

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 วิทยาเขตปัตตานี

The Effects of Eclectic Group Counseling and Remedial Teaching on English
 Achievement: A Case Study of Undergraduates of
 Prince of Songkla University, Pattani Campus

พิกุล แซ่เจิน
 Pikul Sae-Jane

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาจิตวิทยา
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
 Master of Arts in Psychology
 Prince of Songkla University
 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้เขียน นางสาวพิกุล แซ่เจิน

สาขาวิชา จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงมณี จงรักษ์)

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงมณี จงรักษ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เชิงเซาว์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เชิงเซาว์)

.....กรรมการ
(ดร.ศุภศิริ หงส์ฤทธิพันธ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงมณี จงรักษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นางสาวพิกุล แซ่เจิน)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นางสาวพิกุล แซ่เจิน)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลการศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้เขียน	นางสาวพิกุล แซ่เจน
สาขาวิชา	จิตวิทยา
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบสองกลุ่ม (Two group design) ได้แก่กระบวนการกลุ่มแบบผสมผสาน และการสอนเสริม เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มนักศึกษาที่ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 English II และได้ลงทะเบียนเรียนใหม่ในภาคการศึกษาที่ 2/2558 จำนวน 46 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มการศึกษแบบผสมผสาน และกลุ่มสอนเสริมจำนวน 23 คน เท่ากัน ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย กลุ่มการศึกษแบบผสมผสานประกอบไปด้วยทฤษฎีการให้การศึกษแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม, ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา แบ่งออกเป็นสองกลุ่มย่อยเพื่อทำการศึกษากลุ่มละ 11 คน และ 12 คน ตามลำดับ เข้าร่วมกลุ่มการศึกษากลุ่มละ 14 ครั้ง ครั้งละ 1-1 ½ ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือโปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มสอนเสริมเข้าชั้นเรียนจำนวน 14 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการสอนเสริม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ Paired sample t-test และ Independent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างสองกลุ่มพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับกลุ่มการสอนเสริม

คำสำคัญ : การศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน การสอนเสริม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาปริญญาตรี

Thesis Title The Effects of Eclectic Group Counseling and Remedial Teaching on English Achievement: A Case Study of Undergraduates of Prince of Songkla University, Pattani Campus

Author Miss pikul Sae Jane

Major Program Psychology

Academic Year 2016

ABSTRACT

This experimental research involves a two-group design and aims at identifying the effects of eclectic group counseling (Rational emotive behavior therapy, Behavioral approach and psychotherapy and Psychology education) and remedial teaching on English achievement. The study was conducted with 46 students of Prince of Songkla University, Pattani campus, who failed English II in the first semester of academic year of 2015, and repeated the course in the academic year, 2016. They were divided into two groups by using sample random sampling: 23 students for eclectic group counseling and 23 students in remedial teaching group. The group for eclectic group counseling was then divided into two subgroups: 11 students and 12 students respectively. Students in each subgroup were assigned to attend group counseling 14 times, each time for 1.5 hours. The research instrument was eclectic group counseling program to enhance learning. On the other hand, students in the remedial teaching group were asked to participate in the remedial teaching program 14 times. The research instrument used for this group was a remedial teaching plan. Paired sample t-test and independent t-test were used for analyzing the data. The findings revealed a significant increase of students' English competency by both approaches, at the level of .01. Moreover, there was no significant difference in the achievements of students attending eclectic group counseling and students in the remedial teaching group.

Keyword: Eclectic group counseling, Remedial teaching, English Achievement, Undergraduates of Prince of Songkla University

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ
รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงมณี จงรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา
ให้ข้อเสนอแนะ และติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่เสมอมาจนทำให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัย มีความซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง
จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์ ประธานคณะกรรมการสอบที่ให้ความ
กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำเพื่อให้งานวิจัยชิ้นนี้เกิดความสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เขิงเขาว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และ ดร.ศุภศิริ หงส์ฤทธิ
พันธ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่เมตตาให้คำแนะนำงานวิจัยชิ้นนี้ด้วยความตั้งใจ และปรับข้อมูล
เพื่อให้งานวิจัยชิ้นนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยทุกคนที่ร่วมการทดลองงานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสิ้น
กระบวนการ และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลวิจัยได้ครบถ้วน อีกทั้งยังเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมี
แรงผลักดันในการทำวิจัยชิ้นนี้มาตลอด

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานีทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน ให้งานคิด และมุมมอง เพื่อความสมบูรณ์ในส่วนของการงาน
วิชาการและเป็นประสบการณ์ที่มีค่าอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนสนิท มิตรสหาย ที่เป็นกำลังใจ และแรงผลักดันให้สามารถทำงานวิจัย
ต่อไป

ขอขอบคุณผู้ที่มีความเกี่ยวข้องที่สนับสนุนให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปด้วยดี
และเห็นความสำคัญของการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับบุพการีผู้ให้กำเนิด แม้ว่า
ในวันนี้บิดาผู้ให้กำเนิดจะไม่ทันได้เห็นความสำเร็จในครั้งนี้ แต่ถ้าท่านยังอยู่ คิดว่าท่านคงภาคภูมิใจ
กับบุตรสาวคนนี้ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้ที่ได้กล่าวถึงไว้ ณ
ที่นี้ทุกท่าน

พิกุล แซ่เจิน

สารบัญ

บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	5
ประโยชน์ในการวิจัย	5
ขอบเขตในการวิจัย.....	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
1) ประชากร 6	
2) กลุ่มตัวอย่าง	7
ตัวแปรที่ศึกษา	7
เครื่องมือที่ใช้.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	10
2.1.1 ความหมายและความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	10
2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	11
2.1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	14
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการปรัษาจิตวิทยา.....	15

2.2.1 ความหมายและความสำคัญของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	15
2.2.2 การจัดเตรียมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	16
2.2.3 คุณลักษณะผู้นำกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	17
2.2.4 การประเมินผลกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	17
2.2.5 กระบวนการกลุ่มการปรึกษา	18
2.3 ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม	20
2.3.1 แนวคิดที่สำคัญ	21
2.3.2 กระบวนการให้การปรึกษา	24
2.3.3 บทบาทของผู้ให้บริการปรึกษาและกลวิธีให้บริการปรึกษา	25
2.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี	27
2.4 ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม	27
2.4.1 แนวคิดที่สำคัญ	27
2.4.2 กระบวนการให้การปรึกษา	28
2.4.3 เทคนิคที่ใช้ในการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม	29
2.4.4 ขั้นตอนการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม	30
2.4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี	32
2.5 การให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education)	33
2.5.1 แนวคิดที่สำคัญ	33
2.5.2 กระบวนการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา	33
2.6 การสอนเสริม	39
2.6.1 ความหมายและความสำคัญของการสอนเสริม	39
2.6.2 วิธีการของการสอนเสริม	40
2.6.3 หลักของการสอนเสริม	42
2.6.4 ประสิทธิภาพของการสอนเสริม	42
2.6.5 งานวิจัยในประเทศ	43

_____ 2.6.6 งานวิจัยต่างประเทศ	44
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
3.2 แบบแผนการวิจัย.....	46
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
3.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4.1 สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์และการแปลผล.....	53
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	57
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	57
5.2 การอภิปรายผล.....	57
5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	62
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก ก.....	71
ภาคผนวก ข.....	72
ภาคผนวก ค.....	108
ภาคผนวก ง	176
ประวัติผู้เขียน.....	177

รายการตาราง

ตาราง 1	จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2553-2556 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00	14
ตาราง 2	สรุปโปรแกรมกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและการสอนเสริม.....	48
ตาราง 3	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองของกลุ่มให้การปรึกษาแบบผสมผสานและกลุ่มการสอนเสริม.....	54
ตาราง 4	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบผสมผสาน	54
ตาราง 5	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มการสอนเสริม	55

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

รายการแผนภาพ

ภาพที่ 1	ขั้นตอนการหากลุ่มเป้าหมาย.....	6
ภาพที่ 2	กรอบแนวคิดการวิจัย8	
ภาพที่ 3	Mind map.....	35
ภาพที่ 4	ขั้นตอนการหา กลุ่มเป้าหมาย	45

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรกลางระดับชาติ เพื่อตรวจสอบประเมินผลการจัดการศึกษาของไทย ได้สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากคะแนน O-NET ระหว่างปีการศึกษา 2550-2556 โดยการพิจารณาร้อยละของค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละกลุ่มสาระและแต่ละช่วงชั้น พบว่าในเกือบทุกรายวิชา เด็กไทยมีคะแนนต่ำ และต่ำกว่าเกณฑ์ เช่นในเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความสามารถในการรายวิชาภาษาอังกฤษ มีจุดอ่อนในเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสาร การทดสอบความสามารถด้านภาษาและวัฒนธรรม สรุปผล คือคะแนนเต็ม 100 ในปีพ.ศ.2550 มีคะแนนเฉลี่ย 27.80 ปีพ.ศ. 2551 มีคะแนนเฉลี่ย 26.97 ปีพ.ศ.2552 มีคะแนนเฉลี่ย 8.93 ปีพ.ศ.2553 มีคะแนนเฉลี่ย 19.22 ปีพ.ศ.2554 มีคะแนนเฉลี่ย 21.80 ปีพ.ศ. 2555 มีคะแนนเฉลี่ย 22.13 ปี และปีพ.ศ. 2556 มีคะแนนเฉลี่ย 25.35 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่ายังไม่น่าพอใจ ควรหาทางสนับสนุน ปรับปรุงให้เกิดการพัฒนามากขึ้น เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้จะเป็นเด็กกลุ่มที่ต้องเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หากมีพื้นฐานด้านการศึกษาต่ำ การจะปรับตัวเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาย่อมเป็นเรื่องที่ยากมากขึ้น จำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาเพื่อออกมาพัฒนาประเทศชาติย่อมลดน้อยลง เช่นเดียวกัน

การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีสภาพแวดล้อมและระบบการเรียนที่แตกต่างจากระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาในระดับนี้จะต้องปรับสภาพตัวเอง เพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดจนอุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางความสำเร็จในการศึกษา ดังนั้นในแต่ละปีจึงมีนักศึกษาจำนวนมากที่ต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางสถาบันแต่ละแห่งกำหนดไว้ ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียเปล่าทางการศึกษาทั้งของผู้ปกครองและประเทศชาติ (ปนัดดา บุญพาพัฒนา และ อัญรัตน์ วิเชียร, 2551) ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีการผลิตนักศึกษาออกไปปฏิบัติงานตามสาขาวิชาชีพต่างๆเป็นจำนวนมาก (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2556) ตามแผน พัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2553-2554 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มียุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสมบูรณ์สู่ตลาดงานสากล โดยมีกลยุทธ์มหาวิทยาลัย (ข้อ4) คือ “จัดการบ่มเพาะนักศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อลดอัตราการตกออกโดยเฉพาะนักศึกษาปีที่ 1 และนักศึกษาอ่อน และเอื้อต่อการลดระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา” มีโครงการระดับมหาวิทยาลัยคือโครงการดูแลนักศึกษาเรียนอ่อน (กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2556) ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวก็ยังคงเป็นปัญหาที่ยังมีอยู่จนถึงปัจจุบัน จากข้อมูล จุลสารงานทะเบียนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีที่ 33 ฉบับที่ 66 ประจำภาค 2/2556 ในปีภาคการศึกษาที่ 1/2556 มีนักศึกษาจำนวน 8,753 คน จำนวนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 746 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 ของนักศึกษาทั้งหมด มีนักศึกษาถูก

Retired เป็นจำนวน 179 คน และมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 จำนวน 405 คน จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาที่อาจจะต้องพัฒนาเพิ่มขึ้น เพื่อลดอัตราการ Retired ของนักศึกษา จากรายงานผลการดำเนินงานของรองอธิการบดีวิทยาเขต ปัตตานี พ.ศ. 2549-2555 ในเรื่องการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ การแก้ปัญหาทักษะด้าน ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยเป้าหมายของมหาวิทยาลัยที่เน้นให้นักศึกษาเก่งภาษาอังกฤษ วิทยาเขตปัตตานีจึงได้ดำเนิน การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสอ บวัดผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา มีนักศึกษาสอบผ่านการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานได้ในระดับต่ำกว่า C ในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 45.8 และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังมี ทักษะคิดต่อวิชาภาษาอังกฤษในเชิงลบและส่งผลให้สอบไม่ผ่านในวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีโครงการ/ กิจกรรมที่สำคัญหลายอย่างเพื่อช่วยเหลือนักศึกษา (รายงานผลการดำเนินงานของอธิการบดี, 2558) และจากการดำเนินงานตลอดปี พ.ศ. 2549-2555 ทำให้มหาวิทยาลัยได้วางภาพอนาคตและความ คาดหวังต่อการพัฒนาบัณฑิตโดยส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะในการสอนและการพัฒนาสมรรถนะ ของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นความเข้มแข็งด้านภาษา ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี พ.ศ.2555-2559 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิต เป้าประสงค์ที่ 2 บัณฑิตเป็นผู้มี ความรู้ด้านภาษา และทักษะสากล โดยมีตัวชี้วัดตัวที่ 1 คือ บัณฑิตมีความรู้ทางด้านภาษาโดยเน้น ภาษาอังกฤษ จีน มลายู (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2556) จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ยังมีปัญหาเรื่องนักศึกษาเรียนอ่อน วิชาภาษาอังกฤษ และเตรียมแผนแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง

ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญระดับสากลและใช้กันอย่าง แพร่หลาย โดยใช้เพื่อการสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงความสำคัญด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นการศึกษาในประเทศไทย ก็มองเห็นความสำคัญและความ จำเป็นของภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงกำหนดหลักสูตรการศึกษาระดับชั้นการศึกษาพื้นฐาน ให้ภาษา อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มี ความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสามารถสื่อสารกับ ชาวชาติได้ และที่สำคัญประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น ที่จะต้องมีการวางแผนและ เตรียมพร้อมพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคม คาดหวัง ในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553) โดย กฎบัตรอาเซียน (ASEAN charter) หรือธรรมนูญอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้าง ความสัมพันธ์สู่ภูมิภาคอาเซียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอัน เป็นภาษาประจำชาติ ภาษาอังกฤษจึงถือว่ามีค่าสำคัญเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายท่านเช่น การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์พบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์คือนักศึกษาแบ่งเวลาไม่เป็น ปัญหาเรื่องการปรับตัว และนักศึกษามีความเครียดเรื่องเรียน (คณิตา นิจจรัลกุล และเปรมวดี โกมลศรี, 2550) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ การบริหารเวลา พฤติกรรมการเรียน แรงจูงใจในการเรียน (ประณต คำฉิม, 2549) ความเชื่อในความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง บรรยากาศในการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างรุ่นพี่กับนักศึกษา ปัจจัยด้านความคาดหวังผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ปัจจัยด้านส่วนตัว 4 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในความสามารถของตนในระหว่างเรียน และความภาคภูมิใจในใจตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (เต็มศักดิ์ คทวนิช, 2549) และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีแนวโน้มที่จะออกกลางคันเพิ่มมากขึ้นจากสาเหตุคือสาขาที่ไม่ได้ต้องการ ความปลอดภัย วิธีการดำเนินชีวิต ปัญหาด้านการบริหารเวลา และปัญหาด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว (ฤทัยชนนี สิทธิชัย, 2554)

จากการสำรวจเบื้องต้นการสอนเสริมเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทุกสถาบันและทุกระดับชั้นใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยเป็นการสอนเสริมเพิ่มเติมจากที่ใช้อยู่ในห้องเรียน การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนแบบปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในตัวผู้เรียน และเป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยคณาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนเสริมดังกล่าว งานวิจัยการสอนเสริมที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสอนเสริมมีผลการเรียนดีขึ้นกว่าการไม่ได้รับการสอนเสริม (ฐานิตา แซ่ลิ้ม และมลิตา มะอักษะ, 2553) จากการศึกษาพบงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการอื่นๆด้วยเช่น การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ชมวีดิทัศน์มีความรู้เรื่องการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ (นฤตม สาริกบุตร, 2550) การศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่ารูปแบบการแข่งขันและแบบมีส่วนร่วมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรูปแบบการแข่งขันมีอิทธิพลเชิงลบ ส่วนรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วิไลลักษณ์ ตางาม และคณะ, 2550) การศึกษา งานวิจัยเรื่องการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากหลากหลายรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรูปแบบบรรยายและจากวิธีหลากหลายรูปแบบ ผู้เรียนมีความพึงพอใจในหลากหลายรูปแบบมากกว่า เพราะการสอนหลายรูปแบบช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักศึกษามากขึ้น (อัจฉริยา ชูตินันท์, 2553)

การให้การปรึกษาทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผู้ทำการศึกษาไว้หลายท่านเช่น 1) ทฤษฎีการให้การปรึกษาตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณา

เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) ให้ผู้รับการปรึกษามีการปรับ เปลี่ยน ความคิด ความรู้สึก เพื่อปรับเปลี่ยนอารมณ์พฤติกรรม กำหนดเป้าหมายหลักคือการลด ทรศนะคติที่มีผลเสียต่อตนเอง ลดความวิตกกังวล ลดความรู้สึกการเป็นปฏิปักษ์ รู้จักสังเกตตนเอง และประเมินตนเอง ตรวจสอบและโต้แย้งความคิดที่ไร้เหตุผล ดั่งงานวิจัยของสิงห์ ไทยวงศ์ ที่ทำการ วิจัยนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจจำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 12 คน ผลการทดลอง หลังให้การปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมพบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) มี จุดมุ่งหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้รับการปรึกษากับผู้ให้การปรึกษาว่าประสงค์จะเปลี่ยนพฤติกรรม เช่นการลดความวิตกกังวลในการสอบ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วัชรี ทรัพย์มี, 2533) ผู้รับ การปรึกษาที่เหมาะสมกับทฤษฎีคือผู้ที่มีเป้าหมายปรับทางพฤติกรรมอย่างชัดเจนและมีความเต็มใจที่จะ ร่วมมือทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายเช่น นักศึกษาเรียนอ่อน มีการจัดการในการเรียนโดยการแบ่งเวลา และมีการเสริมแรงทางบวกเมื่อสามารถทำได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ลักษณะเฉพาะและข้อดีของทฤษฎี คือการจัดการโดยตรงกับปัญหา ให้ความสำคัญกับขณะปัจจุบันมีโอกาสเลือกหลายเทคนิค (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ดั่งงานวิจัย ของสินีนานา สุทิน (2548) ศึกษาเรื่องการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี พฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาการเรียนพบว่ากลุ่มทดลองจำนวน 8 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น หลังผ่านการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มจำนวน 8 ครั้ง และ 3) การให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) ที่ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล หรือเทคนิคเสริมความรู้ต่างๆให้สมาชิก กลุ่ม ผู้นำกลุ่มมีข้อมูลที่จะเสนอหรือส่งเสริมให้กลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ผู้นำกลุ่มทำหน้าที่ให้ข้อมูลและขอให้สมาชิกร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นผู้ให้ความรู้และเื้ออำนวยการ ให้สมาชิกมีปฏิริยาต่อกัน (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ในการให้การปรึกษาแบบกลุ่มผู้ให้การปรึกษาจะ อธิบายโครงสร้างของการให้คำปรึกษา ก่อนที่สมาชิกจะเข้ากลุ่ม ในขณะที่ผู้มารับการปรึกษาไม่รู้ว่า จะทำอะไรดี หรือไม่แน่ใจว่าจะทำอะไรดีนั้น ผู้ให้การปรึกษาจะต้องพยายามค้นหา และ ตรวจสอบดูว่าผู้มาขอรับการปรึกษาต้องการรู้อะไร และพยายามสะท้อนกลับให้เขาได้รู้ในสิ่งที่ ต้องการจะรู้ และจะต้องพยายามกระตุ้นให้ผู้มาขอรับการปรึกษาที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันได้อธิบายถึงสิ่ง ที่เป็นที่คาดหวัง หรือถ้าจะสาธิตสิ่งที่คาดหวังนั้นได้ยิ่งจะเป็นการดี เพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มได้เกิดการ เรียนรู้ร่วมกัน การให้ความสนใจ การเอาใจใส่ ยอมรับและเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียน เกิดความรู้สึกอบอุ่น เกิดความมั่นใจในตนเองพร้อมที่จะแก้ไขปัญหา อันจะส่งผลที่ดีในการเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าวิธีการสอนเสริม สามารถเพิ่มความรู้ด้านวิชาการและสามารถทำให้ผู้เรียนมีเวลาทบทวนบทเรียนได้เพิ่มมากขึ้น และมี หลายสถาบันการศึกษาใช้วิธีนี้ในการแก้ไขปัญหการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ผู้วิจัยพบว่ายังมี ปัจจัยอื่นๆที่ทำให้ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอีก โดยเฉพาะปัจจัยภายในของผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการให้การปรึกษากลุ่มทางจิตวิทยาโดยใช้วิธีให้การปรึกษาแบบผสมผสาน (Eclectic group counseling) โดยนำแนวคิดทางจิตวิทยาให้การปรึกษา 2 ทฤษฎีมาผสมผสานกัน คือ ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and

psychotherapy) รวมทั้งนำการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) มาผสมผสานด้วย เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษา ควบคู่กับวิธีการสอนเสริม ก่อนและหลัง เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองทั้งสองวิธี งานวิจัยชิ้นนี้อาจเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และอาจเป็นแนวทางในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถาบันการศึกษาอื่นๆ ต่อไป

คำถามในการวิจัย

1. การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้หรือไม่
2. หลังให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและให้การสอนเสริม นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและการสอนเสริมต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลความแตกต่างระหว่างกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและการสอนเสริมต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

- 1) นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการให้การปรึกษากลุ่มสูงกว่าก่อนการปรึกษากลุ่ม
- 2) นักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการสอนเสริม สูงกว่าก่อนการสอนเสริม
- 3) นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม

ประโยชน์ในการวิจัย

1. ด้านความรู้
 - 1) ได้โปรแกรมกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน
 - 2) ได้โปรแกรมกลุ่มการสอนเสริม
2. ด้านการนำไปใช้
 - 1) นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2) การให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานสามารถนำไปใช้กับนักศึกษากลุ่มอื่นๆเพื่อป้องกันการสอบตก หรือถอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และลดการสูญเสียงบประมาณทางเศรษฐกิจของสถาบันการศึกษา ผู้ปกครองและประเทศชาติ

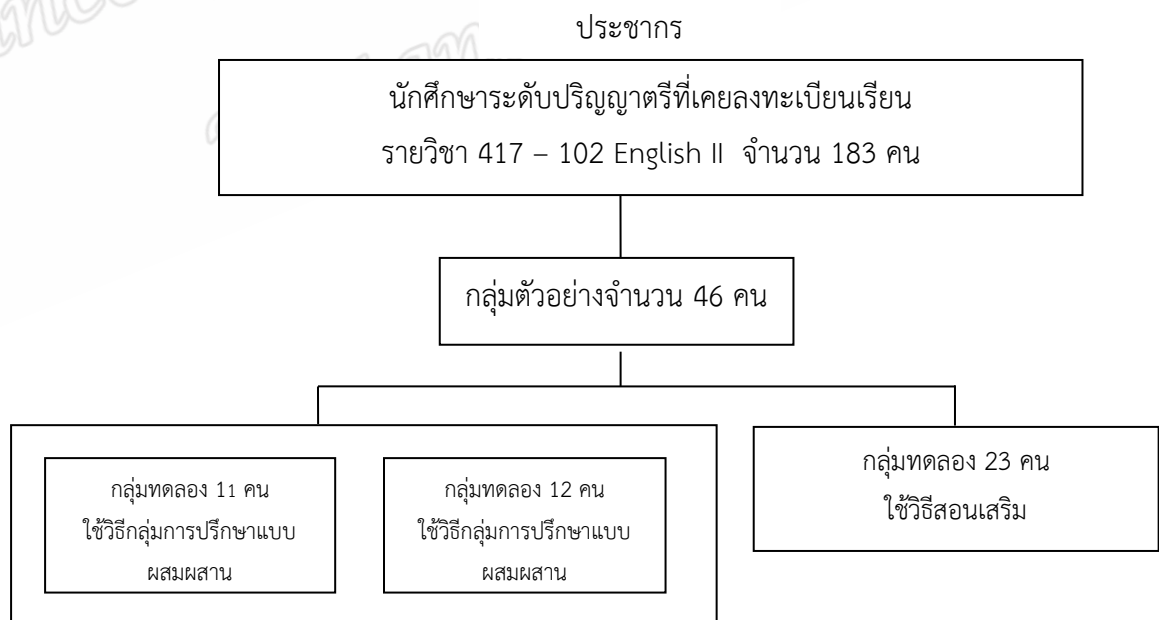
ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยการทดลองสองกลุ่ม (two group design) เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มแบบผสมผสาน และการสอนเสริม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-100 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) และเรียนไม่ผ่านในรายวิชาดังกล่าว และได้มาทำการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา ที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 183 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนที่ต้องการในการทดลอง ได้กลุ่มตัวอย่างมาจำนวน 46 คน และทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อแบ่งกลุ่มทดลอง ออกเป็นสองกลุ่มเท่าๆกันคือ 23 คน ประกอบด้วยกลุ่มที่ใช้วิธีการกลุ่มการศึกษาแบบผสมผสาน และกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนเสริม โดยกลุ่มที่ใช้วิธีการกลุ่มการศึกษาแบบผสมผสานก็ทำการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มอีกครั้งเพื่อให้สามารถเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มการศึกษาได้ ดังภาพขั้นตอนการหากกลุ่มเป้าหมาย

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการหากกลุ่มเป้าหมาย

2) กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-100 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเหลือจำนวน 46 คน นอกจากการสุ่มหาตัวอย่างประชากรแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยจะต้องผ่านการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระมี 2 ระดับ คือ

- 1) วิธีการบูรณาการแบบผสมผสาน
- 2) วิธีสอนเสริม

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้

- 1) โปรแกรมบูรณาการแบบผสมผสาน 14 ครั้ง
- 2) แผนการสอนเสริม 14 ครั้ง
- 3) แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ของภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) บูรณาการแบบผสมผสาน หมายถึง กลุ่มให้การปรึกษา (Group Counseling) ที่มีการดูแลให้การปรึกษาร่วมกันในกลุ่ม มุ่งให้ผู้รับการปรึกษาได้ทำความเข้าใจกับปัญหาของตน และมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง โดยนำแนวคิดทางจิตวิทยาให้การปรึกษาจาก 2 ทฤษฎีมาผสมผสานกัน ได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษาตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) และทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) รวมทั้งการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) มาผสมผสานด้วย

2) การสอนเสริม หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากในชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยอาจารย์ผู้สอนในรายวิชา 417-102 English II (วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน) คัดเลือกผู้มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 1 คน เป็นผู้สอนเสริม

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียน รายวิชา 417-102 English II (วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน) ที่เปิดสอนโดยภาควิชาภาษาตะวันตก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งอาจารย์ผู้สอนแต่ละกลุ่มใช้ร่วมกัน วัดผลเป็นคะแนนของรายวิชา

4) นักศึกษาหมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 และเรียนไม่ผ่านในรายวิชาดังกล่าว และได้มาทำการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา ที่ 2 ปีการศึกษา 2557

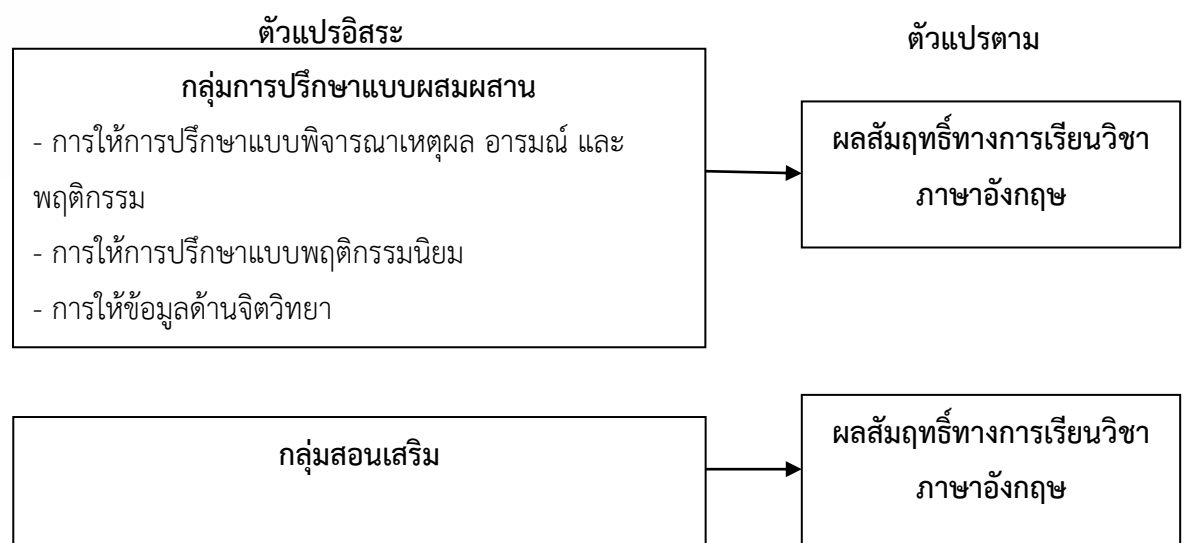
5) คะแนนก่อนเรียน หมายถึง คะแนนที่นักศึกษาได้รับในรายวิชารายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 ก่อนการทดลอง

6) คะแนนหลังเรียน หมายถึง คะแนนที่นักศึกษาได้รับในรายวิชารายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 หลังการทดลอง

7) ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) คือทฤษฎีการให้การปรึกษาที่มุ่งเป้าให้ผู้รับการปรึกษามีการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก เพื่อปรับเปลี่ยนอารมณ์พฤติกรรม กำหนดเป้าหมายหลักคือการลดทอนระคนะคติที่มีผลเสียต่อตนเอง ลดความวิตกกังวล

8) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approach and psychotherapy) คือทฤษฎีการให้การปรึกษาที่มีจุดมุ่งหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้รับการปรึกษากับผู้ให้การปรึกษาว่าประสงค์จะเปลี่ยนพฤติกรรม เช่นลดความวิตกกังวลในการสอบ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
 - 2.2.1 ความหมายและความสำคัญของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
 - 2.2.2 การจัดเตรียมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
 - 2.2.3 คุณลักษณะผู้นำกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
 - 2.2.4 การประเมินผลกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
 - 2.2.5 กระบวนการกลุ่มการปรึกษา
- 2.3 ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy)
 - 2.3.1 แนวคิดที่สำคัญ
 - 2.3.2 กระบวนการให้การปรึกษา
 - 2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี
- 2.4 ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy)
 - 2.4.1 แนวคิดที่สำคัญ
 - 2.4.2 กระบวนการให้การปรึกษา
 - 2.4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี
- 2.5 แนวความคิดการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education)
 - 2.5.1 แนวคิดที่สำคัญ
 - 2.5.2 กระบวนการให้การปรึกษา
- 2.6 การสอนเสริม
 - 2.6.1 ความหมายและความสำคัญการสอนเสริม
 - 2.6.2 วิธีการสอนเสริม
 - 2.6.3 หลักของการสอนเสริม

2.6.4 ประสิทธิภาพสอนเสริม

2.6.5 งานวิจัยในประเทศ

2.6.6 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 ความหมายและความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning achievement) มีนิยามจากนักวิชาการทั้งในและนอกประเทศดังนี้

ชุตินา ใจดี (2540) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอนซึ่งวัดได้จากการทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

ไพศาล หวังพานิช (2549) กล่าวว่าไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน

อาฟฟาน เจะเตะ , ณัฐวิทย์ พจนตันติ และ ชิตชนก เขิงเขาว (2549) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ ซึ่งได้จากคะแนนผลการสอบ หรือจากแบบทดสอบ

Good (1973 อ้างถึงในชุตินา ใจดี, 2540) ให้นิยามของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ หมายถึง การเข้าถึงความรู้หรือพัฒนาทักษะทางการเรียน ซึ่งโดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากที่ครูมอบให้ หรือทั้งสองอย่าง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือผลการเรียนเป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้ความเข้าใจจากการเรียนและเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน ดังที่ ผจงจิต อินทสุวรรณ และคนอื่นๆ (2536) กล่าวถึงผลการเรียนว่าเป็นดัชนีที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนได้ เพราะผลการเรียนนั้นเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of accomplishment) ของบุคคลว่าเกิดการเรียนรู้แล้วเท่าใด มีความสามารถชนิดใด

ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ย่อมมีโอกาสที่ดีในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังที่ปรากฏว่าในประเทศอังกฤษก็ได้ใช้วิธีพิจารณาผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษา ในการคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย (วารสารณ์ เอี้ยวตระกูล และคนอื่นๆ, 2529) มหาวิทยาลัยในประเทศไทยก็ได้ใช้วิธีสอบคัดเลือกพร้อมกับผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขณะที่การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในบางสาขา หลายมหาวิทยาลัย ก็พิจารณาเฉพาะผลการเรียนในระดับปริญญาตรี

ร่วมไปกับการสอบสัมภาษณ์เท่านั้น หรือเมื่อต้องการสมัครทำงาน หน่วยงานที่รับสมัครหลายแห่ง พิจารณาผลการเรียนด้วยเสมอ จึงนับว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดโอกาสในการศึกษาต่อและเข้าทำงานได้

นอกจากนี้แล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังมีความสำคัญในการป้องกันการกระทำผิดด้วย ดังที่ Steinberg (1996) ได้สรุปถึงปัจจัยป้องกัน (Protective factor) สำคัญๆ ซึ่งช่วยลดโอกาสที่วัยรุ่นจะหันไปใช้ยาเสพติด ประกอบด้วย การมีสุขภาพจิตดี การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง การมีสัมพันธภาพในครอบครัวที่ใกล้ชิด และการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา

โดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบ ซึ่งวัดจากคะแนนสอบ หลังจากผ่านกระบวนการเรียน การสอน หรือผ่านกระบวนการฝึกอบรมต่างๆ โดยอาจส่งผลในการศึกษาต่อและการเข้าทำงานในอนาคต รวมทั้งลดความเสี่ยงในการกระทำผิดได้

2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจเกิดจากหลากหลายปัญหาในตัวบุคคล ซึ่งสภาพปัญหาของบุคคลเกิดจากความไม่สอดคล้องกัน ระหว่างความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง กับประสบการณ์ ตามความเป็นจริง ทำให้บุคคลรู้สึกว่าถูกคุกคามทางด้านจิตใจเกิดความวิตกกังวลขึ้น บุคคลจะใช้วิธีปกป้องตนเองเป็นการหลอกตนเองเพื่อลดความขัดแย้งภายในจิตใจ (Corey, 1977)

จากการศึกษางานวิจัยของ ญักฎิยาภรณ์ หยกอุบล (2555) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว ด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสำคัญมากที่สุดเนื่องจากการพัฒนาตนเองจะต้องฝึกฝนและสร้างความรับผิดชอบด้านวินัยในการทำงานด้วยตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง มีความประเมิณผลงานของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงและพัฒนา สามารถต่อสู้อุปสรรคต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด ส่วนปัจจัยด้านโรงเรียน เป็นพื้นที่ที่ต้องสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมกระตุ้นการเรียนรู้ สนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอนของเด็ก และด้านครอบครัวที่ต้องอาศัยพ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ สามารถดูแลได้ทั้งในและนอกโรงเรียน สร้างแรงจูงใจให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง และกระตุ้นให้เด็กเห็นความสำคัญในการเรียนรู้

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2548) กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวความคิดด้านจิตวิทยาได้ให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ได้แก่ปัจจัยด้านพันธุกรรม และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมเป็น

องค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ทั้งพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอยู่เสมอ และผลของการปฏิสัมพันธ์จะเพิ่มพูนทบต้นอยู่เรื่อยๆ พันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม สรุปลงได้ดังนี้

- 1) พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม และพัฒนาการของบุคคล
- 2) พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ทำหน้าที่แยกกันแบบโดดๆ แต่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันอยู่ตลอดมาตั้งแต่ปฏิสนธิ
- 3) การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมาก ไม่สามารถจะแยกได้ว่าอิทธิพลพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม มีสัดส่วนหรือปริมาณอย่างละเท่าไร และหากพิจารณาในแง่ของการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็เป็นผลจากการกระทำหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นปัจจัยด้านพันธุกรรม และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เช่นเดียวกัน ซึ่งในประเด็นนี้มีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายแนวคิดด้วยกัน ซึ่งแต่ละแนวคิดก็มีความแตกต่างกัน โดยรายละเอียด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเกิดจากปัจจัยหลัก 5 ด้าน
 - 3.1) ความถนัด หมายถึง ศักยภาพที่พบในตัวผู้เรียนและพัฒนาเป็นความสามารถในการเรียน
 - 3.2) ความพากเพียร หมายถึง ปริมาณเวลาที่ผู้เรียนตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ผลตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย
 - 3.3) ความสามารถในการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่เข้าใจว่า ต้องเรียนอะไร หรือเข้าใจอะไร และจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลในการเรียน
 - 3.4) การเรียนเนื้อหาแต่ละบท

2.1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จากการเรียนรู้และการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน โดยเทียบกับผลการวัดและประเมินก่อนเรียนและระหว่างเรียน การวัดและประเมินหลังเรียนจะทำให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะเดียวกันยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูด้วย ข้อมูลจากการวัดและประเมินหลังเรียนมีจุดประสงค์หลักคือใช้ในการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลหลังเรียนอาจจะเป็นข้อมูลก่อนการเรียนในระดับต่อไป จึงเป็นประโยชน์ทั้งผู้เรียน และครูผู้สอน สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ (ทิวต์ถ์ มณีโชติ, 2549)

งานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง โดยใช้เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยดูข้อมูลผลการเรียนของนักศึกษาเป็นรายบุคคล ซึ่งจะสามารถแยกนักศึกษาออกเป็นสถานภาพต่าง เพื่อต่อการติดตาม และช่วยเหลือ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สถานภาพนักศึกษา (สำหรับระดับปริญญาตรี ที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2547) คัดลอกจากระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 39-45 ข้อ 12 สถานภาพนักศึกษา มหาวิทยาลัยจะนำผลการเรียนของนักศึกษาแต่ละคนมาพิจารณา เพื่อจำแนกสถานภาพในทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยยังไม่ครบสองภาคการศึกษา ซึ่งจะได้รับการพิจารณาจำแนกสถานภาพนักศึกษาเมื่อสิ้นภาคสอง ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้ลาพักหรือถูกให้พัก

สถานภาพนักศึกษามี 2 ประเภท คือ นักศึกษาที่มีสถานภาพไม่เข้าเกณฑ์ตามข้อ 12.1 และให้จำแนกนักศึกษาในภาวะรอพินิจดังนี้

1) นักศึกษาปกติ คือ นักศึกษาที่ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป

2) นักศึกษาในภาวะรอพินิจ คือ นักศึกษาที่มีสถานภาพไม่เข้าเกณฑ์ตามข้อ และให้จำแนกนักศึกษาในภาวะรอพินิจดังนี้

2.1) นักศึกษาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยครบ 2 ภาคการศึกษาแล้วและได้ดัชนีสะสมในภาคสองนี้ไม่ถึง 2.00 หรือนักศึกษาปกติที่ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 1.50 แต่ไม่ถึง 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป จะได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 1

2.2) นักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 ที่ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 1.70 แต่ไม่ถึง 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป จะได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 2

2.3) นักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 2 ที่ได้ดัชนีสะสมตั้งแต่ 1.90 แต่ไม่ถึง 2.00 ในภาคการศึกษาถัดไป จะได้รับภาวะรอพินิจครั้งที่ 3

ระดับคะแนน A, B+, B, C+, C, D+, D และ E มีแต่มีระดับคะแนน 4.0, 3.5, 3.0, 2.5, 2.0, 1.5, 1.0 และ 0 ตามลำดับ

จากข้อมูล จุลสารงานทะเบียนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปี ที่ 33 ฉบับที่ 66 ประจำภาค 2/2556 ในปีภาคการศึกษาที่ 1/2556 มีนักศึกษากว่า 8,753 คน จำนวนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 746 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 ของนักศึกษาทั้งหมด มีนักศึกษาถูก Retired เป็นจำนวน 179 คน และมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 จำนวน 405 คน จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาที่อาจจะต้องพัฒนาเพิ่มขึ้น เพื่อลดอัตราการ Retired ของนักศึกษา

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปี
การศึกษา 2553-2556 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00

ภาค การศึกษา	ปี การศึกษา	จำนวน นักศึกษา วิทยาเขต ปัตตานี	ภาวะ รอพินิจ ครั้งที่ 1	ภาวะ รอพินิจ ครั้งที่ 2	ภาวะ รอพินิจ ครั้งที่ 3	Retired	Critical	รวม นักศึกษา เกรดต่ำ กว่า 2.00
1	2553	7,829	173	173	21	179	377	923
2	2553	7,545	408	69	36	97	1	611
1	2554	8,241	136	116	30	144	410	836
2	2554	7,890	328	70	31	74	0	503
1	2555	8,713	123	83	14	149	400	769
2	2555	8,283	399	64	15	59	1	538
1	2556	8,753	108	99	21	113	405	746

2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน ดังเช่นงานวิจัยของ รอหानी สาหวี (2554) พบว่าผลของวิธีสอนแบบ 4MAT ที่เน้นผู้เรียน 4 แบบ คือ นักจินตนาการ นักคิดวิเคราะห์ นักคิดด้วยสามัญสำนึก และนักเปลี่ยนแปลง มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรืองานวิจัยของ คณิตา นิจจรลกุล และเปรมวดี โกมลตรี (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่าปัญหาในการเรียนคือนักศึกษาแบ่งเวลาไม่เป็น ปัญหาเรื่องการปรับตัว และนักศึกษามีความเครียดเรื่องเรียน และงานวิจัยของ ฐานิตา แซ่ลิ้ม และ มลิตา มะอักษะ (2553) ที่พบว่าการสอนเสริมช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ให้ดีกว่าตอนไม่ได้รับการสอนเสริม และยังมีงานวิจัยของ สินีนาฏ สุทิน (2548) ที่พบว่าทำให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และพบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากเดิมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย รวมทั้งงานวิจัยของ สิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ซึ่งใช้ทฤษฎีการให้การ

ปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) กลุ่มทดลองมีการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก เพื่อปรับเปลี่ยนอารมณ์พฤติกรรม กำหนดเป้าหมายหลักคือการลดทฤษฎีคติที่มีผลเสียต่อตนเอง ลดความวิตกกังวล ลดความรู้สึกการเป็นปฏิปักษ์ รู้จักสังเกตตนเองและประเมินตนเอง ตรวจสอบและโต้แย้งความคิดที่ไร้เหตุผล ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า พบว่าการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถทำได้หลากหลายวิธีการ และสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในรูปแบบที่แตกต่างกัน และใช้แก้ไขสภาพปัญหาของผู้เรียนที่มีสาเหตุที่แตกต่างกัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการปรึกษาจิตวิทยา

2.2.1 ความหมายและความสำคัญของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

Shertzer and Stone (1981 อ้างถึงใน กาญจนา ไชยพันธ์, 2549) อธิบายว่าการให้การปรึกษากลุ่ม หมายถึงกระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบริการปรึกษาที่มีปัญหาล้ำคลึงกันหรือความต้องการเหมือนกัน โดยให้บริการปรึกษาตั้งแต่ 4-6 คนซึ่งผู้ให้การปรึกษาได้ปรับปรุงตนเองโดยผู้ให้การปรึกษาจะคอยเอื้ออำนวยให้ผู้รับคำปรึกษาได้มีโอกาสสำรวจตนเอง แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กล้าเผชิญความจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ภายใต้อารมณ์ที่อบอุ่น จริงใจ ยอมรับ ความไว้วางใจ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การให้การปรึกษากลุ่มในทัศนะของ Trotzer (1989) คือการพัฒนาลักษณะภายในของบุคคล เกี่ยวกับ ความไว้วางใจ การยอมรับ การให้เกียรติซึ่งกันและกัน ความอบอุ่น การติดต่อสื่อสาร และความเข้าใจ โดยผู้ให้การปรึกษาและผู้มารับบริการจำนวนหลายคน มารวมกลุ่มกันเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเผชิญหน้าในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้มารับบริการ และการทำให้เกิดการค้นพบ ทำความเข้าใจ และสนับสนุนแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

Corey (1985 อ้างถึงใน จิราภรณ์ อารยะรังษฤษฎ์, 2539) ได้อธิบายถึงการให้การปรึกษากลุ่มว่า เป็นกระบวนการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เน้นในเรื่องความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่มักจะเป็นปัญหาของผู้รับบริการ ซึ่งโดยทั่วไปเกี่ยวกับ การศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีจุดประสงค์เพื่อป้องกัน และการบำบัดรักษา บรรยากาศของกลุ่มเป็นไปด้วยความไว้วางใจ แสดงความเห็นอกเห็นใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การเปิดเผยเรื่องราวที่เป็นความขัดแย้ง ความสับสน ตลอดจนปัญหาต่างๆ มีการพัฒนาตนเองจากการพยายามค้นหาศักยภาพและจุดเด่นที่มีอยู่ในตนเอง และพยายามที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของตนเอง

จิราภรณ์ อารยะรังษฤษฎ์ (2539) กล่าวว่า การให้การศึกษแบบกลุ่มเป็นกระบวนการที่ผู้ให้การศึกษจัดขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้มารับบริการขอคำปรึกษา ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาเข้าร่วมกลุ่มกัน โดยมีผู้ให้การปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะและบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการเป็นผู้นำกลุ่ม ทำหน้าที่เอื้ออำนวยให้บรรยากาศในกลุ่มมีความอบอุ่น เป็นกันเอง รู้สึกปลอดภัย จนทำให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การเปิดเผยตนเอง เพื่อช่วยให้สมาชิกได้สำรวจและเผชิญหน้ากับปัญหาหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล ด้วยการทำความเข้าใจและค้นหาวิถีทางในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้กลุ่มยังช่วยเสริมสร้างให้สมาชิกมีการพัฒนาความสามารถของตนเองมีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและรู้จักปรับตัวเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าของตนเอง

จากการให้ความหมายแบบกลุ่มซึ่งกล่าวโดยนักจิตวิทยาแต่ละท่านสรุปได้ว่าการให้การศึกษแบบกลุ่มคือ กระบวนการที่ผู้ให้การศึกษจัดขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้มารับบริการขอคำปรึกษา ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาเข้าร่วมกลุ่มกัน มีกระบวนการทำให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน อันนำไปสนับสนุนให้เกิดกำลังใจในการแก้ไขปัญหาต่างๆ มองเห็นคุณค่าในตนเองและรู้จักปรับตัวเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าของตนเอง ค้นหาวิถีทางในการแก้ไขปัญหาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อไปสู่แนวทางการปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและรู้จักปรับตัวเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าของตนเอง

2.2.2 การจัดเตรียมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

การวางแผนในการดำเนินการกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นในขั้นตอนนี้หากสามารถจัดเตรียมไว้ดี ก็จะสามารถทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้มากขึ้น กาญจนนาไชยพันธ์ (2549) กล่าวว่า ขั้นตอนในการสร้างกลุ่มเพื่อให้การปรึกษากลุ่มมี 7 ข้อคือ

- 1) การเลือกสมาชิก มีความสมัครใจ มีปัญหาคล้ายคลึงกัน
- 2) ขนาดกลุ่ม มีแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป อยู่ระหว่าง 3-12 คน
- 3) ระยะเวลา ผู้ใหญ่มากกว่า 60 นาที สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง
- 4) จำนวนครั้งของการให้การศึกษแบบกลุ่ม ควรจัดอย่างน้อย 10 ครั้ง ไม่เกิน 8-12 ครั้ง ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี
- 5) สถานที่ใช้ เป็นสัดส่วน สบายๆ เป็นห้องเก็บเสียง อากาศถ่ายเทได้สะดวก
- 6) การเตรียมตัวของสมาชิก ต้องอธิบายให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มทราบถึงการจะให้ความช่วยเหลือ ความคาดหวังของสมาชิก บทบาทหน้าที่ขณะอยู่ในกลุ่ม การรักษาความลับ ตลอดจนความสำคัญของการเข้าร่วมกลุ่มในแต่ละครั้ง กฎระเบียบของการเป็นสมาชิกกลุ่ม
- 7) พลังในการให้การศึกษแบบกลุ่ม มีผลต่อการดำเนินการให้การศึกษแบบกลุ่มทั้งยังเป็นสิ่งผลักดันให้กลุ่มดำเนินถึงจุดหมาย

2.2.3 คุณลักษณะผู้นำกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

บทบาทของผู้ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มว่าต้องรู้ถึงทฤษฎีและความรู้เรื่องกลุ่ม รู้ทักษะและเทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับกลุ่ม รวมถึงรู้จักการวินิจฉัยพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้ Capuzzi and Geoss (2540 อ้างถึงใน กาญจนา ไชยพันธ์, 2549) กล่าวว่าบทบาทหน้าที่โดยตรงที่ผู้นำกลุ่มต้องมีคือ

- 1) การยอมรับ (Acceptance) มีการยอมรับในตัวสมาชิกแต่ละคน ซึ่งเป็นการยอมรับที่อยู่ตลอดการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม
- 2) การเป็นผู้ให้การช่วยเหลือ (Altruism) รู้จักที่จะให้การช่วยเหลือผู้อื่น
- 3) มีการคำนึงถึงในเรื่องต่างๆไป หรือความเป็นสากล (Universalization) ผู้ให้การปรึกษาต้องตระหนักว่าความเป็นจริงของสมาชิกในกลุ่ม ปัญหาไม่ได้เกิดขึ้นจากสิ่งที่เขาได้ประสบมาเท่านั้น ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีก
- 4) มีสติปัญญาที่จะใช้ความรู้สึกรู้สึกของตนเอง (Intellectualization) บางสถานการณ์ในกลุ่ม ผู้ให้การปรึกษาต้องใช้เขาวนปัญญาไหวพริบแก้ไขสถานการณ์ หรือนำมาใช้ในการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม
- 5) มีการหาข้อมูลจากความเป็นจริง (Reality of Issues) บางปัญหาในกลุ่มต้องเป็นข้อมูลจากความเป็นจริง ในความขัดแย้งที่เกิดแก่สมาชิก ซึ่งอาจเป็นความขัดแย้งที่ก่อให้เกิดปัญหาของสมาชิก
- 6) รู้จักที่จะส่งต่อ (Transference) เป็นบุคคลที่รู้จักให้การบำบัดพอที่จะรู้จักการส่งต่อสมาชิกกรณีเกินความสามารถ หรือปัญหาที่ต้องการส่งต่อ
- 7) รู้จักการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interaction) สิ่งสำคัญของกลุ่มเพื่อให้สมาชิกได้รับ คือการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ดังนั้นบทบาทของผู้ให้การปรึกษาต้องรู้กระบวนการที่ทำให้สมาชิกเกิดการพัฒนทางบุคลิกภาพ
- 8) ต้องรู้จักเป็นผู้ฟัง (Listening) สมาชิกจะพัฒนาตนได้ดีผู้ให้การปรึกษาต้องเป็นผู้ฟังที่ดีในการที่สมาชิกจะแสดงความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นต่างๆ
- 9) ให้สมาชิกเปิดเผยสิ่งที่เป็นปัญหา (Ventilation) ในการลดความรู้สึกที่เก็บกดของสมาชิกได้ดี ต้องให้สมาชิกได้เปิดเผยปัญหา

2.2.4 การประเมินผลกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

การประเมินการให้การปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อให้ผู้ให้การปรึกษาสามารถปรับปรุงการให้การปรึกษาในครั้งต่อไป หรือหาวิธีการมาเพิ่มเติมการให้การปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เสนอแนะไว้ดังนี้

1) การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert evaluation) สามารถทำได้โดยการขอร้องให้ผู้ร่วมงาน หรือผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ ซึ่งมีความชำนาญในเรื่องการให้การปรึกษาแบบกลุ่มมาเป็นผู้สังเกตการณ์และให้ข้อมูลเป็นแนวทางในการปรับปรุงปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มดีขึ้น อาจกระทำโดยสังเกตจากกระจกด้านเดียว (One – Way Mirror) หรือผ่านทางโทรทัศน์วงจรปิดก็ได้

2) การประเมินจากสมาชิกกลุ่ม (Member evaluation) แหล่งผู้นำกลุ่มบางคนอาจจะใช้วิธีการประเมินโดยให้สมาชิกกลุ่มเขียนระบายความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มโดยตรงไปตรงมา หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกลุ่มในแต่ละครั้ง ซึ่งรวมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงกระบวนการกลุ่มด้วย โดยสมาชิกจะได้รับการแจกกระดาษ สำหรับการเขียนระบายความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อประสบการณ์กลุ่ม ทางเลือกอีกวิธีหนึ่งที่ผู้นำกลุ่มมักนำมาใช้ คือ การสร้างแบบสำรวจในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานประเมินค่า (Rating Scales) และให้สมาชิกกลุ่มเลือกคำตอบให้ตรงกับปฏิกริยาการตอบสนองของเขาที่มีต่อกลุ่ม

3) การประเมินจากเครื่องบันทึกเสียงและเครื่องบันทึกภาพ (Evaluation of audio and video replay) วิธีการประเมินกลุ่มที่นำมาใช้อย่างกว้างขวางคือ การใช้เครื่องบันทึกเสียงหรือเครื่องบันทึกภาพเหตุการณ์ภายในกลุ่มซึ่งสามารถควบคุมการกลับมาพิจารณาอีกครั้ง ข้อจำกัดของการประเมินโดยวิธีนี้ คือการใช้เวลามากในการฟังการสนทนาหรือการดูภาพที่บันทึกไว้อีกครั้งก่อนที่จะมีการประเมิน สุโขทัยธรรมมาธิราช (2533 อ้างถึงใน กาญจนา ไชยพันธุ์, 2549)

2.2.5 กระบวนการกลุ่มการศึกษา

กระบวนการกลุ่มการศึกษา(ดวงมณี จงรักษ์, 2556) แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนตามลำดับต่อไปนี้

1) ขั้นริเริ่ม (Initial stage) เป็นช่วงของการแนะนำกระบวนการกลุ่มและกำหนดโครงสร้างคุณลักษณะของขั้นริเริ่มได้แก่การต่อต้านเบื้องต้น การเน้นตนเองกับการเน้นผู้อื่น ความรู้สึกไม่ไว้วางใจกับความรู้สึกไม่ไว้วางใจ กระบวนการกลุ่มที่ต้องทำให้เกิดขึ้นในขั้นริเริ่มคือ การกำหนดบรรทัดฐานของกลุ่ม หน้าที่ของผู้นำกลุ่มในขั้นนี้คือสอนพื้นฐานกระบวนการกลุ่ม ทักษะพื้นฐานของสัมพันธภาพช่วยเหลือสมาชิกในการแสดงความรู้สึกกลัว ความรู้สึกคาดหวัง และสร้างความรู้สึกไม่ไว้วางใจเกิดขึ้นและช่วยเหลือสมาชิกกำหนดเป้าหมายส่วนตัวที่เฉพาะเจาะจงเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นขั้นตอนการสร้างความคุ้นเคยต่อกัน ช่วยสร้างความไว้วางใจให้กับสมาชิกกลุ่ม คุณลักษณะของขั้นริเริ่ม

1.1) สมาชิกทดสอบบรรยากาศของกลุ่มและเริ่มทำความรู้จักกัน

1.2) สมาชิกเรียนรู้สิ่งที่คาดหวังของตน การทำงานของกลุ่มและการแสดงบทบาทในกลุ่ม

1.3) สมาชิกสงวนท่าทีที่จะสำรวจตนเอง ยังมีความกล้าเสี่ยงในระดับต่ำ

1.4) ความเหนียวแน่นและความไว้วางใจในกลุ่มจะถูกสร้างขึ้นทีละน้อย ถ้าสมาชิกมีความเต็มใจที่จะเปิดเผยความคิดและความรู้สึกของตนต่อกลุ่ม

1.5) สมาชิกมีความกังวลใจถึงการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มและเริ่มกำหนดว่าตนอยู่ในตำแหน่งใดของกลุ่ม

1.6) สมาชิกอาจมีปฏิกิริยาทางลบในขณะที่ทำการทดสอบว่า ความรู้สึกทุกอย่างที่เขาได้รับการยอมรับหรือไม่ประเด็นสำคัญที่สมาชิกเผชิญคือความรู้สึกไว้วางใจกับความไม่ไว้วางใจกลุ่ม ความเจ็บและความรู้สึกอึดอัดใจในบางช่วง สมาชิกเริ่มมองหาทิศทางการขึ้นนำและมีความสงสัยว่ากลุ่มเป็นอย่างไร

1.7) สมาชิกเริ่มตัดสินใจว่าใครคือผู้ที่เขาสามารถไว้วางใจ เขาจะเปิดเผยตนมากน้อยแค่ไหน กลุ่มมีความปลอดภัยหรือไม่ ใครคือผู้ที่เขาชอบและไม่ชอบ และเขาควรมีส่วนร่วมในกลุ่มมากหรือน้อย

1.8) สมาชิกเริ่มเรียนรู้ทักษะพื้นฐานเช่นการให้ความเคารพ การแสดงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง การให้การยอมรับ การแสดงความห่วงใย การรู้จักมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อผู้อื่น ทักษะเหล่านี้เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างความไว้วางใจในกลุ่ม

2) ขั้นสืบเนื่อง (Transition stage) เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นริเริ่ม ที่จะช่วยเพิ่มความไว้วางใจให้กันกับสมาชิกให้มากขึ้น สมาชิกแสดงความรู้สึกและเปิดเผยอุปสรรคหรือความลำบาก ผู้นำกลุ่มสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม สนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความไว้วางใจ เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองมากขึ้น คุณลักษณะของขั้นสืบเนื่อง

2.1) ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับสมาชิกอาจมีสาเหตุมาจากตนเองเป็นสาเหตุภายในหรือมีสาเหตุจากกลุ่ม ถ้าสมาชิกเริ่มรู้สึกไว้วางใจคนอื่น ๆ ในกลุ่มรวมทั้งผู้นำกลุ่มเขาจะเริ่มเปิดเผยสิ่งที่คิดอยู่ในใจ การรู้จักเปิดเผยช่วยลดความวิตกกังวลที่จะให้เพื่อนสมาชิกรู้จักตนเองอย่างที่เป็นจริง

2.2) การป้องกันตนเองและการต่อต้าน เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สมาชิกจะมีความรู้สึกขัดแย้งระหว่างความปลอดภัยหนึ่งเงียบ ไม่เปิดเผยตนกับความรู้สึกเสี่ยงที่จะเปิดเผยตนเอง สมาชิกจึงแสดงการต่อต้านบ้างการต่อต้านของสมาชิกควรได้รับปฏิบัติด้วยการยอมรับ ผู้นำกลุ่มควรสำรวจแหล่งที่มาของการต่อต้านแทนการมีปฏิกิริยาโต้ตอบสมาชิกต้าน ความหมายของการต่อต้านในมุมกว้างคือ พฤติกรรมที่ขัดขวางไม่ให้ตนหรือผู้อื่นสำรวจความรู้สึกที่เจ็บปวด หรือปัญหาส่วนตัว ความหมายในเชิงจิตวิเคราะห์หมายถึงความลังเลใจที่จะยินยอมให้เรื่องราวคุกคามจิตใจซึ่งเก็บกด ปรีอปฏิเสธในอดีตปรากฏขึ้นในส่วนของจิตสำนึกการปฏิเสธการรับรู้สิ่งที่อยู่ในส่วนของจิตไร้สำนึก

3) ขั้นดำเนินงาน (Working stage) เป็นขั้นตอนที่สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สามารถพูดคุยปัญหากันอย่างเปิดเผย กลุ่มมีความเหนียวแน่นในระดับสูง การสื่อสารมีลักษณะเปิดเผย มีการให้ข้อมูลอย่างอิสระและแบ่งปันภาวะการณ์เป็นผู้นำ สมาชิกเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม คุณลักษณะของขั้นดำเนินการการตกลงใจผูกมัดตนเองเพื่อสำรวจปัญหาสำคัญที่ยกประเด็นพูดในกลุ่มและความตั้งใจเอาใจใส่ต่อพลวัตรของกลุ่มสะท้อนคุณลักษณะของขั้นดำเนินงาน

เมื่อกลุ่มวิวัฒนาการมาถึงขั้นนี้ การกำหนดโครงการสร้างและการแทรกแซงของผู้นำลดน้อยกว่าในระดับ สองขั้นแรก ในขั้นดำเนินงานสมาชิกได้เรียนรู้แล้วว่าตนจะมีส่วนร่วมในกลุ่มอย่างไร ดังนั้นสมาชิกจะไม่รอคอยการเชิญชวนให้มีปฏิสัมพันธ์ สมาชิกเป็นผู้ริเริ่มงาน เข้ามีส่วนร่วมแก้ปัญหาที่สมาชิกเสนอโดยไม่รอให้ผู้นำเรียก มีการเสนอข้อมูลสะท้อนกลับส่วนตัวให้กับเพื่อนสมาชิก

4) ขั้นยุติกลุ่ม (Ending stage) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการกลุ่มการปรึกษาที่สมาชิกจะสามารถบูรณาการสิ่งที่ได้เรียนรู้ และนำไปใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งการให้กำลังใจสมาชิก สามารถจัดการกับความรู้สึกพรากจากกัน จัดการเรื่องราวที่ยังค้างค้ำในกลุ่ม ทบทวนประสบการณ์กลุ่ม ฝึกปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำสัญญา แลกเปลี่ยนข้อมูลสะท้อนกลับ คุณลักษณะของขั้นยุติกลุ่มคือ

- 4.1) สมาชิกมีความเศร้าใจและวิตกกังวลต่อความจริงของการจากกัน
- 4.2) การคาดคะเนถึงการยุติกลุ่ม มีผลให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นที่จะดำเนินกลุ่มให้มีกระแสกลุ่มที่มีพลังเหมือนแต่ก่อน
- 4.3) สมาชิกบางคนมีความรู้สึกกลัวต่อการแยกจากกลุ่มและรู้สึกกลัวว่าตนจะสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้หรือไม่
- 4.4) การดำเนินกลุ่มอาจให้ความสำคัญกับการเตรียมสมาชิกให้รู้สึกเผชิญกับบุคคลที่เขาต้องเกี่ยวข้องกับนอกกลุ่ม กลุ่มอาจมีการฝึกการแสดงบทบาท การทดลองปฏิบัติ
- 4.5) สมาชิกอาจใช้เวลาบางส่วนประเมินประสบการณ์กลุ่ม
- 4.6) อาจมีการพูดถึงการติดตามผล โดยการพบปะอีกครั้ง มีการวางแผนการเพื่อนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติเป็นรูปธรรม

2.3 ทฤษฎีการให้การศึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy)

ทฤษฎีการให้การศึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นวิธีการบำบัดที่ค่อนข้างจะเป็นแบบนำทาง มีความโน้มเอียงในการบำบัดทางความคิด โดยให้ความรู้ แนวทาง ประพฤติปฏิบัติและเน้นหนักทางระบบการคิด การตัดสินใจ การวิเคราะห์และการตัดสินใจใหม่ด้วยใช้รูปแบบในการให้การศึกษาโดยวิธีการสอนอย่างตรง ๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ใหม่ขึ้น มีความเชื่อโดยทั่ว ๆ ไปว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับการคิดอย่างมีเหตุผล แต่มีแนวโน้มที่จะคิดในสิ่งที่ผิด มักจะตกเป็นเหยื่อของความเชื่อที่ไร้เหตุผล และทำตัวเองไปตามความเชื่อเหล่านั้น ระบบความเชื่อของบุคคลจึงเป็นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์

การให้การศึกษาแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) หรือ REBT ถูกพัฒนาโดย Albert Ellis ในปี ค.ศ. 1950 ทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์ทำให้ตนเองมีปัญหาโดยมีความเชื่อที่ไร้เหตุผลของตนเอง การเปลี่ยนแปลงความเชื่อให้มีเหตุผลจะ

ช่วยลดระดับความไม่สบายใจและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และพฤติกรรมที่ดีขึ้น ผู้ให้คำปรึกษาโดยทั่วไปให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาที่ผู้มาขอรับบริการนำเสนอ แต่ผู้ให้การศึกษาที่เน้นกับทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับความคิดมากกว่าปัญหาที่ผู้รับบริการนำเสนอ โดยมีเป้าหมายที่จะเปลี่ยนแปลงปรัชญาในระดับลึก กระบวนการปรับเปลี่ยนความคิดเริ่มที่การกำหนดเหตุการณ์ที่รบกวนจิตใจ ระบุความเชื่อที่ไร้เหตุผลต่อเหตุการณ์ พิจารณาผลทางลบที่เกิดขึ้นเพราะความเชื่อโต้แย้งความเชื่อ เปลี่ยนความเชื่อที่ไร้เหตุผลให้เป็นความเชื่อที่มีประสิทธิภาพ เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกและพฤติกรรม (ดวงมณี จงรักษ์, 2556)

2.3.1 แนวคิดที่สำคัญ

การให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เน้นให้บุคคลยอมรับความจริงที่เกิดขึ้น ทั้งจุดดีและจุดบกพร่องของตนเอง พยายามใช้ความสามารถของตนเองพัฒนาเป้าหมายในชีวิตที่ไปตามสภาพความเป็นจริง ตลอดจนเรียนรู้ว่าบุคคลไม่จำเป็นต้องมีความเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ ประสบความสำเร็จในทุกด้าน และบุคคลไม่จำเป็นต้องได้รับความรัก และการยอมรับจากทุกคน ไม่ปฏิเสธถ้าจะมีประสบการณ์ที่เจ็บปวดเมื่อไม่ได้รับการยอมรับ แต่จะเน้นวิธีการให้บุคคลหลุดพ้นจากประสบการณ์ที่เจ็บปวดและรู้สึกกว่าตัวเอง ไม่มีคุณค่านั้นด้วยการเปลี่ยนความคิดของตนโดยผ่านกระบวนการให้การศึกษา และผู้ให้การศึกษาจะเป็นผู้สอนอธิบายและโดยตรง (วัชรี ทรัพย์มี, 2547) เพื่อให้ นักศึกษาสามารถดูแลตนเองทางด้านจิตใจ มีความพร้อม มีขวัญกำลังใจและความสามารถในการเผชิญปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น ปัญหาเรื่องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือมีความหุนหันต่อทางอารมณ์เพื่อให้นักศึกษาเหล่านั้นสามารถออกมาเผชิญอยู่ในโลกสังคมได้อย่างประชากรที่มีคุณภาพต่อไป

ดวงมณี จงรักษ์ (2556) กล่าวว่าเพื่อแสดงผลที่มีต่ออารมณ์ที่รบกวนจิตใจและการเปลี่ยนแปลง ทฤษฎี REBT เสนอกรอบแนวคิด ABCDE เพื่อแสดงให้เห็นว่าความคิดว่าเป็นตัวกำหนดสร้างอารมณ์ทางลบ และจะจัดการความคิดได้

A = เหตุการณ์ที่กระตุ้น (Activating event)

: แพนปฏิเสธ

B = ความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ (Beliefs)

: เชื่อว่าจำเป็นต้องได้รับความรักจากแฟน ดังนั้นการไม่ได้รับแสดงว่าฉันไม่มีคุณค่า

C = ผลที่ได้รับทางอารมณ์และพฤติกรรมซึ่งกำหนดโดยความเชื่อ (Emotional and behavioral consequences)

: รู้สึกซึมเศร้าและมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยง

D = การโต้แย้งความเชื่อที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ (Dispute disturbance-producing beliefs)

: ฉันอยากที่จะได้รับความรัก แต่ไม่มีเหตุผลที่จะต้องรับให้ได้ ถึงไม่ได้รับ ฉันสามารถที่จะมีความสุข และยอมรับตนเอง แฟนปฏิเสธฉัน เป็นประสบการณ์ที่น่าเศร้า แต่ไม่ได้หมายความว่าฉันเป็นคนไม่มีคุณค่า คุณค่าของมนุษย์มีหลายมุมมอง

E = ทักษะใหม่มีเหตุผลและประสิทธิภาพทำให้พฤติกรรมและอารมณ์เปลี่ยนไป (New and effective rational outlook)

: รู้สึกเศร้าแต่เริ่มเข้าหาสังคมเพราะยอมรับตนเองมากขึ้น

ทฤษฎี REBT ยอมรับความจริงว่าการที่คนเรากระทำการอะไรไปนั้นจะต้องมีสาเหตุประการกระทำ ส่วนใหญ่มักจะเป็นไปด้วยความสมัครใจของตนเองแต่ทฤษฎีนี้มีความเชื่อที่ว่าคนเราสามารถที่จะเปลี่ยนแปลง หรือกำหนดแนวชีวิตของตนเองได้แม้ว่าในบางครั้งอาจต้องใช้ความพยายามที่ค่อนข้างสูงจึงสำเร็จก็ตาม ซึ่งการที่จะยอมรับว่าพฤติกรรมมนุษย์เราสามารถกำหนดพฤติกรรม และอารมณ์ของตนเองได้นั้น สามารถอธิบายได้โดยใช้ทฤษฎีบุคลิกภาพ ABC (Antecedent= A) (Belief= B) (Consequence = C) ซึ่ง A หมายถึง สภาวะที่เกิดขึ้นตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเรื่องราว หรือพฤติกรรม หรือ ทักษะคติของบุคคล C ได้แก่พฤติกรรมที่แสดงตอบโต้ออกมาในแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะโดยลักษณะปัญหาทางอารมณ์ หรือ โดยทำที่ที่ขาดความสุขซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นมองดูคล้ายกับว่า เกิดขึ้นตาม A หรือตามเหตุการณ์ที่เป็นจริง แต่อย่างไรก็ตามทฤษฎีนี้เชื่อว่า เหตุการณ์ที่เป็นไปตามความจริงคือ A นั้นไม่ใช่สาเหตุของพฤติกรรมที่ได้ตอบออกมา คือ C อย่างแท้จริง สาเหตุสำคัญได้แก่ B ซึ่งหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเป็นไปตามความคิดที่แต่ละคนคิดแล้วบอกกับตนเอง โดยใช้ห้วงความคิดพร้อมทั้งตีความด้วยตนเองไปว่า เหตุการณ์นั้นมีอันตรายร้ายแรง น่าสะพรึงกลัวเพียงใด ดังนั้นจึงควรรหาทางเปลี่ยนแปลงระบบการคิด และพยายามควบคุมทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลบางคนที่คิดผิดๆให้พยายามหันมาหัดใหม่ โดยคิดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง (ดวงมณี จงรักษ์, 2556)

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2547) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมว่า สามารถช่วยให้ผู้รับบริการตระหนักว่า การครุ่นคิดแบบผิดๆ ก่อให้เกิดอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม ผู้ให้บริการปรึกษาจะช่วยให้ผู้รับบริการมีอารมณ์ที่มั่นคงเหมาะสม และระงับอารมณ์ที่จะก่อให้เกิดการพ่ายแพ้ตนเองหรือในความเสื่อมเสียมาสู่ตนเอง ผู้ให้บริการปรึกษาแบบนี้ พิจารณาแบ่งอารมณ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) อารมณ์ที่เหมาะสม (Appropriate positive emotion) เช่น อารมณ์รัก มีความสุข กระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อารมณ์ที่เหมาะสมด้านลบ (Appropriate negative emotion) เช่น อารมณ์เสียใจ คับข้องใจ รำคาญ ไม่มีความสุข ขุ่นเคือง แม้ว่าจะเป็นอารมณ์ด้านลบ

แต่ก็จัดอยู่ในประเภทอารมณ์ที่เหมาะสม เพราะการมีอารมณ์ประเภทนี้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ อันจะผลักดันให้บุคคลพยายามต่อสู้เปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์เหล่านั้น เช่น เมื่อประสบความล้มเหลวในการทำงานจะทำให้บุคคลรู้สึกเสียใจ คับข้องใจ ซึ่งจะผลักดันไปสู่ความพยายามในการทำงานเพิ่มขึ้น

2) อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม (Inappropriate emotion) เช่นความรู้สึกทุกขโศกอย่างหนัก ท้อแท้สิ้นหวังความรู้สึกมึนร้าย ความรู้สึกไร้ค่า ความอิจฉา และความริษยา อารมณ์เหล่านี้เป็นอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม เพราะไม่ได้ก่อให้เกิดกำลังใจต่อสู้กับสภาพการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ แต่จะทำให้สภาพการณ์เหล่านั้นกลับเลวร้ายลง เช่น ถ้าบุคคลรู้สึกเป็นทุกขโศกอย่างหนัก เนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับให้เข้าทำงานจากหน่วยงานแห่งหนึ่ง แทนที่เขาจะพยายามหางานใหม่หรือปรับปรุงตนเอง เขากลับทุกขโศกอย่างหนักผสมกับความท้อแท้สิ้นหวัง

โลกเราไม่ใช่โลกยุคตรีศรีอารยที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข คนเราไม่ใช่จะไม่เคยประสบความ คับข้องใจ ความเสียใจ คนเราไม่ใช่จะมีความสุขอย่างสมบูรณ์แบบหรือปราศจากความวิตกกังวล ความรู้สึกด้อย ท้อแท้ ความรู้สึกเป็นศัตรู ความรู้สึกในด้านลบ เกิดขึ้นได้อย่างเป็นเรื่องธรรมดา สิ่งที่เราควรทำก็คือ พยายามลดความถี่ ความรุนแรง และช่วงเวลาของการเกิดอารมณ์เหล่านั้นลง ซึ่งทฤษฎีให้บริการปรึกษาแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม นอกจากจะสามารถช่วยปรับแนวคิด ลดอารมณ์ลงแล้ว ยังสามารถช่วยให้ผู้รับการศึกษา เปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองได้ในอีกหลายๆ ด้าน

1) ช่วยให้ผู้รับการศึกษามีความสนใจทั้งกับตนเองและบุคคลอื่น เป็นธรรมดาที่เราย่อมมีความสนใจตนเองก่อน และต่อไปจะให้ความสนใจแก่บุคคลอื่น เนื่องจากมนุษย์ต้องอยู่ในโลกกับบุคคลอื่น ฉะนั้นเขาจึงไม่ควรสนใจเฉพาะตนเอง แต่ควรให้ความสนใจและเมตตาต่อผู้อื่นด้วย จึงจะทำให้มนุษย์อยู่ร่วมโลกกันได้อย่างมีความสุข

2) ช่วยให้ผู้รับการศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถเลือกดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง ถ้าต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น จะต้องไม่เรียกร้องจากผู้อื่นโดยสิ้นเชิง

3) ช่วยให้ผู้รับการศึกษาใจกว้าง ให้มีแนวความคิดว่าทุกคนย่อมมีโอกาสผิดพลาดได้ เมื่อเห็นว่าบุคคลใดมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนา ไม่ควรประณามว่าเกิดจากสันดานของเขา

4) ผู้รับการศึกษายอมรับความไม่เที่ยงแท้ต่าง ๆ ผู้รับบริการควรมีอารมณ์มั่นคง และยอมรับข้อเท็จจริงว่า เราอยู่ในโลกของความไม่แน่นอน ไม่มีอะไรที่แน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นไม่ควรยึดติดยึดมั่นถือมั่น และเมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ขึ้นไม่ควรหวั่นไหวเกินกว่าเหตุ

5) ผู้รับการปรึกษาจะได้รับความช่วยเหลือให้มีความยืดหยุ่นความคิดโดยยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีแนวคิดต่างกัน โดยไม่ตันทุรัง หรือทนไม่ได้เมื่อผู้อื่นแสดงความคิดเห็นที่ต่างจากตนเอง

6) ผู้รับการปรึกษาจะได้รับความช่วยเหลือให้มีความมุ่งมั่นในการทำสิ่งที่เขาคิดว่าเขาเห็นความสำคัญและให้ความสนใจ

7) ช่วยให้ผู้รับการปรึกษากล้าที่จะเสี่ยงตัดสินใจ หรือเสี่ยงกระทำการต่าง ๆ บ้าง แม้จะไม่แน่ใจในผลที่จะได้รับร้อยเปอร์เซ็นต์

8) ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความยินดีที่มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ และยอมรับตนเอง หากความสุขใส่ตัวได้โดยไม่ทำความเดือดร้อนแก่บุคคลอื่น

9) ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบเต็มไปด้วยวิจารณญาณ เป็นต้นว่า ไม่ประเมินตนเอง โดยใช้เกณฑ์จากภายนอกโดยสิ้นเชิง เกณฑ์ภายนอก เช่น พิจารณาจากความสำเร็จที่ตนได้รับ หรือการที่บุคคลอื่นประเมินเขา โดยเฉพาะการประเมินจากคนเพียงคนเดียว

2.3.2 กระบวนการให้การปรึกษา

กำหนดเป้าหมายหลักคือการลดทอนระส่ำระสายที่มีผลเสียต่อตนเอง ลดความวิตกกังวล ลดความรู้สึกการเป็นปฏิปักษ์ รู้จักสังเกตตนเองและประเมินตนเอง ตรวจสอบและโต้แย้งความคิดที่ไร้เหตุผล บทบาทหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาคือ

1) สนับสนุนให้ผู้รับการปรึกษาสามารถสัมผัสถึงความรู้สึก หรือสะท้อนความรู้สึก

2) ใช้การเชื่อมโยงอิสระ การตีความ และการเชื่อมโยงมาใช้

3) กรณีผู้รับการปรึกษาเข้าใจปัญหา การเข้าใจพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในปัจจุบันเกิดจากอิทธิพลในอดีต

4) เข้าใจอย่างลึกซึ้งและยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข แต่ไม่สนับสนุน

5) ระดมวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ของความเชื่อหรือความคิด

6) สอนให้พิจารณาปัญหา เหตุผล ความเชื่อ และผลทางด้านอารมณ์หรือพฤติกรรม

7) ประเมินการทำความเข้าใจถึงความรุนแรงของปัญหาที่ผู้รับการปรึกษาเสนอ ดวงมณี จงรักษ์ (2556) กล่าวถึงขั้นตอนการปรึกษาว่า มีกระบวนการช่วยเหลือแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1) การสร้างสัมพันธภาพ ให้ความเข้าใจและความรู้สึกที่แท้จริงต่อผู้รับการปรึกษา

2) การตกลงร่วมกันถึงเป้าหมายของการช่วยเหลือ ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาร่วมกันกำหนดปัญหาโดยคำถึงถึงโครงสร้าง ABCD

3) การนำเทคนิคของ REBT มาใช้เพื่อการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมใหม่

2.3.3 บทบาทของผู้ให้บริการปรึกษาและกลวิธีให้บริการปรึกษา

การสอนหรือการอธิบายโดยตรง (Direct teaching) ผู้ให้บริการปรึกษาจะอธิบายหรือชี้แจงแก่ผู้รับบริการโดยตรงเพื่อแก้ความคิดไร้เหตุผลของผู้รับบริการ เป็นต้นว่า ถ้าผู้รับบริการมีความเชื่อผิดๆ ว่าตนจะต้องเป็นคนที่สมบูรณ์แบบมีฉะนั้นจะเป็นคนที่ไร้ค่า ผู้รับบริการคิดว่าตนเองไร้ค่า เพราะพี่แก่งำนวน น้องมีพรสวรรค์ด้านดนตรี แต่เธอไม่มีอะไรเด่นเลย ในกรณีเช่นนี้ผู้ให้บริการปรึกษาควรชี้แจงแนวทางให้ผู้รับบริการเข้าใจว่าแม้ว่าเธอจะไม่มีอะไรเด่น แต่ไม่ได้หมายความว่าเธอจะด้อย ความสามารถเป็นสิ่งที่มีความระดับ เมื่อเปรียบเทียบกับพี่ ผู้รับบริการมีความสามารถทางคำนวณน้อยกว่า ไม่ได้หมายความว่าผู้รับบริการจะไม่มีความสามารถด้านนี้เลย ผู้รับบริการก็มีความสามารถด้านคำนวณแต่อยู่ในอีกระดับหนึ่ง และผู้รับบริการมีศักยภาพด้านอื่นอีกซึ่งอาศัยเวลาและประสบการณ์ในอันที่จะพัฒนาศักยภาพนั้น ๆ ในกรณีที่ผู้รับบริการรู้สึกว่าตนเป็นคนไม่ดีเพราะยังมีอารมณ์โกรธอยู่ให้ผู้ให้บริการปรึกษาควรอธิบายให้ผู้รับบริการฟังว่า ความรู้สึกโกรธเป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกคนมี เพียงแต่ต่างระดับกันเท่านั้น ถ้าแสดงออกอยู่ภายในขอบข่ายที่ไม่ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่นและไม่รุนแรงเกินไปก็ถือเป็นเรื่องธรรมดา ในกรณีที่ผู้รับบริการพยายามหนีปัญหา ผู้ให้บริการปรึกษาควรสนับสนุนให้ผู้รับบริการเผชิญหน้ากับปัญหา และพยายามทำให้สถานการณ์บรรเทาเบาบาง โดยใช้ความคิดวิจารณ์ญาณที่สุขุมรอบคอบ และมีศรัทธาในความสามารถของตนที่จะแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในชีวิต

กำหนดงานให้ทำ (Homework assignment) ในกรณีที่ผู้รับบริการคิดว่า การเป็นผู้สนทนาที่ดีจะต้องรู้หัวข้อสนทนาต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ผู้ให้บริการปรึกษาอาจกำหนดให้ผู้รับบริการไปบันทึกหัวข้อสนทนาที่เขาได้ยินได้ฟังมาภายใน 1 สัปดาห์ ซึ่งผลปรากฏว่า ผู้รับบริการพบว่าหัวข้อสนทนาที่เขาได้ยินได้ฟังมาเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้เฉพาะตัวมากนัก แต่เป็นการสนทนาที่เน้นการแสดงความคิดเห็นและทัศนคติ ซึ่งทำให้ผู้รับบริการรู้สึกสบายใจขึ้น และเกิดกำลังใจว่าก็สามารถจะพัฒนาการสนทนาของเขาได้

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2547) อธิบายถึงการให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมไม่ใช่กระบวนการที่ใช้วิธีเดียวอย่างยัดมัน แต่เป็นวิธีที่ใช้กลวิธีหลาย ๆ อย่างตามความเหมาะสมโดยยึดหลักการต่อไปนี้คือ

1) การคิดและอารมณ์ของมนุษย์คาบเกี่ยวกัน คือการคิดจะก่อให้เกิดอารมณ์ และเราสามารถเปลี่ยนอารมณ์เหล่านั้นได้โดยการพิจารณาและคิดทบทวน ซึ่งช่วยให้เปลี่ยนความคิดที่ไม่เหมาะสมนั้นได้

2) กลวิธีให้บริการปรึกษาจะมุ่งที่ความเชื่อ (Belief = B) ของผู้รับบริการ มากกว่าเหตุ (Antecedent= A) หรือเหตุผลที่ตามมา (Consequence = C) โดยมุ่งอภิปรายกัน ถึงความเชื่อที่ไร้เหตุผล มุ่งเปลี่ยนหรือให้ผู้บริการเลิกล้มความคิดเหลวไหลนั้นเสีย

3) กลวิธีให้บริการปรึกษาจะช่วยให้ผู้รับบริการเปลี่ยนความคาดหวังซึ่งห่างไกล จากการเป็นไปได้จริง อันจะเป็นผลให้เปลี่ยนอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมของเขาได้

4) การที่ผู้ให้บริการปรึกษายอมรับและให้ความอบอุ่นแก่ผู้รับบริการช่วย ความรู้สึกของผู้รับบริการยังไม่เป็นการเพียงพอ ผู้ให้บริการปรึกษาจะต้องช่วยให้ผู้รับบริการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อตัวเขาอย่างลึกซึ้ง

5) การที่ผู้ให้บริการปรึกษาจะใช้กลวิธีช่วยให้ผู้รับบริการเปลี่ยนระบบความคิด เสียใหม่โดยวิเคราะห์ความคิดอันไร้เหตุผลของตน

6) ผู้ให้บริการปรึกษาจะช่วยให้ผู้รับบริการเลิกล้มข้อเรียกร้องที่มากมายหรือ การคร่ำครวญในเรื่องต่างๆ

สรุปได้ว่าต้นเหตุสำคัญคือความคิดที่ไร้เหตุผล หรือความคิดผิด ๆ นั้นก่อให้เกิด ผลเสียด้านอารมณ์ คือ ทำให้เกิดอารมณ์ไม่เหมาะสม เป็นต้นว่า ทุกข์โศกหนัก ท้อแท้ สิ้นหวัง รู้สึก มุ่งร้าย รู้สึกไร้ค่า อิจฉา ริษยา ซึ่งเป็นภัยต่อผู้มีปัญหา ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนา ฉะนั้นวิธี ให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมจึงเน้นการหาวิธีแก้ความคิดผิด ๆ ที่ เป็นต้นเหตุที่เสียโดยผู้ให้บริการปรึกษาจะต้องเข้าใจวิธีคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ของผู้รับบริการและ สนับสนุนให้ผู้รับบริการเปลี่ยนวิธีคิดเสียใหม่ตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ

ขั้นแรก ผู้ให้บริการปรึกษาชี้ให้ผู้รับบริการตระหนักว่าความคิดของผู้รับบริการ เป็นความคิดที่ไร้เหตุผลอย่างไร และทำไมจึงคิดอย่างนั้น ตลอดจนชี้ให้เห็นว่าความคิดที่ไร้เหตุผล เช่นนั้นทำให้เกิดปัญหาอารมณ์ได้อย่างไร ผู้ให้บริการปรึกษายพยายามช่วยให้ผู้รับบริการเรียนรู้ที่จะ แยกความเชื่อที่มีเหตุผลออกจากเชื่อที่ไร้เหตุผล

ขั้นที่สอง ผู้ให้บริการปรึกษากระตุ้นให้ผู้รับบริการตระหนักถึงว่าเขาจะต้อง รับผิดชอบต่อปัญหาของตนเอง อันเนื่องมาจากการที่เขาเฝ้าคิดอย่างไร้เหตุผล

ขั้นที่สาม ผู้ให้บริการปรึกษาช่วยให้ผู้รับบริการเปลี่ยนความคิด ไม่ขจัดความคิดอัน ไร้เหตุผลออกไปเสีย โดยใช้กลวิธีแบบนำทาง ชักชวน ชี้แจงเหตุผล

ขั้นสุดท้าย เป็นขั้นที่ผู้ให้บริการปรึกษาช่วยให้ผู้รับบริการมีความคิดที่มีเหตุผลใน เรื่องทั่ว ๆ ไปซึ่งไม่เกี่ยวกับปัญหาในปัจจุบันของตน เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการมีปรัชญาชีวิตอันเต็มไป ด้วยเหตุผล เพื่อจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของความคิดอันไร้เหตุผลอีกต่อไปในอนาคต

2.3.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี

สิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ศึกษาผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ต่ออยู่ทิววิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีสถานภาพพรอพินิจ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพพรอพินิจที่ได้เข้าร่วมกลุ่มการทดลองมีคะแนนอยู่ทิววิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังให้คำปรึกษาสูงกว่าก่อนได้รับการปรึกษา และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กัณนิกา บาลจบ (2557) ศึกษาผลการใช้โปรแกรมให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของคนที่มีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น

จากงานวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม สามารถช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบ และความมีวินัยในการเรียนเพิ่มขึ้น

2.4 ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy)

ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychology) ผู้ก่อตั้งทฤษฎีคือ บี.เอฟ.สกินเนอร์ (B.F. Skinner) ผู้รับการปรึกษาที่เหมาะสมกับทฤษฎีคือผู้ที่มีความตั้งใจที่จะร่วมมือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย เป้าหมายปรับทางพฤติกรรมอย่างชัดเจนและมีความเต็มใจที่จะร่วมมือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย เช่น นักศึกษาเรียนอ่อน มีการจัดการในการเรียนโดยการแบ่งเวลา และมีการเสริมแรงทางบวกเมื่อสามารถทำได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ลักษณะเฉพาะและข้อดีของทฤษฎีคือการจัดการโดยตรงกับปัญหาให้ความสำคัญกับขณะปัจจุบัน มีโอกาสเลือกหลายเทคนิค ทฤษฎีที่ได้รับการสนับสนุนอย่างมากจากงานวิจัยและกระบวนการศึกษาค่อนข้างเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน (ดวงมณี จงรักษ์, 2556)

2.4.1 แนวคิดที่สำคัญ

แนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Todd & Bohart, 1999 อ้างถึงใน ดวงมณี จงรักษ์, 2556) มีดังนี้

1) การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical conditioning) เกิดจากสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข ร่วมกับสิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข และทำให้เกิดการเรียนรู้

2) การวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ (Operant conditioning) พฤติกรรมที่แสดงเพิ่มขึ้นจากการเสริมแรง เช่น การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเพิ่มขึ้นเนื่องจากพ่อแม่มักให้ความสนใจเมื่อแสดงพฤติกรรมออกมา

3) การเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) การเรียนแบบพฤติกรรมของผู้อื่น หรือการเรียนรู้จากตัวแบบ ซึ่งมีทั้งดีและไม่ดี ช่วยลดความรู้สึกกลัวจากงานที่ยากและกระตุ้นให้เกิดความพยายามที่จะเลียนแบบให้สำเร็จ

4) ธรรมชาติของการเสริมแรง การงดตัวเสริมแรงบางอย่างจะทำให้เกิดการกระตุ้น (Motivator)

5) ตารางการเสริมแรง (Schedules of reinforcement) การเรียนรู้ที่เร็วที่สุดเกิดขึ้นเมื่อได้รับการเสริมแรงทุกครั้ง และการเสริมแรงบางครั้งส่งผลให้บุคคลเรียนรู้ได้เช่นเดียวกัน

6) การเห็นความเหมือน เกิดขึ้นเมื่อปฏิกริยาตอบสนองในสถานการณ์หนึ่งถูกนำไปแสดงในสถานการณ์ อื่นด้วย

2.4.2 กระบวนการให้การปรึกษา

กำหนดเป้าหมายของการปรึกษา โดยทั่วไปคือการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง และเป็นที่ยอมรับโดยกว้าง โดยการวางแผนอย่างเป็นระบบ และสม่ำเสมอ ผู้ให้การปรึกษา จะมีบทบาทหน้าที่ คือทำความเข้าใจปัญหาก่อนการวางแผน ดำเนินการ มีบทบาทสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้รับการปรึกษามั่นใจต่อการแก้ไขปัญหา ร่วมมือกับผู้รับการปรึกษาวิเคราะห์ปัญหา ตลอดจนวางแผนและประเมินวิธีการจัดการกับปัญหา โดยมีขั้นตอนการปรึกษา (Tod & Bohart, 1999 อ้างถึงใน ดวงมณี จงรักษ์, 2556) เสนอไว้ดังนี้

1) ขั้นกำหนดปัญหา สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันให้เกิดความไว้วางใจ และทำความเข้าใจกับปัญหาที่เกิดขึ้น เน้นความไว้วางใจ แสดงความอบอุ่น และแสดงความเข้าใจ ในเวลาเดียวกันผู้ให้คำปรึกษาจะทำความเข้าใจกับปัญหา โดยพิจารณาว่าปัญหานั้นเกิดจากการเรียนรู้

อย่างไร

2) เลือกหลักการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับปัญหาของผู้รับการปรึกษา และดำเนินการช่วยเหลือ บทบาทของผู้ให้การปรึกษาในขั้นตอนนี้เป็นเหมือนผู้ให้ความรู้เรื่องเทคนิคของพฤติกรรมบำบัด และเป็นผู้ให้คำแนะนำถึงวิธีการที่เหมาะสม

3) ขั้นลงมือปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติภายใต้การดูแลของผู้ให้การปรึกษา

4) ขั้นประเมินผลความสำเร็จ ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาร่วมกัน ประเมินว่าสำเร็จหรือไม่ เพื่อดำเนินการปรับปรุง

วัชร ทรัพย์มี (2547) กล่าวว่าผู้ให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม มีแนวคิดในการพิจารณามนุษย์และหลักการ ดังนี้

- 1) มนุษย์เราสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง หรือเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองได้
- 2) พฤติกรรมของบุคคลได้มาจากการเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ดังนั้นผู้ให้การปรึกษาจะต้องเข้าใจที่มาของพฤติกรรม และใช้หลักการเรียนรู้วิธีเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล
- 3) การให้การปรึกษาไม่ได้จัดทำเฉพาะในห้องให้คำปรึกษาเท่านั้น แต่จัดในสิ่งแวดล้อมอื่นด้วย
- 4) กระบวนการให้การปรึกษาประกอบด้วย การช่วยให้ผู้รับการปรึกษามองเห็นปัญหา และเห็นในพฤติกรรมที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ตั้งเป้าหมายที่สามารถวัดความก้าวหน้าได้
- 5) พฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวเนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน ดังนั้นเราจึงสามารถคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลได้ และถ้าเราสามารถควบคุมเหตุการณ์เหล่านั้นได้ เราก็จะสามารถควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ พฤติกรรมที่นำความชื่นชมหรือลดความไม่พอใจมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นซ้ำอีก
- 6) นักพฤติกรรมนิยม เชื่อว่า ความกลัวและความวิตกกังวลเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้เนื่องมาจากสิ่งเร้าที่สัมพันธ์กับภาวะที่ทำให้เกิดประสบการณ์ไม่ดีซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง
จุดมุ่งหมายของการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ ขจัดพฤติกรรมผิดปกติ พยายามให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์คงอยู่ถาวร และช่วยให้ผู้รับการปรึกษามีความคิดที่เต็มไปด้วยเหตุผล สามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างระมัดระวังขึ้น เห็นความสัมพันธ์ ระหว่างสภาพการณ์ที่เกิดก่อนกับผลที่ตามมา

2.4.3 เทคนิคที่ใช้ในการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

สूपิน สมิน้อย (2549) กล่าวถึงเทคนิคในการให้การปรึกษาว่า การให้การปรึกษาจะเลือกวิธีการบำบัดที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุกับเป้าหมายสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสมของลักษณะปัญหา เช่น

- 1) Permissiveness เป็นการให้ผู้รับการปรึกษาเล่ารายละเอียดต่าง ๆ ออกมา และผู้ให้การปรึกษารับฟังและยอมรับในเรื่องนั้น เทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้ให้การปรึกษา และเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจขึ้นในตนเอง มีความเป็นกันเองมากขึ้น มีความพร้อมที่จะระบายความรู้สึกของตนเองได้ดีขึ้น
- 2) Free association เป็นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษามีอิสระในการพูดและเล่าเรื่องราวออกมาโดยเร็ว ทันทีที่ฟังคำถามเสร็จ เพื่อระบายความกดดันที่มีอยู่ในจิตใจ
- 3) Reinforcement เป็นการให้แรงเสริมได้แก่ การให้รางวัล การจูงใจ หรือ โดยการแสดงกิริยาอาการยิ้ม การพยักหน้า จะเป็นกำลังใจให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความมั่นใจใน

ตนเอง รู้สึกพอใจ และภูมิใจในตนเองกล้าที่จะเล่ารายละเอียดต่าง ๆ มากขึ้น หรือโดยการลงโทษ เพื่อหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้รับการปรึกษา

4) Labeling ผู้ให้การปรึกษาช่วยให้ผู้รับการปรึกษาสามารถแยกแยะว่าอะไรที่เป็นปัญหา อะไรที่ไม่เป็นปัญหา เพื่อให้ผู้รับการปรึกษามองเห็นว่าอะไรเป็นปัญหาที่แท้จริง

5) Foresight เป็นเทคนิคที่พยายามช่วยให้ผู้รับการปรึกษาคาดการณ์ถึงอนาคต เช่น คิดว่า เมื่อทำสิ่งนั้นสิ่งนี้แล้วจะเกิดผลดีผลเสียอย่างไรในอนาคต ซึ่งจะทำให้ผู้รับการปรึกษารู้จักคิด และมีการวางแผนในแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล

6) การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (Muscle relaxation technique) ใช้ในการบำบัดผู้รับการปรึกษาที่มีความเครียดที่ส่งผลให้เกิดการปวดมีนศีรษะ ปวดเกร็งต้นคอ ปวดศีรษะข้างเดียว

2.4.4 ขั้นตอนการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2547) กล่าวว่า การให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมมีขั้นตอนดังนี้

1) การเก็บข้อมูลพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษา ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาในสภาพที่เป็นปัญหา การใช้แบบสอบถามเพื่อพิจารณาสภาพการณ์ที่เป็นปัญหามีลักษณะเป็นอย่างไร และผู้รับการปรึกษาดตอบสนองอย่างไร ข้อมูลเหล่านั้นจะช่วยให้เข้าใจปัญหาของผู้รับการปรึกษา และช่วยให้ตั้งจุดประสงค์ในการให้การปรึกษาได้ตรงประเด็นปัญหา และศึกษาทวิวิธีช่วยเหลือผู้รับการปรึกษาแก้ปัญหาได้เหมาะสมขึ้น

2) ตั้งจุดประสงค์และเป้าหมายร่วมกันว่าจะให้ผู้รับการปรึกษา เปลี่ยนพฤติกรรมในลักษณะใด โดยประกอบด้วยเกณฑ์ 3 ประการ คือ

2.1) จุดประสงค์นั้นตรงกับความต้องการของผู้รับบริการ

2.2) ผู้ให้การปรึกษาเต็มใจช่วยผู้รับการปรึกษาให้บรรลุเป้าหมาย

2.3) ผู้ให้การปรึกษาจะต้องคenneวเป้าหมายที่ตั้งนั้นสามารถจะดำเนินการ

ให้บรรลุได้จริง หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงต้องกำหนดเป้าหมายในรูปพฤติกรรมชัดเจน กำหนดระดับพฤติกรรมที่ต้องการ และกำหนดสภาพการณ์ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรม

3) ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาดตกลงร่วมกันว่าจะใช้กลวิธีใดดำเนินการไปสู่วัตถุประสงค์ บางครั้งจะต้องมีการดำเนินการในสิ่งแวดล้อม นอกห้องให้การปรึกษา

4) การประเมินผลและการยุติการให้การปรึกษา ผู้ให้การปรึกษาจะต้องตระหนักว่ากลวิธีที่ตนใช้ไปแล้วนั้นอาจจะมีการปรับเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น จึงต้องประเมินผลการให้การปรึกษาต่อเนื่องเรื่อย ๆ โดยพิจารณาจากพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาว่าเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ จะต้องให้ความช่วยเหลือด้านใดแก่ผู้รับการปรึกษาเพิ่มเติมอีกหรือไม่

และนอกจากนั้นก่อนจะยุติการให้การปรึกษาควรช่วยเตรียมผู้รับการปรึกษาให้ไปสู่การปรับตัวในภาพการณ์อื่น ๆ ด้วย

กลวิธีให้บริการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม มีหลากหลายวิธี วัชรินทร์ พทรัพย์มี (2547) ได้กล่าวถึงดังนี้

- 1) การให้บริการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมโดยกลวิธีการเสริมแรง มีหลักการดังนี้
 - 1.1) พฤติกรรมที่ได้รับการเสริมแรง มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นซ้ำอีก
 - 1.2) ผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาจะต้องเลือกเฉพาะจุดประสงค์ที่ผู้รับการปรึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
 - 1.3) ผู้ให้การปรึกษาจะต้องจัดสภาพการณ์ที่ผู้รับการปรึกษาจะมีโอกาสได้แรงเสริมเพื่อให้เกิดกำลังใจที่จะแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนาอีก
 - 1.4) ถ้าผู้ให้การปรึกษาพบว่าโครงการให้บริการการปรึกษาของตนเองไม่เหมาะสมจะต้องปรับปรุงโครงการใหม่ และโครงการเปลี่ยนพฤติกรรมจะต้องไม่เป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรม
 - 1.5) ถ้าผู้มาขอรับการปรึกษาสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมได้ เขาจะเกิดความภาคภูมิใจและนับถือตนเองว่าสามารถควบคุมตนเองได้
- 2) การให้บริการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมโดยกลวิธีจากตัวแบบ
 - 2.1) การให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้ทักษะในการก่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่
 - 2.2) ผู้รับการปรึกษาอาจจะรู้มาก่อนแล้วถึงวิธีการที่จะไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ แต่ยังไม่ได้ทำหรือคาดว่าจะทำไม่ได้ จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบจะช่วยกระตุ้นให้ผู้รับบริการได้แสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้แล้วนั้น
 - 2.3) ตัวแบบจะต้องมีลักษณะที่น่าสนใจ เป็นแรงจูงใจหรือส่งเสริมให้ผู้รับการปรึกษาเลียนแบบ
 - 2.4) หลังจากผู้รับการปรึกษาได้สังเกตพฤติกรรมของตัวแบบแล้ว ผู้รับการปรึกษาจะจดจำพฤติกรรมของตัวแบบไว้ในความทรงจำ เพื่อนำไปแสดงพฤติกรรมตามที่ได้จดจำไว้ในอดีต
 - 2.5) หลังจากผู้รับการปรึกษาได้สังเกตพฤติกรรมของตัวแบบแล้ว และได้มีโอกาสฝึกฝนพฤติกรรมนั้นแล้ว ผู้ให้การปรึกษาจะเป็นผู้ให้ผลป้อนกลับแก่ผู้รับบริการด้วยการฝึกฝนนั้นอาจจะกระทำในสภาพการณ์สมมติก่อน

การใช้กลวิธีเรียนรู้จากตัวแบบอาจทำได้หลายรูปแบบ เป็นต้นว่าได้สังเกตพฤติกรรมของคนจริงๆ ทางภาพยนตร์ ได้ฟังจากแถบบันทึกเสียงหรือจากภาพหนึ่งประกอบเสียง

3) การให้บริการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมโดยกลวิธีฝึกพฤติกรรมกล้า

แสดงออก

A.J. Lange and P. Jakuboski (1976 อ้างถึงใน วัชรีย์ ทรัพย์มี, 2547) ได้สรุปขั้นตอนของการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก ดังนี้

3.1) จัดความกังวลหรือความเชื่อที่ไร้เหตุผลออกไป คือจัดความกังวลว่าถ้าเราแสดงพฤติกรรมกล้าแสดงออกแล้ว คนอื่นจะคิดว่าเราไม่สุภาพ คนอื่นจะไม่รักเรา ไม่ชอบเรา หรือเกรงว่าเขาจะสะเทือนใจ

3.2) ยอมรับสิทธิส่วนบุคคลของตน ตระหนักว่าตนเองมีสิทธิที่จะแสดงออกถึงความเห็น ความรู้สึก และความเชื่อของตน

3.3) การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกตามลำพัง ลองฝึกพูดกับกระจก หรือฝึกพูดกับตนเอง ในการแสดงพฤติกรรมกล้าแสดงออกในสภาพการณ์ต่างๆ

3.4) ทดลองสวมบทบาทพฤติกรรมกล้าแสดงออกกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม ให้เกิดความคล่องตัว กับทั้งจะได้รับคำวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากสมาชิกในกลุ่ม

4) การให้บริการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมโดยกลวิธีจัดความรู้สึกเป็นกังวลอย่างเป็นระบบ

กลวิธีให้การปรึกษาดังอยู่บนหลักการเรียนรู้ที่ว่าความกลัวหรือความวิตกกังวล เกิดจากการเรียนรู้หรือเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ถูกวางเงื่อนไขด้วยสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ฉะนั้นการจัดความกลัวหรือความวิตกกังวลทำได้โดยให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ใหม่ โดยให้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสภาพการณ์ที่จัดไว้อย่างปลอดภัย คือให้ผู้รับปรึกษาได้ผ่อนคลายความเครียด แล้วให้เขาจินตนาการ หรือเมื่อเผชิญกับสภาพการณ์หรือสิ่งที่เคยวิตกกังวลทีละน้อย ให้สภาพการณ์ที่เคยก่อให้เกิดความวิตกกังวลสัมพันธ์กับสภาพร่างกายที่ผ่อนคลาย

2.4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี

รังสิมา พิทักษ์วาปี (2555) ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

สินีนาน สุทิน (2548) ศึกษาเรื่องการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิกรม์ กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังผ่านการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม

จากงานวิจัยพบว่าการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถช่วยเพิ่มการมีวินัยในตนเอง และสามารถช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

2.5 การให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education)

2.5.1 แนวคิดที่สำคัญ

การให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล หรือเทคนิคเสริมความรู้ต่างๆให้สมาชิกกลุ่ม หรือส่งเสริมให้กลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ผู้นำกลุ่มทำหน้าที่ให้ข้อมูลและขอให้สมาชิกร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นผู้ให้ความรู้และเอื้ออำนวยให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นการให้ความรู้เพื่อส่งเสริมสภาพจิตใจของผู้มารับการปรึกษา

2.5.2 กระบวนการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา

การให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล หรือเทคนิคเสริมความรู้ต่างๆให้สมาชิกกลุ่ม หรือส่งเสริมให้กลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ผู้นำกลุ่มทำหน้าที่ให้ข้อมูลและขอให้สมาชิกร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นผู้ให้ความรู้และเอื้ออำนวยให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นการให้ความรู้เพื่อส่งเสริมสภาพจิตใจของผู้มารับการปรึกษาทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่นำเสนอ ความรู้เดิมของสมาชิก และเวลาของกลุ่ม เช่น การให้ความรู้เทคนิคในการเรียน , การสอนวิธีการเรียนแบบ Mind Map, การฝึกสมาธิ, เคล็ดลับสำหรับการเอาชนะความวิตกกังวล

เทคนิคในการเรียนให้มีคุณภาพ

นายตีวฟรี (นามแฝง). (2554) กล่าวถึงเทคนิคการเรียนให้มีคุณภาพ เพื่อให้ผลการเรียนสูงขึ้นสามารถทำได้หลายวิธีการ เช่น

- 1) รู้จักการแบ่งเวลา แบ่งเวลามาเรียนนอกเหนือจากในห้องเรียนวันละ 30 นาที หรือ 1 ชั่วโมงเพื่อทบทวนบทเรียน
- 2) ทบทวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเรียน และหลังเรียน อ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าห้องเรียน 10-15 นาที และหลังเรียนอ่านทบทวนอีกรอบว่าวันนี้เราเรียนอะไรไป ทุกวัน จะสามารถจดจำได้โดยไม่ต้องท่องจำ หากทำบ่อยๆมันจะสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาได้ทั้งหมด
- 3) การไม่ผัดวันประกันพรุ่ง เพราะบางครั้งอาจต้องใช้เวลามากกว่าเดิม
- 4) การไม่พยายามเฉพาะเวลาสอบ ถ้าอ่านหนังสือเฉพาะเวลาก่อนสอบ นอกจากการอ่านหนังสือไม่ทันแล้ว มักพบว่า สมอของพวกเรา จะสามารถจดจำเรื่องราวต่างๆได้ดีโดยค่อยๆจำสะสมไปเรื่อยๆ ถ้ามาพยายามจดจำภายในเวลาสั้นและจำกัด จะไม่สามารถจดจำได้หมด
- 5) ลงมือทำโจทย์ แบบฝึกหัด การบ้าน ให้ความสำคัญกับการเรียนเนื้อหา หรือทฤษฎีต่างๆ
- 6) การทำ Mind Map คือวิธีการเรียนรู้จากภาพใหญ่ไปภาพเล็กมองความสัมพันธ์ของเนื้อหาทั้งหมดโดยรวม ว่าเกี่ยวข้องกับอะไร แล้วมีหัวข้ออะไรบ้าง แต่ละหัวข้อเกี่ยวข้องกันอย่างไร การทำ Mind Map นั้นช่วยได้มากและ ที่สำคัญทำง่ายด้วย ไม่ต้องคิดว่ามันเป็นเรื่องยาก แค่มีกระดาษกับปากกา ก็สามารถทำเองได้แล้ว

7) การทำสรุปหรือข้อตโน้ตจะเป็นเสมือนการทบทวนและสรุปเนื้อหาด้วยตัวเอง เขียนสรุปจากสรุปของเพื่อนก็ได้นะ แต่การทำก็เหมือนว่าได้ทบทวนไปแล้วรอบหนึ่ง ที่สำคัญคือ เมื่อตัวเองมาอ่านสรุปของตัวเองแล้วนั้น มันจะจำได้ชัดเจนมากกว่าการอ่านสรุปของคนอื่นมากๆ ยิ่งถ้าเขียนสรุปด้วยปากกาหลายสี วาดรูปลงไป บางครั้งในห้องสอบ อาจจะทำให้สามารถจดจำได้ว่า ข้อมูลตรงนี้เราสรุปด้วยปากกาสีอะไร วาดรูปอะไรลงไป

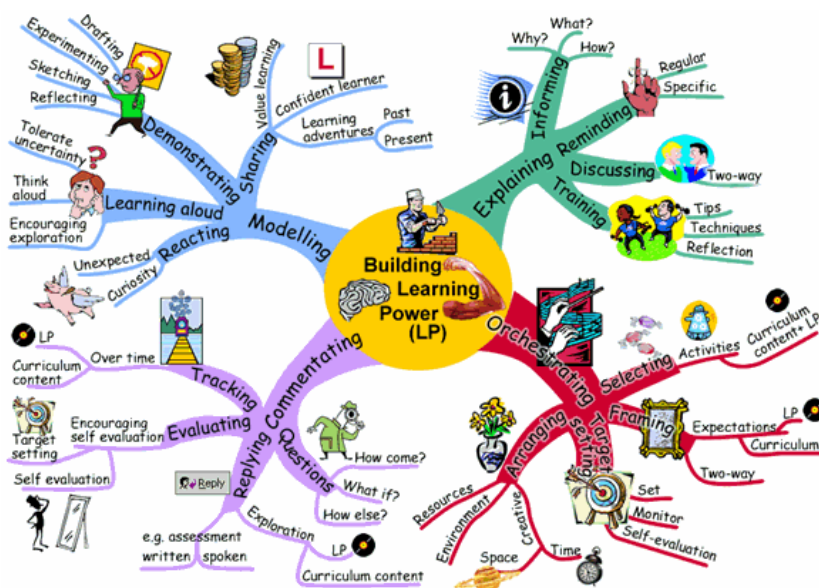
8) การทบทวนบทเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ผลัดกันถาม ผลัดกันตอบ การอ่านคนเดียวบางครั้งเราก็มองข้ามเรื่องสำคัญบางเรื่องไป การจับกลุ่มเพื่อน ทิว หรือผลัดกันถามตอบ ก่อนสอบ จะทำให้เราได้ในส่วนที่เรามองข้ามไป บางครั้งการจับกลุ่มถามตอบก่อนเข้าห้องสอบไม่กี่ชั่วโมง ก็ทำให้เราจดจำข้อมูลได้

9) มั่นใจในตัวเอง ข้อห้ามที่สำคัญมากคือ ห้ามคิดว่าตัวเองไม่เก่งแล้วไม่สามารถทำได้เด็ดขาด เด็กไม่เก่งก็มีวิธีเรียนดีของเด็กไม่เก่งเหมือนกัน ท้อได้แต่ห้ามยอมแพ้เด็ดขาด

10) คนเรียนเก่ง ดูแลตัวเอง กินให้พอ นอนให้พอ เคล็ดลับ ที่ทำให้เก่งจากภายใน ร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ กินอิมมูนอลับ จะส่งผลให้ สมองปลอดโปร่งตามไปด้วย พอสมองปลอดโปร่ง จะเล่นมาก จำอะไรได้ง่ายกว่า เร็วกว่า เยอะกว่า

Mind Map

โยธิน อยู่จตุ (2556) อธิบายที่มาและขั้นตอนของ Mind Map ที่คิดค้นโดย Tony Buzan ไว้ว่าเป็นการนำเอาความรู้เรื่องสมองมาปรับใช้กับการเรียนรู้ของตัวเอง โดยเริ่มพัฒนาการจากการจดบันทึกแบบเดิมๆ ที่จดบันทึกเป็นตัวอักษรในหน้ากระดาษ เปลี่ยนมาเป็นบันทึกโดยเน้นไปที่การวาดด้วยรูปภาพและโยงด้วยสายเส้นแบบแผ่ออกจากศูนย์กลางราวกับกิ่งก้านของต้นไม้ (Mind Map) กลายเป็นวิธีที่เขาทดลองนั้นสามารถนำไปใช้ได้กับทุกเรื่องของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน ครอบครัว เรื่องส่วนตัว หรือโครงการใหม่ๆ ที่เขากำลังจะทำ เรื่องที่เราเห็นว่ายากก็ดูง่ายขึ้นมาทันที ที่สำคัญจะช่วยให้เรามองเห็นภาพปัญหาโดยรวมและแก้ได้ถูกจุด หากคิดเรื่องโครงการต่างๆ ก็ช่วยให้เราเห็นภาพและลำดับการทำงานได้ดีขึ้น ที่มากไปกว่านั้นก็คือ วิธีคิดแบบนี้ยังเป็นการฝึกทักษะสมองด้วยเพราะเป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้งสองซีก ทั้งด้านความรู้เหตุผล และด้านจินตนาการ

ภาพที่ 3 Mind map

ที่มา: <http://wp.me/p4HJ3R-1S> สืบค้นเมื่อ 4 ธันวาคม 2558

โดยมีวิธีการคือ การถ่ายทอดความคิด หรือ ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสมองลงไปในกระดาษ โดยการใช้ ภาพ สี เส้น และการโยงใย แทนการจดย่อแบบเดิม จากศึกษาถึงเรื่องการทำงานของสมองมนุษย์ เมื่อ 30 ปีก่อนนักวิทยาศาสตร์พบว่าสมองของมนุษย์มี 2 ซีก ซีกซ้ายจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับทฤษฎีต่าง ๆ เหตุผล ตัวเลขตรรกะ ลำดับ การวิเคราะห์ จังหวะ ส่วนซีกขวา คือเรื่องจินตนาการ ภาพ มิติ ภาพรวม สี แต่ขบวนการการเรียนการสอนในปัจจุบัน ฝึกให้เราใช้สมองซีกซ้ายเพียงข้างเดียว คือ จำแต่ตัวหนังสือ อ่านแต่ตัวหนังสือ เราจึงไม่ได้ใช้สมองทั้งสองส่วนอย่างเต็มที่ โดยสังเกตว่าคนที่เรียนเก่ง ๆ จะมีวิธีการจดบันทึกที่ไม่เหมือนคนทั่วไปคือแทนที่จะเริ่มเขียนจากมุมซ้ายกระดาษเป็นแถวๆ ไปจนจบบรรทัดแล้วขึ้นบรรทัดใหม่ แต่คนเหล่านี้จะเลือกใช้คำ หรือประเด็นหลัก ๆ หรือภาพแทนประโยคยาว ๆ เขาเลยพัฒนาแนวความคิดขึ้นมา Mind map นี้ก็เป็นที่นิยมไปทั่วโลก มีคนใช้วิธีการนี้ทั้งในด้านการเรียนและการทำงานเป็นจำนวนมาก

การฝึกสมาธิ

การมีสมาธิคือการมีจิตใจจดจ่อในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ สามารถช่วยให้ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เทคนิคการสร้างสมาธิ มีจิตใจจดจ่อในงานที่ทำเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะกับเด็กในวัยเรียน เพราะสมาธิในการเรียน ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ช่วยให้สามารถศึกษาหาความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ประโยชน์ที่ได้รับจากการมีสมาธิได้แก่

- 1) มีความสงบสุขภายใน
- 2) มีความจำที่ดีขึ้น
- 3) เราสามารถควบคุมความคิดได้
- 4) มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 5) มีพลังภายใน
- 6) มีพลังแห่งความเต็มใจ
- 7) มีความสามารถในการตัดสินใจ
- 8) มีความสามารถในการศึกษาและมีความเข้าใจอะไรง่ายขึ้นกว่าเดิม
- 9) ทำหน้าที่ในชีวิตประจำวันได้ดีกว่าปกติ ไม่ว่าจะเป็นที่บ้านหรือที่ทำงาน
- 10) ไม่หมกมุ่นกับสิ่งที่ไม่ดีในอดีตที่ผ่านมา
- 11) มีสายตาและจินตนาการที่กว้างไกลและมีประสิทธิภาพ
- 12) เป็นอิสระจากความคิดที่รบกวน
- 13) บังคับตัวเองให้คิดในสิ่งที่ดี
- 14) มีจิตวิญญาณที่ดี

จุดเริ่มต้นของการหาวิธีการฝึกให้มีสมาธิจดจ่อ

- 1) หาสถานที่ที่เราสามารถอยู่ลำพังและปราศจากสิ่งรบกวน
- 2) จะนั่งขัดสมาธิ หรือนั่งที่เก้าอี้ก็ได้ แล้วแต่ที่เราชอบแบบไหน
- 3) นั่งหลังตรงเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดตามมาภายหลัง
- 4) หายใจเข้าออกลึก ๆ 2-3 ครั้งเพื่อให้ร่างกายผ่อนคลาย
- 5) เอาใจไปจดจ่อกับกล้ามเนื้อที่ละจุด และผ่อนคลาย วิธีง่าย ๆ คือคิดถึงกล้ามเนื้อแต่ละจุด จากคอไปถึงเท้า เอาจิตไปจดจ่อและผ่อนคลาย หรือเกร็งกล้ามเนื้อส่วนนั้นประมาณ 2-3 วินาที และผ่อนคลาย สัมผัสถึงความสบายนั้น เป็นการสร้างความสงบภายในอย่างหนึ่ง
- 6) ฝึกทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นประจำทุกวัน

กิจกรรมการสร้างสมาธิ แบบฝึกสมาธิที่สามารถทำได้ง่าย ๆ หากอ่านอย่างตั้งใจและปฏิบัติตาม โดยเริ่มจากกิจกรรมดังต่อไปนี้

- 1) หยิบหนังสือมาหนึ่งเล่มนับจำนวนพยางค์ในย่อหน้าใด ย่อหน้าหนึ่งก็ได้ นับครั้งที่สองเพื่อให้แน่ใจว่าที่นับมานั้นถูกต้อง เริ่มด้วยการนับเพียงย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่งแล้วเพิ่มเป็นหนึ่งหน้า เริ่มการนับโดยการใช้นิ้วชี้แตะที่หน้าหน้านั้นแล้วนับในใจ
- 2) นับกลับจาก 100 ถึง 1
- 3) นับในใจจาก 100 ถึง 1 หยุดเมื่อนับกลับมา 3 ตำแหน่ง เช่น 100, 97, 94, 91

เป็นต้น

4) เลือกคำที่ให้อำลั้งใจ หรือเสียงเพลงง่าย ๆ พุดคำนั้นหรือร้องเพลงนั้นออกมาในใจ ซ้ำๆ กันประมาณ 5 นาที เมื่อเริ่มทำคล่องแล้วเปลี่ยนเป็น 10 นาที

5) เลือกผลไม้ชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น มะม่วง แล้วสังเกตอย่างรอบด้าน มีสมาธิจดจ่อ และสำรวจรูปทรงทุกแง่ทุกมุม อย่างวอกแวกให้คิดถึงมะม่วงอย่างเดียว มอง สำรวจ ดม และสัมผัส

6) ทำกิจกรรมในข้อ 5 อีกครั้ง แต่คราวนี้ใช้วิธีการปิดตา โดยเริ่มทำกิจกรรมข้อ 5 ก่อน 5 นาทีแล้วเริ่มทำใช้วิธีการหลับตา พยายาม สัมผัส รู้สึก รับรู้และดมผลไม้ นั้นโดยไม่ใช่สัมผัส ทางตา

7) เลือกอุปกรณ์ง่ายๆ เช่น ซ้อน ส้อม หรือแก้ว มีสมาธิจดจ่อโดยการมองวัสดุนั้น รอบทิศทางโดยไม่พุดอะไรออกมา คิดอยู่ในใจไม่คิดออกมาเป็นคำพุด

8) วาดรูปทรงเรขาคณิตโดยมีขนาดประมาณ 3 นิ้ว เช่นรูปทรงสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมผืนผ้า วงกลม ระบายสีโดยใช้ความรู้สึก และมีสมาธิในรูปทรงนั้น เพียงแต่มองแต่ไม่ออก เสียงคำพุดใดออกมา ให้รูปทรงนั้นคงอยู่ในสายตาและความคิด ฝ้ามองรูปทรงนั้น ไม่ซิงตา หรือ เครียด

9) ทำกิจกรรมข้อ 8 อีกครั้งโดยใช้วิธีคำเป็นมโนภาพ ปิดตา หากลิ้มให้เราแอบเปิด ตาดูได้

10) ทำกิจกรรมข้อ 9 อีกครั้งแต่ใช้วิธีลืมตา

11) ใช้เวลาประมาณ 3 นาทีอยู่นิ่ง ๆ โดยไม่คิดอะไรเลย

วิธีที่จะประสบความสำเร็จได้ดีที่สุด คือการฝึกปฏิบัติสม่ำเสมอ เพราะจะทำให้ได้ง่ายขึ้นและ เคยชิน และอุปสรรคของสมาธิสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อสภาพจิตที่จดจ่อความสนใจในเรื่องราวที่กำลัง ศึกษา คือ สิ่งรบกวนภายนอกและสิ่งรบกวนภายใน สิ่งรบกวนภายนอก คือ องค์ประกอบภายนอก เช่น เสียง แสง สภาพแวดล้อม ที่รบกวนสมาธิ สิ่งรบกวนภายใน คือ องค์ประกอบภายในตนเอง เช่น ความหิว ความอ่อนเพลีย ความวิตกกังวล การขาดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งรบกวนจิตใจและส่งผลกระทบต่อ สมาธิ การสร้างสมาธิในการเรียน การสร้างสมาธิในการเรียน ทำได้ ดังนี้ คือ หาสถานที่สงบปราศจากเสียงรบกวน ในการศึกษาหาความรู้ เสียง เป็นสิ่งรบกวนสมาธิ ขณะที่เรากำลังจดจ่อความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เสียงอาจเป็นตัวทำลายสมาธิได้ เช่น เวลาทบทวนบทเรียน มีเสียงจากวิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือคนกำลังพุดคุยกัน สิ่งรบกวน จะทำให้จิตใจเรวอกแวกไปจาก ความสนใจในหนังสือ นั้น ฉะนั้นเวลาทำงานหรือทบทวนบทเรียน หาสถานที่สงบปราศจากเสียง รบกวนสมาธิ

1) มีแสงสว่างกำลังพอเหมาะสม่ำเสมอ แสงสว่างเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่รบกวนสมาธิ จง หลีกเลียงแสงสว่างที่เจิดจ้า หรือแสงที่ริบหรี่ ขณะกำลังอ่านหนังสือ แสงที่สว่างกำลังดีและสม่ำเสมอ จะช่วยสมาธิ ถ้าใช้คอมพิวเตอร์ ควรรักษาให้คอมพิวเตอร์อยู่ด้านซ้ายมือ และมีความสว่างพอเพียง

2) สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการศึกษาเล่าเรียน ควรอ่านหนังสือหรือทำรายงานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ควรนั่งทำงานมากกว่านอนหรือพับตัวอ่านหนังสือหรือเขียนหนังสือมีวัสดุอุปกรณ์พร้อมที่จะหยิบจับมาใช้ได้ทันที เช่น มีกระดาษ ดินสอ ปากกา ยางลบ พจนานุกรม จัดวางไว้ให้เป็นที่เป็นที่เห็นทาง ไม่ใช้ลูกเดินไปหยิบกบเหลาดินสอ หรือไปหยิบพจนานุกรมจากที่อื่นมาใช้เป็นการทำลายสมาธิ ควรนั่งทำงานหรือทบทวนบทเรียนให้เป็นที่เป็นที่เห็นทางอย่างสม่ำเสมอ

3) รับประทานอาหารอย่างพอเพียง ความหิว เป็นตัวทำลายสมาธิ ทำให้รู้สึกหงุดหงิดกระวนกระวาย กระสับกระส่าย จะเป็นอุปสรรคทำลายสภาพจิตใจไม่ให้จดจ่อในการเรียน การรับประทานอาหารอย่างพอเพียง จะช่วยไม่ให้เกิดอาการหิวระหว่างดูหนังสือ หรือทำการบ้านแต่อย่ารับประทานมากเกินไป จะทำให้เกิดความอึดอัดและ ง่วงนอน

4) รักษาร่างกายให้แข็งแรง จิตใจที่เข้มแข็ง แน่วแน่ ย่อมอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง ร่างกายที่อ่อนเพลียเป็นอุปสรรคต่อสมาธิ ฉะนั้นควรรักษาร่างกายให้แข็งแรงกระปรี้กระเปร่าอยู่เสมอ โดยนอนหลับพักผ่อนวันละ 7-8 ชั่วโมง เป็นนิสัย จะช่วยให้สมาธิดีขึ้น ทำให้การศึกษาหาความรู้มีประสิทธิภาพ ดูหนังสือในช่วงที่ร่างกายยังกระปรี้กระเปร่า คือช่วงเช้ามีดของแต่ละวัน ช่วงเช้าตรู่จะเป็นช่วงเวลาที่คุณนั่งสมาธิได้ดีที่สุด มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การศึกษาหาความรู้ในช่วงเช้า 1 ชั่วโมง เท่ากับการศึกษาหาความรู้ในช่วงกลางคืน 1 ชั่วโมงครึ่ง เนื่องจากในช่วงเช้าสมองปลอดโปร่งสดชื่น หลังจากได้นอนหลับพักผ่อนในตอนกลางคืนมาเพียงพอแล้ว

5) รักษาสภาพจิตใจให้ปราศจากความวิตกกังวล ความวิตกกังวลเป็นอุปสรรคต่อสมาธิ วิธีลดความวิตกกังวล ก็คือ พูดคุยปรึกษาหารือ กับผู้ที่คุณไว้วางใจ ถ้าเป็นความวิตกกังวลเกี่ยวกับวิชาใดวิชาหนึ่ง การพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนหรืออาจารย์เจ้าของวิชา ถ้ามีปัญหาส่วนตัวใด ๆ ควรเผชิญปัญหาและรีบแก้ปัญหาอย่าลดความวิตกกังวลด้วยการหนีปัญหา เพราะจะไม่ทำให้ความวิตกกังวลลดลง แต่กลับทำให้ปัญหาพอกพูนขึ้น

6) มีแรงจูงใจในการเรียน การขาดแรงจูงใจในการเรียน เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ไม่สนใจเรียน ไม่มีสมาธิในการดูหนังสือ วิธีที่จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน คือ พยายามประยุกต์วิชาต่าง ๆ ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในการทำงาน วางวัตถุประสงค์ระยะยาวเพื่อให้เห็นว่าวิชาต่าง ๆ มีประโยชน์อย่างไรในชีวิต

การที่จะมีสมาธิได้ดีนั้น ต้องขจัดอุปสรรคทั้งสิ่งที่รบกวนภายนอกและภายในให้หมดไป ตั้งใจมั่นกับสิ่งที่กำลังศึกษาหาความรู้อยู่นั้น และควรหา สถานที่ศึกษาให้เป็นที่เป็นที่เห็นทางด้วยเวลาอันสม่ำเสมอ ฝึกเป็นคนมีสมาธิที่ดีจะช่วยได้ดีมาก ทั้งด้านการเรียนและชีวิต ทำงาน

เคล็ดลับสำหรับการเอาชนะความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลในรูปแบบต่างๆในปัจจุบันเป็นปัญหาในวงกว้าง ส่งผลกระทบต่อคนทุกเพศทุกวัยและในทุกประเทศ หากมีแนวโน้มที่จะเกิดความวิตกกังวล ให้เรียนรู้ที่จะอยู่กับความวิตกกังวล

นั้นให้ได้ Remez Sasson (2557) แนะนำ เคล็ดลับสำหรับการบรรเทาหรือการเอาชนะความวิตกกังวล คือ

- 1) เรียนรู้ที่จะควบคุมความคิดของตนเอง เมื่อใดที่สามารถควบคุมความคิดของตนเองได้ ความวิตกกังวลจะลดน้อยลง และเรียนรู้ที่จะปลดปล่อยอารมณ์ที่ไม่ดีออกไป
- 2) ตื่นเช้ามา ให้คิดแต่สิ่งดีที่ที่เกิดขึ้น เพราะมีสิ่งดีที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเราเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ก็ตาม
- 3) เริ่มต้นวันใหม่ ด้วยการย้ำเตือนตนเอง ว่าวันนี้เป็นวันของเรา สร้างแรงจูงใจให้ตนเองด้วยคำคมต่างๆ
- 4) หากิจกรรมทำให้ใจออกจากความวิตกกังวล เมื่อตื่นขึ้นมาในตอนเช้าเริ่มต้นทำสิ่งที่ถูกต้อง และให้มีงานทำทั้งวัน ทำความสะอาดบ้านที่ล้างจานหรือทำงานในสวน, การอ่าน, การศึกษา, การนั่งสมาธิหรือการออกกำลังกาย ช่วยให้ลืมความวิตกกังวลชั่วคราว หากมีเวลาว่าง ความคิดเกี่ยวกับปัญหาและความกังวลของอาจจะกลับมาได้
- 5) กำหนดเป้าหมายและการทำงานในชีวิตประจำวันเพื่อบำเหน็จให้บรรลุเป้าหมาย มัน จะนำเอาความคิดในเชิงบวกและสร้างสรรค์ออกมา
- 6) พูดคุยเกี่ยวกับความวิตกกังวลกับคนที่ไว้วางใจ เพื่อลดความรุนแรงของความวิตกกังวล
- 7) การออกกำลังกาย เป็นวิธีที่ดีที่จะนำเอาความกลัวและความวิตกกังวลไปจากร่างกาย สามารถเดิน, ว่ายน้ำ, ทำโยคะ, แอโรบิกหรือกีฬาอื่น ๆ
- 8) หาเหตุผลที่จะหัวเราะ ความสุขจะนำเอาความวิตกกังวลในชีวิตออกไป เช่นการดูละครในทีวี อยู่กับเพื่อน มีความสุขและสนุก หรืออ่านอะไรบางอย่างที่ทำให้หัวเราะ
- 9) ใช้คำพูดในเชิงบวกในการสนทนาและการคิดในใจ
- 10) คิดเชิงบวกในการแก้ไขปัญหา
- 11) ปิดรับข้อมูลข่าวสารเชิงลบ และดูสิ่งสร้างสรรค์ก่อนเข้านอน

2.6 การสอนเสริม

2.6.1 ความหมายและความสำคัญของการสอนเสริม

การสอนเสริมเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่จัดให้มีขึ้นเพื่อมุ่งเสริมเนื้อหาสาระในเอกสารการสอนเสริมหรือสื่ออื่นๆ ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนแบบปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในตัวเด็ก (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2524) และเป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ (สมศักดิ์ สินธุระเวช, 2529) การสอนเสริมเป็นการสอนพิเศษที่จัดนอกเหนือจากการสอนปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง แก้ปัญหาทางการเรียนของ

ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และยังเป็น การส่งเสริม ทักษะ พัฒนาการเรียนรู้ใหม่ๆให้กับผู้เรียนที่เรียนดี ได้พัฒนาไปตามความสามารถของตนให้ดีขึ้นด้วย

2.6.2 วิธีการของการสอนเสริม

ต้องเลือกวิธีการที่เหมาะสม หรืออาจเลือกวิธีสอนหลายๆวิธี มาใช้ในการสอน ซ่อมเสริมแต่ ละครั้ง เช่น

1) การสอนแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เป็นวิธีที่ดีที่สุดเพราะครุมี เวลาที่จะอธิบายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างละเอียด และผู้เรียนสามารถที่จะซักถามปัญหาต่างๆได้ เต็มที่

2) การสอนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งครูอาจจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ ประมาณ 2-3 คน โดยผู้เรียนที่มีปัญหาเหมือนกัน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และครูอาจจะใช้วิธีสอนและให้งานสลับ หมุนเวียนกันไปทีละกลุ่ม ส่วนดีของการสอนเป็นกลุ่ม คือผู้เรียนจะได้ช่วยกันภายในกลุ่ม ช่วยกัน แก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน สำหรับครูผู้สอนแล้วนอกจากจะใช้ครูประจำ อาจ หมุนเวียนให้ผู้อื่นมาสอนทดแทนได้

3) ผู้เรียนสอนกันเอง การสอนกันเองผู้สอนจะใช้ภาษาง่ายๆและเข้าใจความรู้สึก ของกันและกันเป็นอย่างดี ทำให้การอธิบายหรือชี้แนะ หรือสอนนั้น ผู้เรียนจะเข้าใจได้ง่าย นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้เรียนที่ช่วยสอนเกิดความภูมิใจและสนใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้มีความรู้แจ่มแจ้ง และแม่นยำ จะได้นำมาอธิบายให้เพื่อนฟังได้ หรือการสอนโดยให้ผู้เรียนสอนกันเอง อาจให้ผู้เรียนที่ อยู่ในชั้นสูงกว่ามาช่วยสอน

4) การใช้บทเรียนโปรแกรม สำหรับผู้มีปัญหาด้านการเรียนในบางเรื่องนั้น อาจใช้บทเรียนโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับเรื่องนั้น ให้ผู้เรียนอ่าน และเรียนด้วยตนเอง ถ้าไม่เข้าใจจึง ซักถามและทำแบบฝึกหัดในแบบเรียนนั้น เมื่อทำเสร็จแล้ว จึงเปิดดู เฉลย ถ้าไม่เข้าใจครูผู้สอนจะ อธิบายเพิ่มเติม

5) การใช้สมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง ลักษณะของสมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วย ตนเอง นั้นคล้ายกับแบบเรียนสำเร็จรูป คือเริ่มต้นด้วยการอธิบายเนื้อหา ตัวอย่าง แบบฝึกหัด แล้วจึง เป็นการเฉลย แต่ลักษณะที่แตกต่าง คือสมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเองจะมีแบบฝึกหัดมากกว่า แบบเรียนสำเร็จรูป เพราะต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการทำแบบฝึกหัดให้มากขึ้นเอง

6) การเขียนคำถามเอง วิธีการนี้ครูผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนอ่านบทเรียนแต่ละ เรื่อง เมื่อผู้เรียนอ่านจบ ให้แต่ละคนตั้งปัญหาในกระดาศัพท์คำ ซึ่งครูอาจจะเตรียมไว้ให้ โดยให้แต่ละคนเขียนคำถามลงในบัตรคำนั้น ครูจะเป็นผู้กำหนดว่าให้เขียนคนละกี่คำถามและให้แต่ละคน ที่ เขียนคำถามนั้นเขียนคำตอบลงบนอีกด้านหนึ่ง ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่กัน เพื่อฝึกโดยการ ผลัดกัน

ถามตอบ และอาจมีการสลับเปลี่ยนคำถามระหว่างคู่ด้วยก็ได้ ผู้เรียนจะได้มีโอกาสตอบ คำถามและเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

7) การให้ทำกิจกรรมเพิ่มเติม หลังจากครูได้วัดผลหรือประเมินผลดูแล้ว พบว่าผู้เรียน มีผลการทดสอบใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่จะผ่านหรือผ่านเกณฑ์ไปแล้วแต่ผู้สอนยังอยากให้มีทักษะ ในการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมอีก เพื่อจะได้ผ่านเกณฑ์หรือให้มีความเข้าใจเพิ่มขึ้น ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม โดยแบบฝึกหัดนั้นอาจจะมีระดับความยากง่ายใกล้เคียงเพิ่มเติม หรืออาจจะยากกว่าเดิมสำหรับต้องการฝึกทักษะให้กับผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์แล้ว โดยอาจจะให้ทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนขึ้นอยู่กับสภาพการณ์และความเหมาะสม

8) การเฉลยข้อสอบ เป็นการสอนซ่อมเสริมวิธีหนึ่งกับเด็กทั้งชั้น โดยไม่แบ่งเป็นกลุ่ม เก่ง กลุ่มอ่อน ผลดีส่วนใหญ่มักจะตกอยู่กับพวกเด็กที่เก่งอยู่แล้ว ส่วนพวกเด็กอ่อนจะไม่ค่อยได้อะไรเพิ่มเติมจากเดิมเท่าใดนัก อย่างมากก็ได้แต่เพียงรู้ว่าทำไมจึงผิดเท่านั้นเอง เพราะวิธีการ เฉลยข้อสอบของครูที่ปฏิบัติกันทั่ว ๆ ไป มักจะผ่านไปเร็ว ๆ โดยไม่ค่อยได้เฉลยข้อข้องใจให้ กระจ่างเท่าใดนัก และเด็กที่เรียนอ่อนส่วนมากก็ไม่ค่อยกล้าซักถาม แต่จะมีผลพลอยได้กับเขา บ้างก็ตอนที่พวกเด็กเก่งที่บังเอิญผิดเหมือนกัน เด็กเก่งจะซักถามอย่างละเอียดลออจนหมด ความสงสัย ช่วงนี้จะเป็นช่วงเวลาทีครูจะอธิบายได้เป็นอย่างดี เพราะความรู้ลึกของครูมีแนวโน้ม ที่อยากจะสอนเด็กเก่งอยู่แล้ว ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนที่อ่อนมองดูว่าครูที่สอนไม่ค่อยจะยุติธรรม ดังนั้น ครูควรใช้การเฉลยข้อสอบให้เป็นเรื่องของการสอนซ่อมเสริม เพื่อจะได้แก้ไข ข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ โดยเปลี่ยนวิธีการเสียใหม่เพียงเล็กน้อย คือนำผลวิเคราะห์จากกระดาษ คำตอบของเด็กประมวลเข้าด้วยกัน แล้วหาความถี่ดูว่าเนื้อเรื่องตอนใดที่เด็กผิดกันมากที่สุด ควรจะเน้นเรื่องนั้นให้มาก เสมือนหนึ่งเป็นการสอนทบทวนเรื่องนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งไม่ต้อง คำนึงถึงเด็กเก่งอ่อน ใช้วิธีการสอนแบบเดียวเหมือนกันหมดทั้งชั้น และสิ่งที่สำคัญคือครูที่สอนจะต้องพยายามซักถามพวกเด็กอ่อนแบบจีเป็นรายตัวเลย จะช่วยให้เด็กอ่อนมีโอกาสซ่อมเสริม สิ่งที่บกพร่องให้สมบูรณ์ทั่วถึงกัน

9) การสอนใหม่ วิธีนี้คล้าย ๆ กับการสอนทบทวน คือคัดเด็กกลุ่มอ่อนที่ทำผิดเหมือน ๆ กัน หรือใกล้เคียงกันมารับการสอนใหม่ เฉพาะเจาะจงเป็นบางเรื่องที่ทำผิดเท่านั้น แต่ทั้งนี้จะต้อง ภายหลังที่ครูได้วิเคราะห์อย่างถ่องแท้แล้วว่า เด็กทำผิดเพราะไม่มีความรู้ความเข้าใจเลยจริง ๆ มิได้เกิดจากความบกพร่องของข้อสอบ ในการนำเรื่องราวที่เคยสอนแล้วมาสอนทบทวนให้ใหม่นี้ ครูจะต้องเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการสอนให้แปลกไปจากเดิมอีกด้วย เช่น เคยสอนด้วยวิธีอธิบายหรือบรรยายด้วยปากเปล่า เวลาสอนซ่อมเสริมอาจจะต้องเปลี่ยนเป็นวิธีใช้อุปกรณ์ประกอบในการเรียนรู้ หรือสาธิตให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนในแต่ละชั้นจะมี ระดับของสติปัญญาแตกต่างกัน เมื่อครูอธิบายด้วยปากเปล่า เด็กที่ฉลาดสามารถสร้างภาพ สำเร็จและทำความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ส่วนเด็กอีกกลุ่มหนึ่งที่ฉลาดน้อยกว่า อาจจะถามผู้สอน ไม่ทัน เกิดความ

คลุมเครือ เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง คือ เข้าใจแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ เมื่อเวลาผ่านไปนาน ๆ ความรู้ความเข้าใจที่ได้ไว้ครึ่งเดียวก็หายไป

จากที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นการสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือทั้งห้องซึ่ง จะมีวิธีการและแนวทางหลากหลายรูปแบบ แต่ในบางกรณี ครูผู้สอนจำเป็นที่จะต้องพิจารณาผู้เรียน เป็นรายบุคคลด้วย โดยใช้วิธีศึกษาเด็กเป็นรายกรณี (Case study) ดูว่าเด็กคนใดที่มีปัญหา หรือ อาจจะเป็นกลุ่มย่อยที่มีปัญหาด้านการเรียน และจัดซ่อมเสริมให้เป็นรายบุคคล หรือกลุ่มย่อย ซึ่งครูอาจจะใช้เวลาช่วงเช้าก่อนเข้าเรียนหรือช่วงตอนพักเที่ยง หรืออาจจะเป็นเวลาหลังเลิกเรียน เหตุที่ครูจำเป็นจะต้องซ่อมเสริมผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มย่อย รวมทั้งอาจสอนเป็นกรณีพิเศษเพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้กับผู้เรียนเหล่านี้ก็เนื่องด้วยเหตุผลจากอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนอาจได้รับที่ต่างกันจึงทำให้ผลการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งตัวผู้เรียนด้วย ซึ่งการสอนซ่อมเสริมอาจจะผนวกหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกันก็ได้ แต่ในท้ายที่สุดต้องให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเรียนรู้ได้

2.6.3 หลักของการสอนเสริม

การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนที่นอกเหนือจากการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ เป็นการสอนเพื่อปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอน ควรยึดหลักดังนี้

- 1) เนื้อหาสอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียน
- 2) เลือกใช้วิธีสอนหลากหลาย และแตกต่างจากการสอนปกติ
- 3) จัดกลุ่มย่อยผู้เรียนที่มีปัญหาเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 4) ไม่ควรสอนในสิ่งที่ผู้เรียนรู้อีก
- 5) กระตุ้นและเสริมกำลังใจให้ผู้เรียนขณะสอน
- 6) การทบทวนความรู้เดิมเพื่อให้ต่อเนื่องกับความรู้ใหม่ ต้องใช้ระยะเวลาสั้น ๆ
- 7) การสอนอยู่ในหลักการของการ ย้ำ ซ้ำ ทวน

2.6.4 ประสิทธิภาพของการสอนเสริม

จำนง พรายแยมแซ (2553) กล่าวว่าเนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนที่ต่างกัน ซึ่งผู้เรียนบางคนเรียนดีและ ไปได้เร็ว บางคนเรียนช้า ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่ครูควร จะให้ความสนใจผู้เรียนทั้งสองประเภทนี้ เป็นพิเศษ โดยช่วยเหลือแก้ไขผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียน และส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ ให้ผู้เรียนที่เรียนดี ซึ่งการสอนเสริมสามารถเพิ่มประสิทธิภาพได้ดังนี้

- 1) ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียนอ่อน หรือมีปัญหาทาง ด้านการเรียนในบางเรื่อง
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนช้ามีความเข้าใจทัดเทียมกับผู้เรียนอื่น ๆ
- 3) ช่วยส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ผู้เรียนที่เรียนดีให้มีความรู้ความสามารถยิ่งขึ้นไป

- 4) ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจนสุดความสามารถของตน
- 5) ช่วยลดอัตราการสอบตกซ้ำชั้นของผู้เรียน
- 6) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมินผลรายวิชา
- 7) ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร การจัดการเรียนรู้อื่นๆ วิชาต่าง ๆ
- 8) เริ่มตั้งแต่ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้

การที่จะจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้สอน จะต้องรู้เนื้อหาสาระของบทเรียน รู้วิธีการที่จะนำวิธีสอนแบบที่เหมาะสมหรือเทคนิคตลอดจน กลวิธีในการสอนวิชานั้น ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ต่อจากนั้นก็ทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ แล้วจึงนำผล การทดสอบที่ได้มาประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในรายวิชานั้น ๆ และถ้าผลการประเมินยังไม่ ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนจะต้องสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนให้สำเร็จ จึงจะนับว่าครูได้ดำเนินการครบกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างแท้จริง การสอนเสริมเป็นวิธีการในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนและนักศึกษาที่เรียนอ่อน หรือต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมจากในห้องเรียน มีงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศกล่าวถึงการสอนเสริม ดังนี้

2.6.5 งานวิจัยในประเทศ

ฐานิตา แซ่ลิ้ม และมลิตา มะอักษะ (2553) ศึกษาการสอนเสริมที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์พบว่านักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสอนเสริมมีผลการเรียนดีขึ้นกว่าการไม่ได้รับการสอนเสริม

อัจฉริยา ชูตินันท์ (2553) ศึกษางานวิจัยเรื่องการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากหลากหลายรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรูปแบบบรรยายและจากวิธีหลากหลายรูปแบบผู้เรียนมีความพึงพอใจในหลากหลายรูปแบบมากกว่า เพราะการสอนหลายรูปแบบช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักศึกษามากขึ้น

นฤตม สาริกบุตร (2550) ศึกษาการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ชมวีดิทัศน์มีความรู้เรื่องการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิไลลักษณ์ ตางาม และคณะ (2550) ศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่ารูปแบบการแข่งขันและแบบมีส่วนร่วมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรูปแบบการแข่งขันมีอิทธิพลเชิงลบ ส่วนรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากงานวิจัยเบื้องต้นการสอนเสริมเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทุกสถาบันและทุกระดับชั้นใช้อยู่ทั้งในอดีตและในปัจจุบัน โดยเป็นการสอนเสริมเพิ่มเติมจากที่ใช้อยู่ในห้องเรียน การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนแบบปกติ เพื่อแก้ไข

ข้อบกพร่องที่พบในตัวผู้เรียน และเป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2.6.6 งานวิจัยต่างประเทศ

Chao (2013) ศึกษาผลของหลักสูตรซ่อมเสริม: กรณีศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชนในภาคเหนือของไต้หวัน พบว่ามีการเติบโตอย่างรวดเร็วของความต้องการภาษาอังกฤษ ดังนั้น จึงทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเสริมในหลักสูตรเร่งรัดในมหาวิทยาลัย พบว่าสามารถเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าก่อนการเรียน

Jamiana (2012) ศึกษาการประยุกต์การเรียนการสอนในโรงเรียนและปัจจัยที่ สนับสนุนในการเรียนรู้ทักษะการอ่านของนักเรียนในโรงเรียน พบว่าสื่อการสอนสามารถช่วยกระตุ้น การดึงดูดความสนใจในการเรียนการสอน และการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการสอนเสริมให้เด็ก ที่เรียนอ่อนช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพของทักษะการอ่านได้

Kasran (2012) ทำการวิจัยปัญหาด้านการศึกษาเรื่องแนวโน้มการสอนเสริม ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนยังขาดการสอนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากขาด เงินทุนการศึกษาสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย และการขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ซึ่ง ทำให้เกิดปัญหาขึ้น การแก้ปัญหาเหล่านี้ สามารถแก้ไขได้ด้วยการสอนซ่อมเสริมพิเศษ เพื่อลดภาระ งานของครูและให้ความช่วยเหลือทางการเงินสำหรับโครงสร้างพื้นฐานและการเรียนการสอน

จากงานวิจัยต่างประเทศพบว่าการสอนเสริมสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ทางการเรียนรู้ได้ทั้งระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัย และพบที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาการสอนใน ระบบที่ขาดประสิทธิภาพได้

บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยการออกแบบหลังการทดลองแบบสองกลุ่ม (Two group posttest design) เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม มีลำดับขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

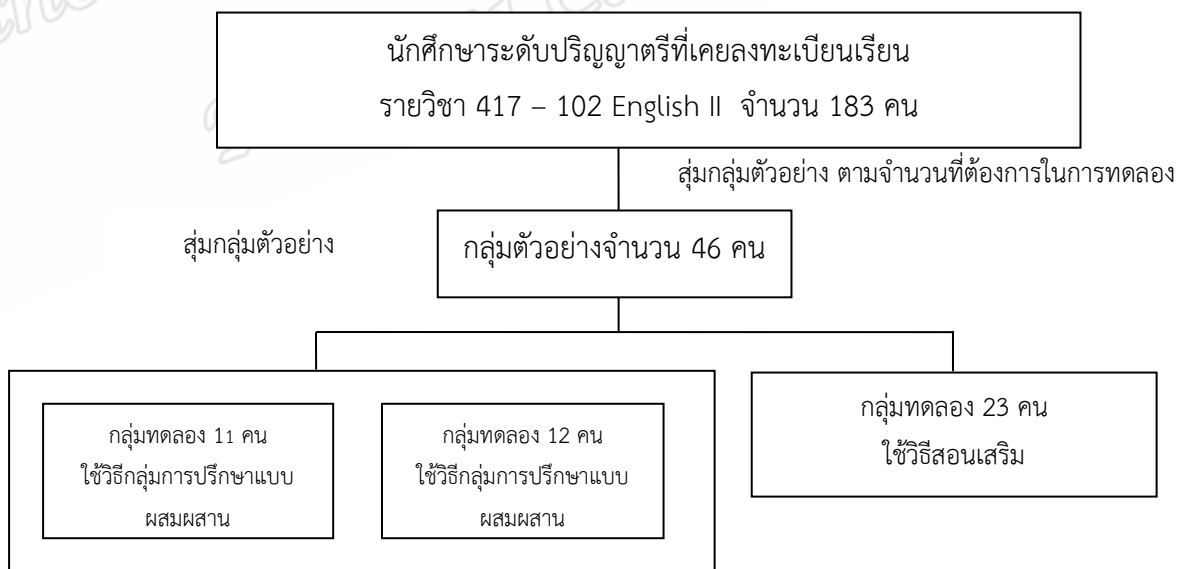
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-100 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) และเรียนไม่ผ่านในรายวิชาดังกล่าว และได้มาทำการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา ที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 183 คน

ประชากร

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการหา กลุ่มเป้าหมาย

2) กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเหลือจำนวน 46 คน นอกจากการสุ่มหาตัวอย่างประชากรแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยต้องมีเงื่อนไข ผ่านการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

3.2 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยการทดลองแบบสองกลุ่ม (Two group design) เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม

รูปแบบการวิจัย Randomized Two group design

กลุ่ม	Treatment	posttest
กลุ่มทดลองกลุ่ม R 1 (23)	X ₁	O ₂
กลุ่มทดลองกลุ่ม R 2 (23)	X ₂	O ₂

X₁ คือการใช้กระบวนการกลุ่มแบบผสมผสาน (Treatment₁)

X₂ คือการใช้การสอนเสริม(Treatment₂)

O₂ คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ทำการทดลอง (Posttest)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) โปรแกรมกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน

สร้างโปรแกรมการปรึกษากลุ่มการปรึกษาโดยใช้ 3 ทฤษฎีมาบูรณาการกัน ให้ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาวิจัย โดยนำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มบูรณาการที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นนำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มผสมผสาน นำไปใช้ในการดำเนินวิจัยต่อไป

2) แผนการสอนเสริม

ใช้แผนการสอนเสริมจากผู้สอนเสริมที่มีประสบการณ์ในการสอนเสริมในรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน)

3) แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ จัดทำโดยภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ใช้ทดสอบนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาอังกฤษรหัสวิชา 417-102 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) และใช้ทดสอบกับนักศึกษาทุกกลุ่มที่ลงทะเบียนในรายวิชาเดียวกัน ผลการทดสอบสามารถตรวจสอบผลคะแนนของกลุ่มในภาคการศึกษาที่ 2/2556 และ 1/2557 จากงานทะเบียน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และอาจารย์ผู้สอนในรายวิชา

3.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน และกลุ่มการสอนเสริม ทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการประเมินก่อนทดลองและหลังทดลอง จากนั้นนำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน effect size เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย

- 1) สร้างโปรแกรมการปรึกษาแบบผสมผสาน ให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาวิจัย
- 2) นำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มบูรณาการที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
- 3) นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา แล้วแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 4) นำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มผสมผสานไปใช้ในการดำเนินวิจัย
- 5) ประสานงานกับนักศึกษา เพื่อประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการปรึกษากลุ่มการสอนเสริมแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- 6) นัดวันเวลาและสถานที่ เพื่อประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้การปรึกษากลุ่ม
- 7) แบ่งกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเท่าๆ กัน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random) คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
- 8) เตรียมห้องทดลอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้อง เป็นห้องทดลองที่ไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอสำหรับกลุ่มตัวอย่าง
- 9) ใช้เวลาในการทดลอง 3 เดือน รวมเป็น 12 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที
- 10) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 การให้การปรึกษาแบบกลุ่มโดยนำแนวคิดทางจิตวิทยาให้การปรึกษาจาก 2 ทฤษฎีมาผสมผสานกันได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษาตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) และทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) รวมทั้งนำแนวความคิดกลุ่มจิตวิทยาการศึกษา (psychology education)มาผสมผสานด้วย

กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นการสอนเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษตามแผนการสอนเสริมโดยมีผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีหัวข้อโปรแกรมกลุ่มการวิจัยทั้งสองกลุ่มเปรียบเทียบกัน ดังนี้

ตาราง 2 สรุปโปรแกรมกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและการสอนเสริม

ครั้งที่	กลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน	กลุ่มการสอนเสริม
1	การปฐมนิเทศเพื่อสร้างความสัมพันธ์	Compound Sentence
2	พลังกลุ่มสู่ความสำเร็จ	Finding topic, Main idea, supporting idea
3	การสำรวจปัญหาและการตั้งเป้าหมาย จัดทำข้อสัญญา	Past simple tense
4	กระบวนการ ABCDE	- Present simple tense -Subject and object pronoun
5	การจัดลำดับความสำคัญเพื่อการจัดการเวลา ,กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยม ทบทวนข้อสัญญา	Reading Comprehension
6	ประโยชน์ของสมาธิ ,กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	Writing supporting idea
7	ประสบการณ์สอบ ,กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	Mid-term exam tryout

ครั้งที่	กลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน	กลุ่มการสอนเสริม
8	เทคนิคการทบทวนความจำ , กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	Time Clause
9	การจัดการความเครียด , กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	So และ Because
10	การประเมินความก้าวหน้า , กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	สรุปเนื้อหาหลังมิตเทอมโดยภาพรวม
11	การแสดงบทบาทการสนทนาภาษาอังกฤษ , กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	การเขียน Chronological order in short paragraph
12	การเรียนรู้จากตัวแบบ , กระบวนการ ABCDE ความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเอง และ พฤติกรรมนิยมทบทวนข้อสัญญา	Present Simple and Past Simple tense
13	ปลูกพลังสู่ความสำเร็จ ฝึกอ่านออกเสียง และ แลกเปลี่ยนวิธีจำคำศัพท์	Imperative
14	ปัจฉิมนิเทศ และ ยุติการให้คำปรึกษากลุ่ม	แบบฝึกหัดตามแนวข้อสอบ Final

- 11) ให้กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มทำข้อสอบ ของภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 และ 1/2557 โดยข้อสอบของทั้งสองภาคการศึกษามีความคล้ายคลึงกัน เพื่อนำผลคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาวิเคราะห์ผล

3.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
ค่าร้อยละ (วาโร เฟ็งส์วส์ดี, 2551) ใช้สูตรดังนี้

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) (Graziano M. and RaulinL., 2007) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (วาโร เฟ็งส์วส์ดี, 2551)

ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- 2.1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม โดยใช้ paired sample t-test เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย.(2540)

$$t = \frac{\bar{d} - \mu_d}{S_d / \sqrt{n}} \quad df = n - 1 \quad (n = \text{จำนวนคู่})$$

เมื่อ \bar{d} แทน ความแตกต่างของข้อมูลระหว่างการวัดทั้ง 2 ครั้งหรือก่อน-หลัง
 S_d แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

- 2.2) การเปรียบเทียบผลการทดลองทั้งสองกลุ่ม เลือกใช้การวิเคราะห์แปรปรวน 2 ทาง กัน ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน ใช้การทดสอบ t-test for independent samples (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2547)

ใช้สูตร
$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{s_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$Df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

S_p^2 แทนความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

n_1, n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

Df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต้องเป็นอิสระจากกัน ได้มาจากการสุ่ม จากกลุ่มประชากรที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน และจำนวนประชากรมากกว่า 30 คน

กรณีความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน

ใช้สูตร t - test (t-test แบบ Separated variance) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2547)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad : df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right) \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right) + \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right) \left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)}$$

เมื่อ t = แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณา

\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
n_1	แทน	ค่าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน	ค่าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

- 3) ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มโดย Effect size
d แทน ขนาดอิทธิพล

การคำนวณหาค่า Effect size ใช้สูตรการคำนวณหา Effect size (Cohen, 1988) ดังนี้

$$d = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\text{pooled SD}}$$

d แทน ขนาดอิทธิพล

$$\text{Pooled SD} = \sqrt{SD_1^2 + SD_2^2}$$

การวัดขนาดอิทธิพล Cohen (1977)

Small 0.20

Medium 0.50

Large 0.80

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เพื่อศึกษาผลของผลการ
 ศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4.1 สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์และการแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนด
 สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

t-test for independent samples แทน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ
 กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน

p-value	แทน ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผลของกระบวนการการศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน และการสอนเสริมช่วย
 เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. หลังการเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มกระบวนการการศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน คะแนน
 สอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. หลังการเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มสอนเสริม คะแนนสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่ได้รับการศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการ
 ทดลอง ไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลตามสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองของกลุ่มให้การศึกษาแบบผสมผสานและกลุ่มการสอนเสริม

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองของกลุ่มให้การศึกษาแบบผสมผสานและกลุ่มการสอนเสริมด้วยสถิติ

independent samples t-test

กลุ่มการทดลอง	n	\bar{x}	SD	t	P	Levene's Test for Equality of Variances		95% Confidence Interval of the Difference	
						F	Sig.	Lower	Upper
กลุ่มการ ศึกษาแบบ ผสมผสาน	23	31.48	2.08	1.09	0.28	11.43	.002	-2.23	0.67
กลุ่มสอนเสริม	23	32.26	2.75						

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ก่อนให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($t > 1.09, p = 0.28$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบผสมผสาน

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบผสมผสานด้วยสถิติ Paired sample t-test

การทดลอง	n	M	S.D	t	df	d	p	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
ก่อน	23	31.48	2.09						
หลัง	23	43.43	4.64	11.24	22	0.86	.000**	9.75	14.16

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังให้คำปรึกษาสูงกว่าก่อนให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่า effect size อยู่ในระดับมาก ($t \geq 11.24$, $df=22$, $d=-0.86$, $p=0.00$)

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มการสอนเสริม

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มการสอนเสริมด้วยสถิติ Paired sample t-test

การทดลอง	n	M	S.D	t	df	d	p	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
ก่อน	23	32.26	2.75						
หลัง	23	42.63	3.69	11.38	22	0.85	.000**	8.48	12.26

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังได้รับการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสอนเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่า effect size อยู่ในระดับมาก ($t \geq 11.38$, $df=22$, $d=-0.85$, $p=0.00$)

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ของกลุ่มการศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน และกลุ่มการสอนเสริม

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ของกลุ่มการศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน และกลุ่มการสอนเสริม ด้วยสถิติ independent samples t-test

กลุ่มการทดลอง	n	\bar{x}	SD	t	p	Levene's Test for Equality of Variances		95% Confidence Interval of the Difference	
						F	Sig.	Lower	Upper
กลุ่มการ ศึกษาแบบ ผสมผสาน	23	43.43	4.64	0.65	0.52	0.48	0.49	-1.69	3.29
กลุ่มสอนเสริม	23	42.63	3.69						

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลของการให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม ต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและกลุ่มการสอนเสริม พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มการสอนเสริมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 สามารถอธิบายผลของการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2 การอภิปรายผล

1) นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการให้การปรึกษากลุ่มสูงกว่าก่อนการปรึกษากลุ่ม

การให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานโดยใช้โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีการดำเนินการกลุ่มโดยนำแนวคิดทางจิตวิทยาให้การปรึกษาจาก 2 ทฤษฎีมาผสมผสานกันได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษาตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) และทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) รวมทั้งนำการให้ความรู้ด้านจิตวิทยา (psychology education) มาผสมผสานด้วย ใช้เวลาจำนวน 14 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ตามแผนกลุ่มที่วางไว้คือ กระบวนการกลุ่มการปรึกษา (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นริเริ่ม Initial stage
- 2) ขั้นสืบเนื่อง Transition stage
- 3) ขั้นดำเนินงาน Working stage
- 4) ขั้นยุติกลุ่ม Ending stage

1) ขั้นริเริ่ม (Initial stage)

ขั้นริเริ่ม (Initial stage) มีกิจกรรมทำความรู้จักกัน แนะนำกฎระเบียบการเข้าร่วมกลุ่ม และมีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เพื่อชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีกลุ่ม และทุกครั้งที่ในการเข้าร่วมกลุ่ม จะให้มีการทบทวนกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา ซึ่งสามารถสร้างความไว้วางใจและความคุ้นเคย และลดความวิตกกังวลในการเข้าร่วมกลุ่ม สอดคล้องกับ แนวคิดของ Trotzer (1985) การดำเนินกิจกรรมทำให้เกิดการพัฒนาตนเองไปสู่ความงอกงามได้เต็มศักยภาพ เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักยอมรับและเข้าใจผู้อื่นอย่างแท้จริง เกิดมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกันเกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจกันมากขึ้น

ตัวอย่างคำพูดของสมาชิกกลุ่มหลังสรุปการเข้าร่วมกลุ่มที่แสดงถึงความไว้วางใจ
 “ไม่ค่อยได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างคณะ ขอขอบคุณที่ได้รู้จักกัน รู้สึกสบายใจที่ได้เข้ามาในกลุ่มนี้ กลุ่มนี้ทำให้ผมรู้ว่าผมไม่ได้สู้อยู่เพียงคนเดียว”

2) ขั้นสืบเนื่อง (Transition stage)

ขั้นสืบเนื่อง (Transition stage) เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นริเริ่ม ที่จะช่วยเพิ่มความไว้วางใจให้กันกับสมาชิกให้มากขึ้น ผู้นำกลุ่มสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม สนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความไว้วางใจ เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองมากขึ้น (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ในงานวิจัยมีการจัดกิจกรรมหลังกลุ่มสู่ความสำเร็จเพื่อให้สมาชิกไว้วางใจกันมากขึ้น มีการสำรวจปัญหาของตนเอง เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเกิดการประเมินตนเอง เพื่อตระหนักรู้ถึงความรู้สึกต่างๆของตน รวมทั้งทัศนคติซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมในปัจจุบันและอธิบายให้สมาชิกเข้าใจความคิดที่ไร้เหตุผลและกระบวนการ ABC เพื่อแสดงให้เห็นว่าความคิดเป็นตัวกำหนดสร้างอารมณ์ และพฤติกรรม ให้สมาชิกกลุ่มทุกคนสำรวจปัญหาที่ผ่านมาของตนเอง

ในขั้นตอนการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ผ่านกิจกรรมนำกระบวนการ ABC ทำให้สมาชิกสามารถวิเคราะห์ ความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลและไร้เหตุผลจากตัวอย่างสถานการณ์ของตนเองโดยตรง โดยการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และ บรรยากาศภายในกลุ่ม มีการพูดคุยปัญหาต่างๆซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับสมาชิก ทำให้สมาชิกกล้ายอมรับความจริงมากขึ้น และเกิดการเรียนรู้ถึงความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลและไร้เหตุผลที่มีผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม (Ellis, 1994)

ตัวอย่างคำพูดของสมาชิกกลุ่มหลังระหว่งการเข้าร่วมกลุ่มให้การปรึกษา

A = เหตุการณ์ที่กระตุ้น (Activating event) : เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรดต่ำ

B = ความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ (Beliefs) : เชื่อว่าตัวเองไม่มีวันเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างแน่นอน

C = ผลที่ได้รับทางอารมณ์ (Emotional and behavioral consequences) : ปิดรับข้อมูลภาษาอังกฤษทุกอย่าง ไม่สนใจวิชาภาษาอังกฤษ

3) ขั้นตอนดำเนินงาน (Working stage)

เป็นขั้นตอนที่สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สามารถพูดคุยปัญหากันอย่างเปิดเผย กลุ่มมีความเหนียวแน่นในระดับสูง การสื่อสารมีลักษณะเปิดเผย มีการให้ข้อมูลอย่างอิสระและแบ่งปันภาวะการณ์เป็นผู้นำ สมาชิกเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ในงานวิจัย ผู้วิจัยได้มีการให้สมาชิกสำรวจปัญหาที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งสมาชิกทุกคนกล้าแสดงออกและเปิดเผยข้อมูลของตนเองอย่างอิสระ ด้วยความเชื่อมั่นในกลุ่ม อีกทั้งร่วมกันตั้งเป้าหมายของตนเองเพื่อวางแผนรับมือกับปัญหา และร่วมกันจัดทำข้อสัญญาของตนเองขึ้น เพื่อให้สมาชิกทุกคนร่วมกันเป็นพยานว่าจะมีการปรับพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งยังคงมีการนำการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม มาให้สมาชิกสำรวจตนเอง โดยแนะนำแนวคิด ABCDE ตัวอย่างเหตุการณ์ของสมาชิก คนที่ 1

A = เหตุการณ์ที่กระตุ้น (Activating event) : เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรดต่ำ

B = ความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ (Beliefs) : เชื่อว่าตัวเองไม่มีวันเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างแน่นอน

C = ผลที่ได้รับทางอารมณ์ (Emotional and behavioral consequences) : ปิดรับข้อมูลภาษาอังกฤษทุกอย่าง ไม่สนใจวิชาภาษาอังกฤษ

D = การโต้แย้งความเชื่อ (Dispute disturbance-producing beliefs) : หากเราพยายามตั้งใจเรียนเราจะเรียนได้ดีขึ้น

E = ผลที่เกิดจากการโต้แย้ง (New and effective rational outlook) : ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในครั้งนี้มีการนำเอาทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) มาใช้ในกระบวนการให้การ โดยให้นักศึกษาสำรวจปัญหาและตั้งเป้าหมายของตนเอง ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับวิชาภาษาอังกฤษ และคิดว่าตนเองทำไม่ได้ เช่น

“ในตอนนั้นหนูอยู่บ้าน เพื่อนโทรมาบอกว่า หนูติด E ตอนนั้นหนูร้องเลย แม่ถามว่าเป็นอะไร หนูเงียบไป และบอกแม่ว่าหนูอาจจะไม่จบ 4 ปีนะ แม่ก็เข้าใจ แต่หนูเสียใจที่ทำไม่ได้”

“ปกติผมเป็นคนหงุดหงิดง่าย วันที่เปิดดูเกรด แล้วพบว่าติด E ผมไม่พูดกับใครเลยสองสัปดาห์”

แต่เมื่อแต่ละคนลองสำรวจปัญหาและตั้งเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาของตนเองแล้ว ทำให้นักศึกษาเกิดกำลังใจว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาในครั้งนี้ได้ เช่น

“ผมตั้งใจว่าในครั้งนี้จะต้องทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้ และคิดว่ามันไม่ยากอย่างที่คิดไว้ในตอนแรกเลย”

“หนูจะลองเปลี่ยนแปลงตนเองดูละ ต่อไปนี้หนูจะทบทวนบทเรียนที่เรียนมา วันละ 2 ชม และจัดตารางการอ่านหนังสือ”

สอดคล้องกับ ดวงมณี จงรักษ์ (2556) ที่ เสนอว่า การทำกลุ่มการปรึกษาทางจิตวิทยาที่ อิงแนวคิด ทฤษฎีทางจิตวิทยา สามารถสร้างบรรยากาศของความไว้วางใจ มีความรู้สึกปลอดภัย และทำให้ สมาชิกภายในกลุ่มเกิดแรงจูงใจหรือมีพลังใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดียิ่งขึ้น

4) ขั้นยุติกลุ่ม (Ending stage)

ขั้นยุติกลุ่ม (Ending stage) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการกลุ่มการปรึกษาที่สมาชิก จะสามารถบูรณาการสิ่งที่ได้เรียนรู้ และนำไปใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งการให้กำลังใจสมาชิก สามารถ จัดการกับความรู้สึกพรากจากกัน จัดการเรื่องราวที่ยังค้างคาใจในกลุ่ม ทบทวนประสบการณ์กลุ่ม ฝึก ปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำสัญญา แลกเปลี่ยนข้อมูลสะท้อนกลับ (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) การยุติสัมพันธ์ภาพที่ดีเป็นการเตรียมผู้รับการปรึกษาให้รู้จักจัดการกับการจากกันในสัมพันธ์ภาพอื่นๆ อีกในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ (Maholick & Turner, 1979) รวมทั้ง วอร์ด (Ward, 1984) กล่าวถึงเป้าหมายของการยุติให้การปรึกษาไว้ 3 ประการ คือ (1) เพื่อประเมินความพร้อมของผู้รับ การปรึกษาที่จะยุติกระบวนการปรึกษาและประเมินการเรียนรู้ที่ตกผลึก (2) เพื่อจัดการกับประเด็น ความรู้สึกที่ยังหลงเหลืออยู่ และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาถึงจุด จากกันด้วยดี (3) เพื่อเพิ่มการพึ่งพิงตนเองและความมั่นใจในความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงอย่าง ยั่งยืน

ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกทำกิจกรรม ปลุกพลังสู่ความสำเร็จ เพื่อให้สมาชิกเกิดความอง กงามทางจิตใจ กระตุ้นให้มีกำลังใจในการทำตามความฝันของตนเอง ร่วมกันอภิปรายความรู้สึกและสิ่ง ที่ได้เรียนรู้จากการเข้ากลุ่ม ให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงชีวิตของตนเองว่าสามารถฝ่าฟันอุปสรรค และผ่านอะไรมาบ้าง เมื่อสมาชิกแต่ละคนพูดเสร็จ ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น และให้กำลังใจแก่กัน ขอบคุณสมาชิกกลุ่มทุกคนที่ให้ความร่วมมือ และยุติการให้การปรึกษา

“ตั้งแต่วัดใจกันมา ขอบคุณทุกคนมาก เรามีเป้าหมายเดียวกัน รู้ว่าทุกคนมีปัญหาเหมือนกัน ในตอนนี้เองหนูกำลังพบกับปัญหาที่แย่มากๆในชีวิต หนูอยากได้อ้อมกอดที่เป็นกำลังใจ (เพื่อน สมาชิกในกลุ่มกอด) ขอบคุณทุกคนที่เป็นกำลังใจกันมาตลอด”

“ขอบคุณทุกคนที่มีประสบการณ์เดียวกัน แม้ว่าที่ผ่านมาจะเคยท้อบ้าง แต่อยากให้ทุกคนสู้ และเราจะผ่านมันไปด้วยกัน”

“ดีใจที่เจอพี่และได้เข้าร่วมกลุ่มกับทุกคน ตอนนี้นั้นมั่นใจว่าจะสามารถผ่านมันไปได้ เชื่อว่าตัวเองเป็นกำลังใจที่สุดในการเปลี่ยนแปลง ก็อยากให้ทุกคนมอบกำลังใจให้ตัวเองด้วย”

ซึ่งทำให้นักศึกษาที่มาร่วมกลุ่มเปิดใจยอมรับความสามารถของตนเอง เกิดกำลังใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับการให้การปรึกษากลุ่มในทัศนะของ Trotzer (1989) ว่าเป็นการพัฒนา ลักษณะภายในของบุคคล เกี่ยวกับ ความไว้วางใจ การยอมรับ การให้เกียรติซึ่งกันและกัน ความอบอุ่น การติดต่อสื่อสาร และความเข้าใจ โดยผู้ให้การปรึกษาและผู้มารับบริการจำนวนหลายคน มารวมกลุ่มกันเพื่อให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเผชิญหน้าในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้มารับบริการ และการทำให้เกิดการค้นพบ ทำความเข้าใจ และสนับสนุนแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ

จากผลทั้ง 4 ขั้นตอนของกระบวนการกลุ่มการปรึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ของสิงห์ ไทยวงศ์ (2544) พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพพรอพิณิจที่ได้เข้าร่วมกลุ่มการทดลองมีคะแนนยุทธวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังให้คำปรึกษาสูงกว่าก่อนได้รับการปรึกษา และสูงกว่ากลุ่มควบคุม และกันนิกา บาลจบ (2557) พบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น รวมทั้งการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของรังสิมา พิทักษ์วาปี (2555) พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล และสินีนานู สุทิน (2548) พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังผ่านการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม

2) นักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการสอนเสริม สูงกว่าก่อนการสอนเสริม

ทั้งนี้เพราะในแผนการสอนเสริม ผู้สอนนำเอาแบบฝึกหัดบทเรียนในรายวิชามาสอนเสริมเพิ่ม ผู้สอนนำข้อมูลที่สอนในห้องมาสรุป และสอนเทคนิคในการทำข้อสอบให้ผู้ที่มาเข้าเรียน และมีเอกสารประกอบเพื่อนำกลับไปทบทวน รวมทั้งให้นำข้อสงสัยที่เรียนในห้องเรียนไม่เข้าใจ มาสอบถามในช่วงเวลาของการสอนเสริมได้ เนื่องจากมีบรรยากาศที่กล้าสอบถามมากกว่า ซึ่งหลังจากการสอนเสริมพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงมากขึ้น สอดคล้องกับฐานิตา แซ่ลิ้ม และมสิดา มะอักษะ (2553) การสอนเสริมช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้มีผลการเรียนดีขึ้นกว่าการไม่ได้รับการสอนเสริม

3) นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง ไม่ต่างกับนักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม

ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเสริม อย่างไรก็ตามผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตดังนี้

1) การสอนทั้งสองแบบมีความคล้ายคลึงกัน โดยการสอนเสริมยึดหลักเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียน เลือกใช้วิธีสอนหลากหลาย กระตุ้นและเสริมกำลังใจให้ผู้เรียนขณะสอน ทบทวนความรู้เดิมเพื่อให้ต่อเนื่องกับความรู้ใหม่ การสอนอยู่ในหลักการของการ ย้ำ ซ้ำ ทวน การและกลุ่มให้การปรึกษาแบบผสมผสานแม้ไม่ได้สอน แต่จะกระตุ้นเรื่องของการให้กำลังใจ ปรับเปลี่ยนความคิด และพฤติกรรมในการเรียนและมีการเพิ่มเทคนิค วิธีการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนเพิ่มขึ้น

2) นักศึกษากลุ่มให้การปรึกษาแบบผสมผสานมีโอกาสดำเนินการพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รวมทั้งมีโอกาสนในการปรับทุกข์ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลต่อการรู้จักการปรับตัวเข้ากับสมาชิกภายในกลุ่ม รู้จักการเป็นผู้นำ และเป็นผู้ตามที่ดี รู้จักรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม และประกอบอาชีพในอนาคต ตรงกับจิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์ (2539) ที่กล่าวว่าการให้การปรึกษากลุ่ม ช่วยเสริมสร้างให้สมาชิกมีการพัฒนาความสามารถของตนเองมีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและรู้จักปรับตัวเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าของตนเอง

3) นักศึกษากลุ่มสอนเสริม ได้เพียงการสอนเนื้อหาเชิงวิชาการเท่านั้น กระบวนการสอนเสริมไม่เอื้อต่อการเกิดคุณลักษณะต่างๆที่ได้กล่าวในกลุ่มการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่จะนำโปรแกรมกระบวนการกลุ่มแบบผสมผสานมาใช้ควรมีความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการให้การปรึกษา เพื่อประสิทธิผลในการนำโปรแกรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. การสร้างความไว้วางใจในกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สมาชิกกลุ่มตัดสินใจที่จะมาเข้าร่วมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ และเปิดใจแก้ไขปัญหาของตนเองอย่างจริงจัง

3. การกำหนดระยะเวลาในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ควรให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีระยะห่างในกิจกรรมแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะระยะเวลาในช่วงของการปรับพฤติกรรมตามแผนที่นักศึกษากำหนดขึ้นเอง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลกระบวนการกลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมมาใช้ร่วมกันช่วยเหลือนักศึกษาที่มี ผลการเรียนต่ำ เพื่อให้ได้ผลที่ดีมากขึ้น

2. ควรศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย เช่น ความ รับผิดชอบ, การแบ่งเวลา ความเครียด เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). *การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- การทดสอบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน (Paired t-Test). [ม.ป.ป.]. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2556, สืบค้นจาก http://pheap.ph.mahidol.ac.th/Academics/CAI_SPSS_PHEP626/SP_Final/c10page4.htm.
- การศึกษาปฐมวัย. (2552). *ทฤษฎีการให้คำปรึกษาเชิงพฤติกรรมนิยม*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2557, สืบค้นจาก <https://www.l3nr.org/posts/346898>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จางเจริญการพิมพ์.
- กิตติพร อุดมรัตน์กุลชัย. (2552). *ผลการใช้โปรแกรมปรัชญาจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงเพื่อเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักศึกษา: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อการแสดง มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2556). *โครงการดูแลนักศึกษาอ่อน*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556, สืบค้นจาก <http://planning.pn.psu.ac.th/>
- กัณนิกา บาลจบ. (2557). *ผลการใช้โปรแกรมให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของคนที่มีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารบัณฑิตศึกษา 11 (52). 55-62*
- เกศินี ศรีวรรณ. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ พันธเคมี โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน*
- คณิตา นิจจรัลกุล และ เปรมวดี โกมลศรี, (2550). *รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์*

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

จิราภรณ์ อารยะรังษฤษฎ์. (2539). จิตวิทยาการให้คำปรึกษากลุ่ม. โครงการตำราและเอกสารวิชาการ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จำนง พรายแยมแซ. (2553). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และการสอนซ่อมเสริมตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ชุติมา ใจดี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาถ่ายภาพเบื้องต้นของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฐานิตา แซ่ลิ้ม และ มลิตา มะอักษะ. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการที่ช่วยน้องของคณะวิศวกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วารสารการพัฒนาศึกษาและการพัฒนาสังคม, 8, 73-84.

ดวงเดือน อ่อนน่วม. (2533). การสอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงมณี จงรักษ์. (2556). ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ดวงมณี จงรักษ์. (2556). เอกสารคำสอนการปรึกษาแบบกลุ่ม. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2549). ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 7, (48-62).

นายตีวฟรี (นามแฝง). (2554). 10 เคล็ดลับเรียนเก่ง ง่ายๆ. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2556, สืบค้นจาก <http://www.tewfree.com/>

- ทิวต์ถ์ มณีโชติ. (2549). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย.(2540). *สถิติเพื่อการวิจัย*, วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 พฤษภาคม – สิงหาคม 2540, หน้า 32-46)
- นฤดม สาริกบุตร. (2550). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่3 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประณต คำฉิม. (2549). *ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ วารสารพฤติกรรมศาสตร์ 12 (1)
- บันดดา บุญพาวัฒนา และ อัญรัตน์ วิเชียร. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่4 (หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, คณะวิทยาการจัดการ.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี . การวัดผลและการวิจัยการศึกษา*. คณะศึกษาศาสตร์.
- ปิยวรรณ ประสันตสุข. (2553). *พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก*. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 7 ธ.ค. 53. . สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 57, สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=21571&Key=hotnews>
- บุริมาพร แสงพยับ. (2553). *ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ผดุง อารยะวิญญู. (2539). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ผจงจิต อินทสุวรรณ และคนอื่นๆ. (2536). *ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์*. กรุงเทพฯ:

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตร.

ไพศาล หวังพานิช. (2549) การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. ไทยวัฒนาพานิช.

ปาฏิณา วงศ์เลขา. (2553) พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่เวทีโลก ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวง. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2556, สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=21571&Key=hotnews>

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556, สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/bpp /developplan/>

โยธิน อยู่จุงดี. (2556). วิธีเขียน Mind Map. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2556, สืบค้นจาก <Http://blog.eduzones.com/snowytest/110520>

ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล. (2558). รายงานผลการดำเนินงานของอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สืบค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2559, สืบค้นจาก www.planning.psu.ac.th/index.php/information/36-president-report.

รอหानी สาหวิ. (2554). ผลของวิธีสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รังสิมา พิทักษ์วาปี. (2555). ผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฤทัยชนนี สิทธิชัย. (2010). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, 4, 401-407.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. การวิจัยทางการศึกษาเบื้องต้น. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วิไลลักษณ์ ตางาม และคณะ. (2550). รูปแบบการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วิมลพิภา ภาสกุล, (2550). การใช้กิจกรรมตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม
กล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชร ทรัพย์มี. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการปรึกษา. โครงการส่งเสริมการแต่งตั้ง
ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- วัชร ทรัพย์มี. (2547). ทฤษฎีให้บริการปรึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : คณะจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์. (2538). ทฤษฎีและเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม (2525) . การสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์พระไพฑูริยา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). สรุปผลวิเคราะห์ความสามารถของนักเรียน
ชั้นป.6, ม.3, ม.6 จากคะแนน O-NET. สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2556, สืบค้นจาก
<http://www.niets.or.th/>
- สิงห์ ไทยวงษ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพิจารณา
เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมต่อยุทธวิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาที่มีสภาพรอพินิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สินีนานู สุทิน. (2548). การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการ
เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิกรม์ กรุงเทพมหานคร. ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สินธุระเวช. (2529). การประเมินผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุบิน สมิน้อย. (2549). การให้คำปรึกษาแบบผสมผสาน. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2557, สืบค้นจาก
<https://www.suicidethai.com/elearning/test/education/articles/view.asp?id=10>

สุภาพร เทพยสุวรรณ. (2555). วิธีสร้างสมาธิในการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2557, สืบค้นจาก
<http://www.manager.co.th/Family/viewnews.aspx?Newsid=9550000041439>

อัจฉริยา ชูตินันท์. (2553). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากการสอนหลายรูปแบบ
 ใน วิชากฎหมายเกี่ยวกับคดีเด็ก เยาวชน และคดีครอบครัว. นนทบุรี: คณะนิติศาสตร์ปริธี
 พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

อาฟฟาน เจะเตะ, ณัฐวิทย์ พจนตันติ และ ชิตชนก เชิงเขาว์ (2549), ผลการจัดการเรียนรู้หน่วย
 อาหารและสารอาหาร ตามแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.วารสารศึกษาศาสตร์,
 17, (184-199).

Abdul Rasid Jamiana. (2012). The Application of Teaching Aids and School Supportive
 Factors in Learning Reading Skill among the Remedial Students in Under
 Enrolment Schools. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 35, 187–194.
 Retrieved November 1, 2014, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042812003904>

Baker, Therese L. (1994). *Doing Social Research*. USA : McGraw-Hill Inc,

Corey, G. and Corey, M. S. (1977). *Groups : Process and Plactice* Monterey :
 Brooks/Cole.

Cohen, J. (1977). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. New York:
 Academic Press.

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.).
 Hillsdale, NJ: Lawrence Earlbaum Associates.

Chuan-Ta Chao. (2013).The Effectiveness of Remedial Intensive Course: A Case Study
 of a Private University in Northern Taiwan. *Procedia - Social and Behavioral
 Sciences*, 89, 16-21. Retrieved November 1, 2014, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042813029339>

Ellis, A. (1994). *Reason and Emotion in Psychotherapy Revised*. New York :Carol Publishing.

Fraenkel, Jack R. (1993). *How to Design and Evaluate Research in Education*.

Remez Sasson, (2012). *12 Tips for Overcoming Anxiety*. Retrieved November 1, 2013, from [Http://www.successconsciousness.com/overcoming_anxiety.htm](http://www.successconsciousness.com/overcoming_anxiety.htm)

Steinberg, (1996). *Adolescence* . New York : mcgraw – Hill.

Graziano, A. M., & Raulin, M. L. (2007). *Research methods*. Boston: Ally & Bacon.

Maholick, L., and Turner, D. (1979). Termination : That Difficult Farewell. *American Journal of Psychotherapy*, 35, 583-591.

Shertzer, B. and Stone, S.C, (1981) *Fundamentals of guidance (4th ed.)*. Boston: Houghton Mufflin Company.

Siti Barokah Kasran. (2012). Issues and trends in remedial education: what do the say?. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 47, 1597–1604. Retrieved November 1, 2014, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042812026055>

Trotzer.J.P. (1985). *The counserlor ang The Group : Intergrating Therapy, Training, and Practice, (2nd ed.)*. Indiana, Washington DC :Accelerated Development.

Ward, D. (1984). Termination of ilndividual Counseling : Concepts and Strategies. *Journal of Counseling and Development*, 63, 21-25

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n = 46)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	7	15.2
หญิง	39	84.8
คณะ		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	26	56.5
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	12	26.1
ศึกษาศาสตร์	4	8.7
วิทยาการสื่อสาร	3	6.5
รัฐศาสตร์	1	2.2

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ข

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน

เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

- ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศเพื่อสร้างความสัมพันธ์
- ครั้งที่ 2 พลังกลุ่มสู่ความสำเร็จ
- ครั้งที่ 3 การสำรวจปัญหาและการตั้งเป้าหมาย
- ครั้งที่ 4 กระบวนการ ABCDE
- ครั้งที่ 5 การจัดลำดับความสำคัญเพื่อการจัดการเวลา และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 6 ประโยชน์ของสมาธิ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 7 ประสพการณ์สอบ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 8 เทคนิคการทบทวนความจำ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 9 การจัดการความเครียด และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 10 การประเมินความก้าวหน้า และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 11 การแสดงบทบาทการสนทนาภาษาอังกฤษ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 12 การเรียนรู้จากตัวแบบ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)
- ครั้งที่ 13 ปลุกพลังสู่ความสำเร็จ ฝึกอ่านออกเสียงและแลกเปลี่ยนวิธีจำคำศัพท์
- ครั้งที่ 14 ปัจฉิมนิเทศ และยุติการให้คำปรึกษากลุ่ม

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 1

การปฐมนิเทศเพื่อสร้างความสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) ทราบถึงวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบ ข้อผูกพัน วัน เวลา สถานที่ จำนวนครั้งในการรับคำปรึกษา บทบาทของผู้ให้การปรึกษาและสมาชิก
- 2) เกิดความสัมพันธ์ ความไว้วางใจและความคุ้นชิน ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และผู้ให้การปรึกษา

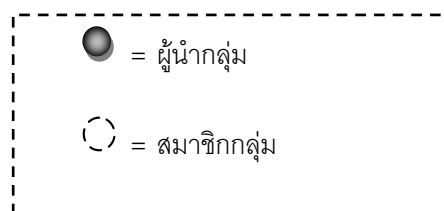
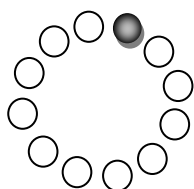
อุปกรณ์

- 1) ใบความรู้ กฎระเบียบ การเข้าร่วมกลุ่ม
- 2) กระดาษ
- 3) ปากกา
- 4) เครื่องบันทึกเสียง

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วิธีดำเนินการ

- 1) เริ่มต้นที่ผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม (ดังภาพ) ผู้ให้การปรึกษาแนะนำตนเองต่อสมาชิก

- 2) ผู้นำกลุ่มแจ้งให้สมาชิกกลุ่มทราบวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่ม พร้อมแจกใบความรู้
กฎระเบียบในการเข้าร่วมกลุ่ม (ใบงาน 1) ประโยชน์ที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับจากการเข้ากลุ่ม
ระยะเวลาในการดำเนินการและสถานที่
- 3) อธิบายถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สำคัญ และข้อปฏิบัติ ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในการ
เข้าร่วมกลุ่ม
- 4) สร้างให้สมาชิกเกิดความคุ้นเคยมีบรรยากาศของความไว้วางใจซึ่งกันและกันให้สมาชิกทำ
กิจกรรมที่ 1 (ใบงาน 2) และกิจกรรมที่ 2 (ใบงาน 3)
- 5) ให้สมาชิกสรุปรวมกันถึงวัตถุประสงค์ ข้อปฏิบัติ บทบาทของแต่ละคน ในการเข้าร่วมกลุ่มให้
คำปรึกษา
- 6) เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถาม เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและแสดงความคิดเห็น พูดคุยถึงการ
เข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้
- 7) ผู้ให้การปรึกษาสรุปเพิ่มเติมและชี้แจงการนัดหมายในครั้งต่อไป

ใบงาน 1

ใบความรู้ “กฎระเบียบการเข้าร่วมกลุ่ม”

ข้อตกลงในการเข้าร่วมกลุ่ม

- 1) สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องรักษาความลับ เรื่องราวต่างๆที่พูดไว้ภายในกลุ่ม
- 2) ในขณะการให้การปรึกษากลุ่ม สมาชิกในกลุ่มทุกคนควรปิดเครื่องมือการสื่อสารทุกชนิด
- 3) สมาชิกกลุ่มไม่พูดแทรกขณะที่สมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งกำลังพูด พร้อมฟังด้วยความตั้งใจ
- 4) รักษาเวลาในการเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้ง
- 5) ไม่บีบบังคับให้ใครคนใดคนหนึ่งพูดเมื่อเขาไม่ต้องการจะพูด หรือไม่พร้อมจะพูด
- 6) เปิดใจ และร่วมแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม
- 7) ช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มซึ่งกันและกัน

ใบงาน 2

กิจกรรมที่ 1 เปิดแฟ้มบุคคลสำคัญ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้สมาชิกรู้จักซึ่งกันและกัน
- 2) เพื่อให้สมาชิกเกิดความคุ้นเคย และกล้าแสดงออก
- 3) เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

อุปกรณ์

- 1) สีเทียน
- 2) แบบการสัมภาษณ์

วิธีการ

- 1) ให้สมาชิกจับคู่กัน
- 2) ให้สมาชิกวาดภาพเพื่อนที่จับคู่ตัวเองอย่างอิสระ
- 3) ให้สมาชิกสัมภาษณ์คู่ของตนเองตามแบบสัมภาษณ์
- 4) นั่งเป็นวงกลม และแนะนำเพื่อนของตนเองให้สมาชิกกลุ่มรู้จัก โดยการสลับกันกับคู่ของตนเอง
- 5) ให้ทุกคู่ปฏิบัติเหมือนกัน จนครบ

แบบสัมภาษณ์

วาดภาพเพื่อน

วิชาเอก.....ส่วนสูง..... น้ำหนัก..... เป็นลูกคนที่

มีพี่น้อง..... เกิดวันเดือนปี

งานอดิเรก..... กีฬาที่ชอบ.....

ดาราคคนโปรด..... นักร้องคนโปรด.....

อาหารที่ชอบ..... ความใฝ่ฝันในอนาคต.....

จุดเด่นในตัวเพื่อนที่คุณชอบ.....

ใบงาน 3

กิจกรรมที่ 2 ตีตนิ้วเรียกชื่อ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่งกันและกัน
- 2) เพื่อให้สมาชิกเกิดความคุ้นเคย และกล้าแสดงออก
- 3) เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

วิธีการ

- 1) ให้สมาชิกรั้งเป็นวงกลม
- 2) ให้สมาชิกทุกคนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ โดยการ ใช้มือทั้งสองข้าง ประทับตัก 2 ครั้ง ประบมือ 2 ครั้ง และตีตนิ้วทางซ้าย 1 ครั้ง ทางขวาอีก 1 ครั้ง ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าสมาชิกจะสามารถทำได้ครบทุกคน และเป็นจังหวะเดียวกัน
- 3) เมื่อสมาชิกสามารถทำกิจกรรมเข้าจังหวะได้แล้ว ผู้ให้การปรึกษาจะเริ่มขั้นตอนที่ยากขึ้น โดยให้สมาชิกทุกคนทำกิจกรรมเข้าจังหวะไปเรื่อยๆจนกว่าผู้ให้การปรึกษาจะบอกให้หยุด
- 4) ให้สมาชิกคนแรกเมื่อถึงจังหวะที่ตีตนิ้วข้างซ้าย ให้เรียกชื่อตนเอง และเมื่อตีตนิ้วข้างขวาให้เรียกชื่อสมาชิกในกลุ่มที่อยู่ากเรียก
- 5) เมื่อสมาชิกคนใดถูกเรียกชื่อ ในจังหวะต่อไปก็ให้ทำตามข้อ 4
- 6) หากสมาชิกไม่สามารถเรียกชื่อตนเอง หรือชื่อเพื่อน ได้ตามจังหวะเสียงที่สมาชิกร่วมกันทำ ผู้ให้การปรึกษาจะบอกให้หยุด แล้วเริ่มต้นใหม่

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 2

พลังกลุ่มสู่ความสำเร็จ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) สมาชิกได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของพลังกลุ่ม
- 2) เกิดความไว้วางใจสมาชิกในกลุ่ม

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

อุปกรณ์

- 1) กระดาษ A 4 จำนวน 3 แผ่น
- 2) อุปกรณ์เชือก (เชือก 12 เส้น ที่ถูกมัดกับปากกาเคมีตามเดียวกัน)

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกทำกิจกรรม วาดภาพด้วยเชือก (ใบงาน 4) เพื่อเรียนรู้ถึงความสำคัญของพลังกลุ่ม
- 3) ให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงผลการช่วยกันเรียนของกลุ่ม
- 4) ให้สมาชิกร่วมกันหาเวลานอกห้องเรียน ทบทวนบทเรียนร่วมกัน
- 5) สรุปกิจกรรม และนัดหมายในครั้งต่อไป

ใบงาน 4

กิจกรรมวาดภาพด้วยเชือก

ให้สมาชิกรวมตัวกันเป็นวงกลมบนพื้นที่โล่งในห้อง

อุปกรณ์

- 1) กระดาษ A 4 จำนวน 3 แผ่น
- 2) อุปกรณ์เชือก (เชือก 12 เส้น ที่ถูกมัดกับปากกาเคมีด้ามเดียวกัน)

กติกา

- 1) สมาชิกทุกคนนั่งลงเป็นวงกลมจับอุปกรณ์เชือก โดยให้จับเชือกคนละ 1 เส้น โดยให้ปากกาอยู่กลางวงกลม
- 2) ให้สมาชิกวาดภาพร่วมกัน โดยการจับเชือกแทนการจับปากกา
- 3) ภาพที่ 1 วาดรูป วงกลม มีเวลาให้ 5 นาที
- 4) ภาพที่ 2 วาดรูป คน มีเวลาให้ 10 นาที
- 5) ภาพที่ 3 วาดรูป ช้าง มีเวลาให้ 10 นาที

สรุปกิจกรรม แต่ละคนพบเห็นปัญหาใดบ้าง และคิดว่าพลังกลุ่มมีส่วนช่วยในการแก้ไข
ปัญหาได้อย่างไร

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 3

การสำรวจปัญหาและการตั้งเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) สำรวจปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการเรียนของตนเอง ตลอดจนตั้งเป้าหมายในการเรียน
- 2) เกิดการเรียนรู้วิธีการปรับพฤติกรรมของตนเอง
- 3) ได้เรียนรู้วิธีการนั่งสมาธิ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถเรียนรู้กิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

อุปกรณ์ ใบงานที่ 5,6,7

วิธีดำเนินการ

- 1) ให้สมาชิกกลุ่มนั่งสมาธิ 10 นาที เพื่อการสงบจิตใจ และปรับบรรยากาศก่อนการเริ่มกิจกรรม
- 2) ให้สมาชิกแต่ละคนเล่าประสบการณ์หรือปัญหาต่างๆในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของตนเอง
- 3) ให้สมาชิกทุกคนร่วมกันอภิปรายและสรุปปัญหาทั้งหมดที่สมาชิกแต่ละคนมี พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของปัญหา
- 4) ร่วมกันตั้งเป้าหมาย สำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษานี้
- 5) ให้สมาชิกได้ทำหนังสือสัญญา (ใบงาน 5) ร่วมกันว่าปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ หากปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญาจะมีขั้นตอนการให้รางวัลและลงโทษอย่างไร (ตัวอย่างหนังสือสัญญา ใบงาน ที่ 6)
- 6) แจกเอกสารตารางการบันทึกพฤติกรรม (ใบงาน 7) ให้สมาชิกบันทึกพฤติกรรมของตนเอง เพื่อรายงานพฤติกรรมตามหนังสือสัญญา
- 7) สรุปถึงการเข้ากลุ่มกันครั้งนี้ และกำหนดนัดหมายครั้งต่อไป

ใบงาน 5
หนังสือสัญญา

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
คณะ.....ชั้นปีที่.....ได้ขอให้คำมั่นสัญญาต่อตนเอง และ
เพื่อนสมาชิกถึงสิ่งที่จะกระทำในการเรียนวิชา 417-102 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) ประสบผลสำเร็จ
ในเทอมนี้ ดังนี้

- 1)
- 2)
- 3)

ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะพยายามกระทำอย่างเต็มความสามารถ ให้ประสบผลสำเร็จจริงได้ เพื่อความภาคภูมิใจของ
ข้าพเจ้าและเพื่อนสมาชิก

หากปฏิบัติได้ตามสัญญาข้าพเจ้าจะได้รับรางวัลเป็น (ข้อใดข้อหนึ่ง)

- 1)
- 2)
- 3)

ผลจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญา (ข้อใดข้อหนึ่ง)

- 1)
- 2)
- 3)

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทำสัญญา

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ให้คำปรึกษา

ใบงาน 6

ตัวอย่างหนังสือสัญญา

เขียนที่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2558...

ข้าพเจ้า นางสาวทำใจ มุ่งมั่น เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ได้ขอให้คำมั่นสัญญาต่อตนเอง และเพื่อนสมาชิกถึงสิ่งที่
จะกระทำให้ในการเรียนวิชา 417-100 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) ประสบผลสำเร็จในเทอมนี้ ดังนี้

- 1) ทบทวนการเรียนทุกวัน วันละอย่างน้อย 20 นาที.....
- 2) ท่องศัพท์ภาษาอังกฤษในบทเรียนทุกวัน วันละอย่างน้อย 3 คำ.....
- 3) จะไม่ขาดเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเกิน 1 ครั้ง.....

ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะพยายามกระทำอย่างเต็มความสามารถ ให้ประสบผลสำเร็จจริงได้ เพื่อความภาคภูมิใจของ
ข้าพเจ้าและเพื่อนสมาชิก

หากปฏิบัติได้ตามสัญญาข้าพเจ้าจะได้รับรางวัลเป็น (ข้อใดข้อหนึ่ง)

- 1) คู่มือที่ซื้อมา 1 เรื่อง.....
- 2) ได้ทานอาหารที่ตนเองชอบ 1 อย่าง.....
- 3) เสื้อเสื้อใหม่ให้ตนเอง 1 ชุด.....

ผลจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญา (ข้อใดข้อหนึ่ง)

- 1) ตื่นเช้าตอนตีห้ามาทบทวนหนังสือ.....
- 2) รีดผ้าในตู้ทั้งหมดใน 1 วัน.....
- 3) หยอดเงินในกระปุกออมสินของตนเอง 20 บาท.....

ลงชื่อ...ทำใจ...มุ่งมั่น
(นางสาวทำใจ มุ่งมั่น)
ผู้ทำสัญญา

ลงชื่อ ...ทำดี...ดีจริง
(นายทำดี ดีจริง)
พยาน

ลงชื่อ...พยายาม...ต่อสู้
(นายพยายาม ต่อสู้)
พยาน

ลงชื่อ ...พิกุล...แข่งเงิน
(นางสาวพิกุล แข่งเงิน)
ผู้ให้คำปรึกษา

ใบงาน 7

ตารางบันทึกพฤติกรรม

วัน	เวลา	เหตุการณ์	เหตุผล

Prince of Songkla University
Pattani Campus

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 4

กระบวนการ ABCDE

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) ทราบถึงกระบวนการ ABCDE ซึ่งสามารถช่วยให้สมาชิกแก้ปัญหาของตนเองได้
- 2) สามารถนำกระบวนการ ABCDE ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อช่วยแก้ปัญหาของตนเองได้
- 3) ทราบถึงความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก และส่งผลต่อการปฏิบัติตามสัญญาที่ตั้งไว้
- 4) เรียนรู้วิธีการนั่งสมาธิ ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกสามารถเรียนรู้กิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

อุปกรณ์

- 1) ใบงานที่ 8,9,10

วิธีดำเนินการ

- 1) กล่าวทักทายสมาชิก และทบทวนถึงเป้าหมายที่กำหนดขึ้นในครั้งที่แล้ว
- 2) ให้สมาชิกกลุ่มนั่งสมาธิ 10 นาที เพื่อการสงบจิตใจ และปรับบรรยากาศก่อนการเริ่มกิจกรรม
- 3) ผู้ให้คำปรึกษาแจกเอกสารความคิดที่ไร้เหตุผลและกระบวนการ ABCDE ของ Ellis (ใบงาน 8) ให้สมาชิกอ่านอธิบายทฤษฎีพร้อมยกตัวอย่าง
- 4) ให้สมาชิกทบทวนทำความเข้าใจความคิดที่ไร้เหตุผลและกระบวนการ ABCDE โดยลองทำแบบฝึกหัด (ใบงาน 9)
- 5) ให้สมาชิกตรวจสอบเหตุการณ์ของตนเอง กับกระบวนการ ABCDE
- 6) ให้สมาชิกทำการบ้านโดยบันทึกความคิดที่ไร้เหตุผลของตัวเองในหนึ่งวัน และวิธีคิดที่มีเหตุผลสำหรับเหตุการณ์วันเดียวกัน (ใบงาน 10)
- 7) ร่วมกันสรุปกระบวนการ ABCDE
- 8) นัดหมายครั้งต่อไป

ใบงาน 8

ความคิดที่ไร้เหตุผลและกระบวนการ ABCDE

Albert Ellis ได้พัฒนาทฤษฎี Rational – Emotive therapy หรือ REBT เชื่อว่าคนเรามีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม มีสาเหตุมาจากการที่คนเรามีความเชื่อหรือความคิดที่ไร้เหตุผล โดยเสนอแนวคิด ABCDE เพื่อแสดงให้เห็นว่าความคิดว่าเป็นตัวกำหนดสร้างอารมณ์ทางลบ และเราสามารถจัดการความคิดได้

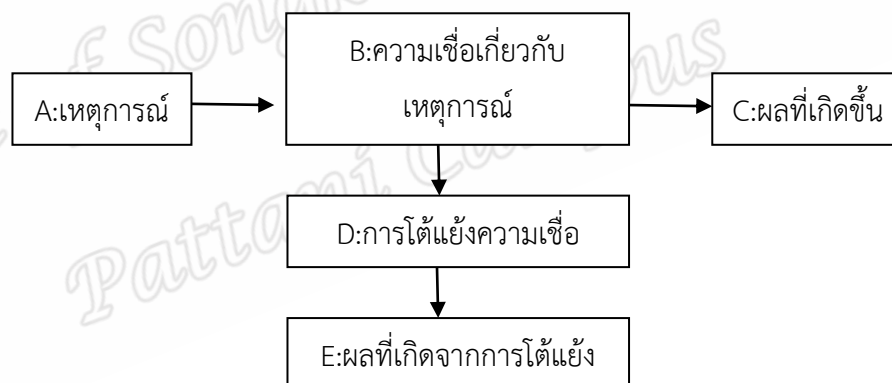
A = เหตุการณ์ที่กระตุ้น (Activating event) : เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรดต่ำ

B = ความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ (Beliefs) : เชื่อว่าตัวเองเรียนไม่เก่ง

C = ผลที่ได้รับทางอารมณ์ (Emotional and behavioral consequences) : รู้สึกซึมเศร้า

D = การโต้แย้งความเชื่อ (Dispute disturbance-producing beliefs) : คนเราไม่จำเป็นต้องเรียนเก่งทุกวิชา

E = ผลที่เกิดจากการโต้แย้ง (New and effective rational outlook) : รู้สึกเศร้าแต่ก็ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ผ่าน

ใบงาน 9

แบบฝึกหัด

1. นางสาว ก รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนโง่ เนื่องจากสอบตกวิชาภาษาอังกฤษ
 - A เหตุการณ์ =
 - C ผลทางอารมณ์ =
 - B ความเชื่อ =
 - D โต้แย้งความเชื่อเดิม =
 - E ผลทางอารมณ์ใหม่ =
2. นางสาว ข น้อยใจพ่อมาก คิดว่าพ่อไม่รัก เมื่อพ่อตำหนิ
 - A เหตุการณ์ =
 - C ผลทางอารมณ์ =
 - B ความเชื่อ =
 - D โต้แย้งความเชื่อเดิม =
 - E ผลทางอารมณ์ใหม่ =
3. ฉันรู้สึกไร้ค่า เมื่อเพื่อนไม่รับเข้ากลุ่ม
 - A เหตุการณ์ =
 - C ผลทางอารมณ์ =
 - B ความเชื่อ =
 - D โต้แย้งความเชื่อเดิม =
 - E ผลทางอารมณ์ใหม่ =
4. นาย ก กลุ่มใจมากเมื่อตั้งใจทำงานมากที่สุดแล้ว แต่ผลงานก็ยังออกมาไม่ดีเลย
 - A เหตุการณ์ =
 - C ผลทางอารมณ์ =
 - B ความเชื่อ =
 - D โต้แย้งความเชื่อเดิม =
 - E ผลทางอารมณ์ใหม่ =
5. โลกนี้ไม่เหลืออะไรอีกแล้ว ตั้งแต่แฟนหนูเค้าทิ้งหนูไปมีคนอื่นใหม่
 - A เหตุการณ์ =
 - C ผลทางอารมณ์ =
 - B ความเชื่อ =
 - D โต้แย้งความเชื่อเดิม =
 - E ผลทางอารมณ์ใหม่ =

ใบงาน 10

การบ้านบันทึกความคิดที่ไม่มีเหตุผลของตัวเอง

A เหตุการณ์ =

.....

C ผลทางอารมณ์ =

.....

B ความเชื่อ =

.....

D ได้แย้งความเชื่อเดิม =

.....

E ผลทางอารมณ์ใหม่ =

.....

ผู้บันทึก

วัน เดือน ปี

Prince of Songkla University
Pattani Campus

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 5

การจัดลำดับความสำคัญเพื่อการจัดการเวลา และกระบวนการ ABCDE (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) สมาชิกได้เรียนรู้ถึงวิธีการพัฒนาตนเองสู่การเป็นผู้มีประสิทธิภาพ
- 2) ทบทวนการปรับพฤติกรรมของตนเอง
- 3) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

อุปกรณ์ ใบงานที่ 11

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกอ่านเอกสารการจัดลำดับความสำคัญเพื่อการจัดการเวลา (ใบงาน 11)
- 3) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 4) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนกับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 5) สรุปกิจกรรม และนัดหมายในครั้งต่อไป

ใบงาน 11

การจัดลำดับความสำคัญ เพื่อการจัดการเวลา

ทำสิ่งสำคัญกว่าก่อน (Put first things first)

ในชีวิตประจำวันเรานั้น อาจจะต้องมีกิจกรรมหลายอย่างที่จะต้องทำ บางอย่างนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ บางอย่างเป็นเรื่องไม่สำคัญ บางอย่างไม่เร่งด่วน บางอย่างเร่งด่วน ดังนั้นแล้ว สิ่งต่างๆ ในชีวิตอาจจะผสมกันออกมาเป็นได้หลายแบบคือ:

- ก) สำคัญและเร่งด่วน - ต้องทำโดยเร็วที่สุด และต้องทำให้ดี
- ข) สำคัญแต่ไม่เร่งด่วน - เป็นเรื่องที่น่าจะทำได้ดีที่สุด รีบทำเสียเนิ่น ๆ จะทำได้ดี
- ค) ไม่สำคัญแต่เร่งด่วน - ต้องรีบทำ แต่ที่จริงไม่ทำก็ได้
- ง) ไม่สำคัญและไม่เร่งด่วน - ไม่ทำก็ได้ แต่หลายๆคนก็ให้เวลากับตรงนี้อยู่มาก

หากคนเราให้เวลากับการทำงานในข้อ ข) ให้ได้มาก ก็จะทำให้งานนั้นออกมาดี (เพราะไม่ต้องรีบ)

และก็น่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้มากที่สุด เพราะว่าได้ใช้เวลาในการทำงานที่ "สำคัญ"

มากกว่าอย่างอื่นนั่นเอง ความลับของความสำเร็จของคนก็อยู่ตรงนี้ คือพยายามวางแผนและจัดเวลาให้ได้ทำงานในลักษณะของข้อ ข) ให้ได้มากที่สุด เพราะนั่นหมายถึงว่าเราจะทำงานที่สำคัญที่สุดได้ดีที่สุดนั่นเอง

	เร่งด่วน	ไม่เร่งด่วน
สำคัญ	<p>อ่านหนังสือสอบอีก 3-4 วัน</p> <p>พรุ่งนี้ต้องส่งรายงาน แต่ยังไม่ได้ทำ</p> <p>เข้าห้องน้ำเพื่อขับถ่าย</p> <p>(ก)</p>	<p>ทบทวนหนังสือเรียน</p> <p>รับประทานอาหาร</p> <p>รีดผ้า</p> <p>(ข)</p>
ไม่สำคัญ	<p>ดูละครทีวีตอนจบคืนนี้</p> <p>การรับสายโทรศัพท์(โทรผิด,เรื่องไร้สาระ)</p> <p>เพื่อนมาแวะประตูด่วนไปเดินตลาดนัด</p> <p>(ค)</p>	<p>ดูละครทีวี</p> <p>เล่นเกมส์</p> <p>คุยโทรศัพท์เล่นกับเพื่อน</p> <p>(ง)</p>

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 6

ประโยชน์ของสมาธิ และกระบวนการ ABCDE(ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) เรียนรู้วิธีการฝึกสมาธิ และประโยชน์ของสมาธิสำหรับการเรียน
- 2) ฝึกอ่านออกเสียงและแลกเปลี่ยนวิธีจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 3) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก
- 4) ทบทวนแผนการปรับพฤติกรรม

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) เครื่องเล่น CD
- 3) จอโปรเจกเตอร์
- 4) ใบงานที่ 12

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษากล่าวทบทวนถึงการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกเรียนรู้การฝึกสมาธิ และทำกิจกรรมฝึกสมาธิ ตามเอกสารการฝึกสมาธิ (ใบงาน 12)
- 3) สมาชิกพูดถึงเทคนิคการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีที่ใช้สมาธิ
 - a. ให้สมาชิกร่วมกันอภิปรายเรื่องสมาธิ
 - b. ร่วมกันอภิปรายถึงการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับสมาธิ
 - c. ร่วมกันอภิปรายถึงปัจจัยที่ทำให้สมาธิไม่มีสมาธิ
- 4) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามแผ่น CD: Oral Reading Fluency 1: "A New Day"
- 5) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนกับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 6) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 7) สรุปกิจกรรมและนัดหมายครั้งต่อไป

ใบงาน 12

การฝึกสมาธิ

วิธีการฝึกสมาธิ

ให้สมาธิสั้นๆ ในท่าที่สบาย ปราศจากสิ่งรบกวน จะนั่งขัดสมาธิ หรือนั่งที่เก้าอี้ก็ได้

1. นั่งหลังตรงเพื่อป้องกันปัญหาการปวดเมื่อย
2. หายใจเข้าออกลึก ๆ ให้จิตใจจดจ่อกับลมหายใจของตนเอง
3. ให้จิตใจจดจ่อกับกล้ามเนื้อที่ละจุด และผ่อนคลาย วิธีง่าย ๆ คือคิดถึงกล้ามเนื้อแต่ละจุด จากคอไปถึงเท้า เอาจิตไปจดจ่อและผ่อนคลาย แต่ละจุด จุดละ 30 วินาที ขอขอบคุณกล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายที่อยู่กับเรา รับผิดชอบ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ ระหว่างคิ้ว
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ จมูก
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ ปาก
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ คอ
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ ไหล่ทั้งสองข้าง
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ ฝ่ามือทั้งสองข้าง
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ หน้าอก
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ ท้อง
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ หน้าท้อง
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ สะเอว
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ หัวเข่า
 - คิดถึงกล้ามเนื้อ เท้าทั้งสองข้าง

5. ให้สมาธิฝึกทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นประจำทุกวัน

กิจกรรมการสร้างสมาธิ

1. นำเอกสารภาษาอังกฤษมาหนึ่งหน้า ให้สมาธินับจำนวนอักษร a ในย่อหน้าใด ย่อหน้าหนึ่งก็ได้ นับครั้งที่สองเพื่อให้แน่ใจว่าที่นับมานั้นถูกต้อง เริ่มด้วยการนับเพียงย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่งแล้วเพิ่มเป็นหนึ่งหน้า เริ่มการนับโดยการใช้นิ้วชี้แตะที่ตัวอักษรนั้นแล้วนับในใจ
2. ให้สมาธินับตัวเลขถอยหลังในใจ เริ่มจาก 100 , 99 , 98 , 97...- 1
3. ให้สมาธินับตัวเลขในใจถอยหลังโดยหักจำนวนออกครั้งละ 3 เริ่มจาก 100, 97,94 ,91 ...-1

เอกสารภาษาอังกฤษ

Many teachers feel that today's students are considerably different from the students in the past, and that students' focus on academics is significantly lacking. Teachers want students to focus on academics and make it their main priority; however, students pursue a multitude of goals and often do not focus exclusively on academics. On one hand, adolescents are concerned about getting an education, and on the other, they value leisure time and social relationships. Simultaneously pursuing multiple goals can lead to the goals conflicting with one another. During times of conflict, a student prioritizes his or her goals and decides which goal to pursue. The pursuit of any goal takes time, attention, and effort, but these resources are often limited. The resources a person uses to pursue one goal are not available to pursue the others. Thus, extracurricular interests, having fun, and social activities can interfere with investment of resources in academics and can lead to motivational conflicts.

Academic success is important because it is strongly linked to the positive outcomes. The National Center for Education Statistics (NCES) reported that adults with high levels of education were more likely to be employed and to earn higher salaries. Academic success is also important because higher levels of education are needed for the technologically demanding occupations of the future (Prensky, 2001, 2006). Some have speculated that the number of jobs requiring a college education is expected to grow more than twice as fast as those not requiring a college education over the next ten to twenty years (Fleetwood & Shelley, 2000; Rentner & Kober, 2001). Research has also revealed a decline in academic performance, self-perception or self-concept, academic motivation and self-regulation as students move through school.

ที่มา : <https://www.oecd.org/berlin/43541655.pdf>

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 7

ประสบการณ์สอบ และกระบวนการ ABCDE (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) สมาชิกได้สรุปถึงผลของการสอบ และการเรียนที่ผ่านมา
- 2) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก
- 3) ทบทวนแผนการปรับปรุงพฤติกรรม
- 4) เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) เครื่องเล่น CD
- 3) จอโปรเจกเตอร์

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ผู้ให้การปรึกษากล่าวถึงการสอบและการเรียนของสมาชิกในเทอมนี้ สรุปถึงปัญหาาร่วมกัน และหาแนวทางในการแก้ไขถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
- 3) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำได้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 4) ผู้ให้การปรึกษากล้ากับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 5) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม CD : Oral Reading Fluency 2- 'All People Have a Place' (1)
- 6) ให้สมาชิกจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการเรียนในบทที่ 1-4 เพื่อนำมาใช้ในสัปดาห์ถัดไป
- 7) ผู้ให้การปรึกษาสรุปผลรวมทั้งหมด พร้อมนัดหมายครั้งต่อไป

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 8

เทคนิคการทบทวนความจำ และกระบวนการ ABCDE (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจวิธีการปรับปรุงความจำแบบ Keyword
- 2) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก
- 3) ทบทวนแผนการปรับปรุงพฤติกรรม

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกใช้ทดสอบเทคนิคการทบทวนความจำแบบ Keyword โดยการแยกคำภาษาอังกฤษที่เรียนในรายวิชา ซึ่งเวลาออกเสียงแล้วคล้ายภาษาไทยนี่คือ Keyword และนึกถึงความหมายของคำว่า Keyword ในภาษาไทยแล้ว และมาหาคำสัมผัสของความหมายของ Keyword ในภาษาไทยตามเสียงที่อ่าน และความหมายของคำภาษาอังกฤษที่เรียน ตัวอย่างเช่น คำว่า Potato แปลว่ามันฝรั่ง คำ Keyword คือคำว่า โโพธิ์ ฉะนั้นการจำคำว่า โโพเทโท โดยนึกภาพคำว่า โโพธิ์ และมันฝรั่ง คือ มันฝรั่งตามตา มีใบโพธิ์งอกออกมา
- 3) ให้สมาชิกทดสอบคิดคำ Keyword คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตนเรียน คนละ 2 คำ จากบทเรียนที่ 1-4
- 4) ให้สมาชิกจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการเรียนในบทที่ 5-6 เพื่อนำมาใช้ในสัปดาห์ถัดไป
- 5) รายงานการใช้เวลาตามใบงานที่ 6
- 6) ผู้ให้คำปรึกษาดำเนินการบ้านสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 7) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 8) ผู้ให้การปรึกษานัดหมายการพบครั้งต่อไป

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 8

การจัดการความเครียด และกระบวนการ ABCDE (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) เรียนรู้ถึงวิธีการจัดการความเครียดที่เหมาะสมกับตนเอง
- 2) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก
- 3) ทบทวนแผนการปรับพฤติกรรม
- 4) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword
- 5) ฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) เครื่องเล่น CD
- 3) จอโปรเจกเตอร์

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ผู้ให้การปรึกษาร่วมกับสมาชิกอภิปรายถึงผลของความเครียด
- 3) ผู้ให้การปรึกษาสอนเทคนิคการผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (ใบงาน 13)
- 4) ผู้ให้การปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ทบทวนถึงวิธีการและประสิทธิภาพของวิธีจัดการความเครียดที่สมาชิกทราบและเขียนบนกระดาน โดยแบ่งเป็นวิธีที่ดี ซึ่งจะเกิดเฉพาะผลดี เช่น การหายใจแบบผ่อนคลาย และวิธีที่ไม่ดี ซึ่งจะเกิดผลดีเฉพาะในเวลาสั้นๆ แต่จะตามมาด้วยปัญหาที่รุนแรง เช่น การกินมากเกินไป โดยให้สมาชิกช่วยกันเขียนและลงมติว่าวิธีใดเป็นวิธีที่ดีหรือไม่ดี
- 5) เปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดถึงความแตกต่างระหว่างวิธีที่ดี และวิธีที่ไม่ดี และความแตกต่างนั้นมีความสำคัญอย่างไร

- 6) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 7) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนกับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 8) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม
CD : Oral Reading Fluency 2: "All People Have a Place"
- 9) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword โดยใช้คำศัพท์จากบทที่ 5-6
- 10) ให้สมาชิกจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการเรียนในบทที่ 7-8 เพื่อนำมาใช้ในสัปดาห์ถัดไป
- 11) ผู้ให้การปรึกษาสรุปผลรวมทั้งหมด พร้อมนัดหมายครั้งต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ใบงาน 13

วิธีผ่อนคลายกล้ามเนื้อเพื่อลดความเครียด

ฝึกผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่ละส่วนทั่วร่างกายเพื่อลดความตึงเครียดของร่างกายและจิตใจ โดยการเกร็งให้เต็มที่ก่อนแล้วคลายออกเพื่อให้รู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างความตึงเครียดกับการผ่อนคลายเมื่อกกล้ามเนื้อตัวเองเกิดความเครียดขึ้นจะสามารถรู้ตัวเองได้ทันทีและจะสามารถรู้จักผ่อนคลายความเครียดได้ควรนั่งในท่าที่สบายและเริ่มต้นการฝึก ตามลำดับดังนี้

1. นิ่งหรือนอนหงายในท่าที่สบาย หลับตาตามสบาย
2. เริ่มต้นหายใจเข้าและออกช้าๆ ในขณะที่หายใจ
3. ให้มุ่งความสนใจไปที่ช่องทางที่ลมหายใจเข้าและออก
4. หายใจเข้าลึกๆช้าๆ และกลั้นลมหายใจเอาไว้สักครู่แล้วหายใจออกช้าๆทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆแต่ละครั้งให้มุ่งความสนใจไปที่ลมหายใจของตนเอง
5. เมื่อคุณรู้สึกผ่อนคลายพยายามหายใจเข้าและออกช้าๆแต่ในตอนนี้เมื่อคุณหายใจออกช้าๆให้พูดในใจกับตัวเองว่า“ผ่อนคลาย”
6. ในแต่ละครั้งที่คุณหายใจออกให้พูดในใจช้าๆกับตัวเองว่า“ผ่อนคลาย”
7. พยายามสังเกตว่าปอดพองขึ้นและแฟบลงอย่างไร
8. เมื่อคุณหายใจเข้าและออกให้รู้สึกตัวเสมอว่าคุณกำลังผ่อนคลายรู้สึกถึงร่างกายของคุณที่เบา สบายและ ผ่อนคลาย
9. ให้มุ่งความสนใจไปที่มือขวาค่อยๆกำมือขวาให้แน่นแต่ต้องไม่แรงเกินไปจนเกิดปวดเคล็ดขึ้นมา โดยทำซ้ำๆและค่อยๆเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งที่หายใจเข้าจะรู้สึกถึงความตึงเครียดที่เกิดขึ้นที่มือขวาและค่อยๆแผ่ขยายไปที่แขนช่วงล่างให้เปรียบเทียบความตึงเครียดที่มือขวากับมือซ้ายที่ผ่อนคลายและส่วนอื่นๆของร่างกาย
10. ให้ผ่อนคลายมือขวาและสึกความตึงเครียดให้หายออกไปจากมือขวาของคุณเมื่อคลายมือออกสังเกตความตึงเครียดที่หายไปจากมือและนิ้วมือ รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น
11. พยายามแยกให้ได้ถึงความแตกต่างระหว่างความตึงเครียดกับการผ่อนคลายให้ทำซ้ำตามวิธีดังกล่าวโดยเปลี่ยนเป็นมือซ้าย
12. ต่อไปให้เกร็งขาขวาโดยให้นิ้วเท้าชี้ตรงมาที่ตัวทำซ้ำๆและค่อยๆเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งที่หายใจเข้าจะรู้สึกถึงความตึงเครียดที่เกิดขึ้นที่ เท้าขวาและแผ่กระจายไปถึงข้อเท้า น่องเข่าและขาอ่อนให้เปรียบเทียบความตึงเครียดที่ขาขวากับขาซ้ายที่ผ่อนคลายและส่วนอื่นๆของร่างกาย แล้วค่อยๆผ่อนคลายขาขวาจะรู้สึกถึงความตึงเครียดได้หายออกไปจากขาขวาสังเกตความตึงเครียดที่หายไปจากเท้าขวา รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นต่อไปให้เปลี่ยนเป็นเท้าซ้ายโดยทำเช่นเดียวกับเท้าขวา

13. ให้เคลื่อนย้ายชิ้นมาที่ไหล่ให้ยกไหล่ขึ้นไปทางศีรษะจะรู้สึกตึงเครียดเมื่อทำเช่นนั้นให้ไหล่อยู่ในท่านั้นสักครู่ จนกระทั่งรู้สึกตึงเครียดตลอดทั่วไหล่แล้วหายใจออกช้าๆ ในขณะที่ผ่อนคลายไหล่ให้อยู่ในท่าที่สบาย
14. ต่อไปให้เคลื่อนย้ายชิ้นมาที่ใบหน้า ให้บีบกล้ามเนื้อบริเวณใบหน้าจะรู้สึกกล้ามเนื้อรอบๆตาและปากตึงเครียดปล่อยให้ทั่วใบหน้าอยู่ในท่านั้นสักครู่แล้วเปรียบเทียบความรู้สึกตึงเครียดที่หน้าและความรู้สึกที่ผ่อนคลายในส่วนอื่นๆของร่างกายคุณแล้วค่อยๆปล่อยใบหน้าให้ผ่อนคลายตามสบาย
15. เมื่อฝึกการผ่อนคลายนี้เสร็จแล้วให้หายใจช้าๆและลึกๆต่อไป รู้สึกถึงความผ่อนคลายทั่วร่างกายของคุณให้รู้สึกเป็นสุขสบายกับการผ่อนคลายนี้สักครู่ แล้วนับไปถึง 10 ช้าๆแล้วค่อยๆล้มตาคืน ยืดตัวอย่างช้าๆ และรู้สึกผ่อนคลาย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 10

การประเมินความก้าวหน้า และกระบวนการ ABCD (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) ประเมินความก้าวหน้าของตนเอง
- 2) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก
- 3) ทบทวนแผนการปรับปรุงพฤติกรรม
- 4) ฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 5) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) เครื่องเล่น CD
- 3) จอโปรเจกเตอร์

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกทุกคนนึกถึงตนเองจากการเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้งที่ผ่านมา ให้สมาชิกยื่นเป็นวงกลม ก้าวทำออกมาทีละคน พร้อมพูดถึงตนเองว่าเป็นอย่างไรบ้างมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ยังมีอะไรเป็นอุปสรรค มีอะไรที่อยากปรับปรุง และอยากให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอย่างไรได้บ้าง
- 3) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่พบเจอ
- 4) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนกับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 5) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม
CD : Oral Reading Fluency 4: "When the World Is Looking at You"
- 6) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword โดยใช้คำศัพท์จากบทที่ 7-8
- 7) ให้สมาชิกจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการเรียนในบทที่ 9-10 เพื่อนำมาใช้ในสัปดาห์ถัดไป
- 8) สรุปกิจกรรม และนัดหมายในครั้งต่อไป

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 11

การแสดงผลบททดสอบภาษาอังกฤษ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) ฝึกการแสดงบทบาทการสนทนาภาษาอังกฤษ
- 2) เกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมความมั่นใจในตัวเอง
- 3) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียนของสมาชิก
- 4) ทบทวนการปรับแผนพฤติกรรม
- 5) ฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 6) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) เครื่องเล่น CD
- 3) จอโปรเจกเตอร์

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ผู้ให้การปรึกษาแนะนำสมาชิกเรื่องความมั่นใจในตัวเอง เพื่อให้สมาชิกกล้าแสดงความรู้สึกนึกคิดและการกระทำที่เหมาะสม โดยไม่ก้าวก่ายสิทธิของผู้อื่น
- 3) ให้สมาชิกฝึกพฤติกรรมความมั่นใจในตัวเอง โดยการอ่านบทสนทนาภาษาอังกฤษคู่กับสมาชิกในกลุ่มให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 4) ผู้ให้การปรึกษาดำเนินการกับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 5) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม
CD : Oral Reading Fluency 5: "The Power of a Pen in Hand"
- 6) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword โดยใช้คำศัพท์จากบทที่ 9-10

- 7) สมาชิกร่วมกันอภิปราย
- 8) ให้สมาชิกจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการเรียนในบทที่ 11 เพื่อนำมาใช้ในสัปดาห์ถัดไป
- 9) ทบทวนกิจกรรมในวันนี้ และนัดหมายในครั้งต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 12

การเรียนรู้จากตัวแบบ และกระบวนการ ABCD (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) ได้เรียนรู้ถึงวิธีการปรับพฤติกรรมจากตัวต้นแบบ
- 2) ทบทวนความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่ส่งผลต่อการเรียน
- 3) ทบทวนแผนการปรับพฤติกรรม
- 4) ฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 5) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD หนังสือพฤติกรรมของคน 3 เรื่อง และ CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 2) เครื่องเล่น CD
- 3) จอโปรเจกเตอร์

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกดู วีดีโอตาม CD หนังสือพฤติกรรมของคน 3 แบบ
คนที่ 1 มีปัญหาเรื่องการเรียน แต่ปฏิบัติตัวดี เป็นที่รักของบุคคลทั่วไป
คนที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปฏิบัติตัวไม่ดี ส่งผลให้ไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองหวัง
คนที่ 3 มีปัญหากับพ่อแม่ แต่ในที่สุดก็สามารถคิดได้ และกลับตัวทันก่อนที่จะสายเกินไป
- 3) สมาชิกทบทวนว่าตนเองเข้ากับตัวแบบใดมากที่สุด
- 4) อภิปรายร่วมถึงถึงคุณค่าของการศึกษา
- 5) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนกับสมาชิกถึงการบ้านความคิดที่ไร้เหตุผลของตนเองและร่วมกันอภิปราย
- 6) ให้สมาชิกทบทวนถึงข้อสัญญาที่เคยทำไว้ ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ที่สามารถปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้
- 7) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม
CD: Oral Reading Fluency 6: "Who Can Lead a Nation?"

- 8) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword โดยใช้คำศัพท์จากบทที่ 11
- 9) ให้สมาชิกฝึกพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยการอ่านบทสนทนาภาษาอังกฤษคู่กับสมาชิกในกลุ่ม
- 10) ให้สมาชิกจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการเรียนในบทที่ 12 เพื่อนำมาใช้ในสัปดาห์ถัดไป
- 11) สรุปกิจกรรม และนัดหมายในครั้งต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 13

ปลุกพลังสู่ความสำเร็จ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) เพิ่มแรงบันดาลใจในการเรียน
- 2) ฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 3) ทบทวนเทคนิคความจำ

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์

- 1) CD : ปลุกพลังสู่ความสำเร็จ
- 2) CD เพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 3) เครื่องเล่น CD
- 4) จอโปรเจกเตอร์

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษาทบทวนถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
- 2) ให้สมาชิกดู วิดีโอ, เพลง, และคำคม ที่สร้างแรงบันดาลใจ ให้สมาชิกเกิดความมุ่งมั่นทางจิตใจ กระตุ้นให้มีความตั้งใจในการทำตามความฝันของตนเอง ตาม CD : ปลุกพลังสู่ความสำเร็จ
- 3) ให้สมาชิกนั่งในท่าที่สบาย หลับตา และนึกถึงความสำเร็จของตนเอง
- 4) ให้สมาชิกร่วมกันอภิปรายถึงความสำเร็จของตนเอง
- 5) ผู้ให้การปรึกษาเปิด CD เพื่อให้สมาชิกฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม
CD: Oral Reading Fluency 7: "Experiencing Life"
- 6) ทบทวนเทคนิคการจำศัพท์แบบ Keyword โดยใช้คำศัพท์จากบทที่ 12
- 7) ให้สมาชิกให้กำลังใจเพื่อนสมาชิก
- 8) สรุปกิจกรรมและนัดหมายในครั้งต่อไป

โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสาน
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ครั้งที่ 14

ปัจฉิมนิเทศ และยุติการให้คำปรึกษากลุ่ม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิก

- 1) สำรวจตนเองว่ามีความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และความเชื่อของตนเองอย่างไรบ้าง
- 2) ร่วมกันทบทวน กิจกรรมที่ผ่านมา
- 3) เกิดกำลังใจ และมีพลังในการต่อสู้กับอุปสรรคต่อไป
- 4) ยุติการให้คำปรึกษากลุ่ม

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

วิธีดำเนินการ

- 1) ผู้ให้การปรึกษากลุ่มให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายความรู้สึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้ากลุ่ม
- 2) ผู้ให้การปรึกษาแจกกระดาษ ให้สมาชิกคนละ 1 แผ่น ให้สมาชิกวาดภาพต้นไม้ที่เป็นตัวแทนของชีวิตสมาชิก คนละ 1 ต้น
- 3) ให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงชีวิตของตนเองว่าสามารถฝ่าฟันอุปสรรค และผ่านอะไรมาบ้างถึงกลายมาเป็นต้นไม้ที่ยืนหยัดจนถึงทุกวันนี้
- 4) เมื่อสมาชิกแต่ละคนพูดเสร็จ ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น และให้กำลังใจแก่กัน
- 5) ผู้ให้การปรึกษา ให้เสริมสร้างกำลังใจให้สมาชิก และไม่ให้สมาชิกเปรียบเทียบชีวิตระหว่างกัน เพราะแต่ละคนแต่ละคนไม่เหมือนกันการเปรียบเทียบจะทำให้ลดคุณค่าของตนเอง ให้ทุกคนหมั่นชื่นชมตัวเองอยู่เสมอ โดยไม่ต้องรอคำชื่นชมจากใคร ในแต่ละวันทำสิ่งพิเศษ เช่น ทำความดีให้ผู้อื่น ซึ่งจะช่วยเป็นพลังในการดำเนินชีวิต ให้ยิ้มบ่อยๆ เพื่อลดความตึงเครียดของตนเอง หากมีการทำอะไรที่ผิดพลาด ก็ให้กำลังใจตัวเอง คนทุกคนเคยผ่านความผิดหวังมาแล้ว แต่ให้เรียนรู้และกลับมาแก้ไข คิดถึงข้อดีของตนเองให้มาก และให้อาชนะความกลัวของตนเองเมื่อไหร่ที่เอาชนะมันได้เราก็จะเข้มแข็งมากขึ้นให้สมาชิกกลุ่มเผยความประทับใจ

โดยให้เริ่มจากตัวแทนคนแรก ให้สมาชิกทุกคนพูดถึงความรู้สึกดีๆ ที่มีให้กับตัวแทนกลุ่ม และผลัดกันเป็นตัวแทนจนครบทุกคน

- 6) ผู้ให้การปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกกลุ่มทุกคนที่ให้ความร่วมมือ และยุติการให้การปรึกษาแต่เพียงเท่านี้
- 7) ผู้ให้การปรึกษานัดหมายให้สมาชิกกลุ่มทุกคนกลับมารวมกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง เพื่อติดตามผลการทดลอง หลังจากทดสอบเสร็จ และคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษออกแล้ว

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ค

แผนการสอนเสริม

- 1) Compound Sentence
- 2) Finding topic, Main idea, supporting idea
- 3) Past simple tense
- 4) Present simple tense /Subject and object pronoun
- 5) Reading Comprehension
- 6) Writing supporting idea
- 7) Mid-term exam tryout
- 8) Time Clause
- 9) So และ Because
- 10) สรุปเนื้อหาหลังมิตเทอมโดยภาพรวม
- 11) การเขียน Chronological order in short paragraph
- 12) Present Simple and Past Simple tense
- 13) Imperative
- 14) แบบฝึกหัดตามแนวข้อสอบ Final

โดยใช้ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร
 แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Compound Sentence

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม
จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ
ความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนนับเป็นทักษะที่มีความสำคัญในทักษะทั้ง 4 ของทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่
การเขียนหรือแต่งประโยคภาษาอังกฤษนั้น จำเป็นต้องมีการแต่งหรือใช้ประโยคที่หลากหลาย ซึ่ง
ประโยคความรวม เป็นประโยคที่เกิดจากการนำเอาประโยคความเดียว 2 ประโยครวมกันโดยใช้
คำเชื่อมอันได้แก่ for and nor but or yet และ so นักศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องการ
นำเอา คำเชื่อมเหล่านี้มาใช้ในประโยค

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถบอกความหมายของคำเชื่อมได้ถูกต้อง

3.2 นักศึกษาสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Grammar : compound sentence

Vocabulary : for, and, nor, but, or, yet, so

Writing : making compound sentences

5. ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการเขียน

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้			
1. นักศึกษาสามารถบอกความหมายของคำเชื่อมได้ถูกต้อง	1. นักศึกษาบอกความหมายปากเปล่า	1. แบบสังเกตการตอบคำถามในชั้นเรียน	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายได้มากกว่าร้อยละ 80%
2. นักศึกษาสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมได้อย่างถูกต้อง	2. นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเรื่อง compound sentence	2. แบบฝึกหัดเรื่อง compound sentence	2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้อง

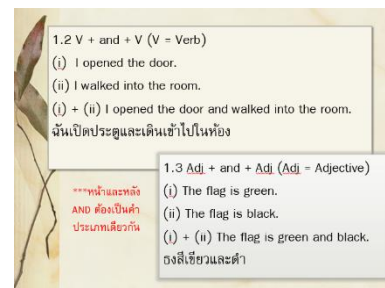
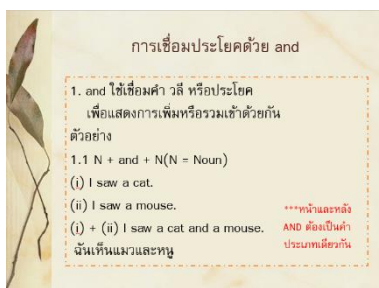
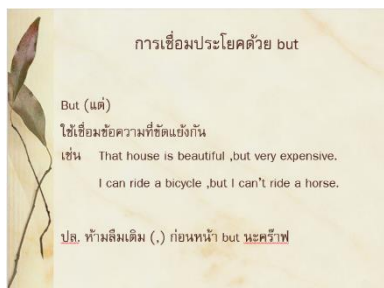
9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. คุณครูยกตัวอย่างประโยคความรวมในภาษาไทยให้นักเรียนรู้จัก และแยกให้นักเรียนเห็นคำเชื่อมในภาษาไทย
2. คุณครูยกตัวอย่างประโยคความรวมในภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบให้เห็นโครงสร้าง

Presentation

- นักเรียนดู Powerpoint Presentation เกี่ยวกับ But และ and เป็นตัวอย่างในการเชื่อมประโยค

- นักเรียนบอกความหมายของประโยคที่คุณครูยกตัวอย่างมาให้ดู

Practice

- คุณครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง but และ and โดยให้ดูความหมายและดูความคล้ายตามและความขัดแย้งของประโยคทั้งสองประโยค

Production

- นักเรียนทำใบงาน compound sentence
- คุณครูและนักเรียนเฉลยใบงานด้วยกัน

Wrap Up

- คุณครูและนักเรียนสรุปการใช้และบอกความหมายของคำเชื่อมประโยคทั้งหมดอีกครั้ง
- คุณครูทดสอบนักเรียนด้วยแบบฝึกหัดอีกครั้ง

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- Power Point Presentation เรื่อง Compound Sentence
- ใบงานเรื่อง compound sentence

Name: _____ Date: _____

Circling Compound Sentences Worksheet (Part 1)

A compound sentence is made by joining two independent clauses together with a conjunction.

Directions: Circle the correct conjunction that completes each compound sentence below.

Example A: John (and / or / but) Sam collected comic books, but they lost them.

Answer: and

1. Dan likes to race his car fast, (and / or / but) he should think about safety.
2. I knew exactly where I put my wallet, (and / or / but) I still couldn't find it.
3. I love to draw, (and / or / but) my friend loves to design in art class.
4. We went to the hospital, (and / or / but) we found out it was closed early.
5. I have fifty dollars, (yet / and / so) I still can't afford the new video game.
6. I didn't study hard enough, (yet / and / so) I didn't pass my latest exam.

Name: _____

Date: _____

Combining Compound Sentences Worksheet Part 2

The word *and* shows addition, *or* shows an alternative, and *but* is used to join contrasting ideas.

Directions: Create a compound sentence by combining the two simple sentences below with the connecting words (**and, or, but**).

Example A: Kerry traveled to the woods.

She went hunting.

Answer: Kerry traveled to the woods, and she went hunting.

1. The team wants to win the game.

The team hopes to win a championship.

2. Jacob will have to listen to the teacher.

Jacob will not learn much in class.

3. He told the entire story.

The crowd still did not understand it.

4. Michael likes to play basketball.

Michael likes to play football.

5. Susan loves to dance.

Susan does not like to ask a partner.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Finding topic, Main idea, supporting idea

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ในการอ่านบทความหรือเนื้อเรื่อง สิ่งที่มีความจำเป็นที่สุดคือการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เพราะนอกจากจะใช้ในชีวิตรประจำวันแล้ว ยังสามารถนำมาเพื่อสรุปเนื้อหาในการเรียนได้เป็นอย่างดี

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักศึกษาสามารถหา topic ของบทความหรือเนื้อเรื่องได้
- 3.2 นักศึกษาสามารถหา Main idea ของบทความหรือเนื้อเรื่องได้
- 3.3 นักศึกษาสามารถหา supporting idea ของบทความหรือเนื้อเรื่องได้

4. สาระการเรียนรู้

Reading : Finding topic, Main idea, supporting idea

5. ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้			
1. นักศึกษาสามารถหา topic ของบทความ หรือเนื้อเรื่องได้	1. นักศึกษาทำ แบบฝึกหัดจาก บทความที่กำหนดให้	1. แบบฝึกหัด	1. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจาก แบบฝึกหัดได้ถูกต้อง มากกว่า 60%
2. นักศึกษาสามารถหา Main idea ของ บทความหรือเนื้อเรื่อง ได้	2. นักศึกษาทำ แบบฝึกหัดจาก บทความที่กำหนดให้	2. แบบฝึกหัด	2.. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจาก แบบฝึกหัดได้ถูกต้อง มากกว่า 60%
3. นักศึกษาสามารถหา supporting idea ของ บทความหรือเนื้อเรื่อง ได้	3. นักศึกษาทำ แบบฝึกหัดจาก บทความที่กำหนดให้	3. แบบฝึกหัด	3. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจาก แบบฝึกหัดได้ถูกต้อง มากกว่า 60%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

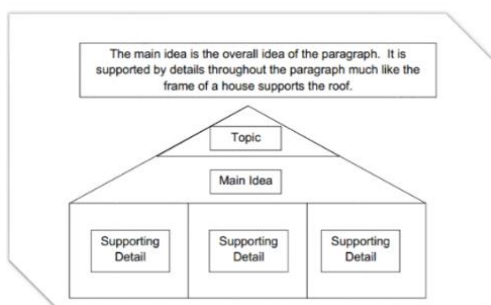
Warm Up

1. นักศึกษาดูตัวอย่างบทความและช่วยกันแปลเนื้อเรื่องด้วยกัน

Presentation

1. คุณครูสอนนักศึกษาเกี่ยวกับ topic, Main idea, supporting idea

Topic, Main idea, Supporting idea

Topic

cation is one of the basic needs of life. We need cation to earn our livings. We need it to live pily in the society under the same laws. Without cation it is difficult to understand other people.

2. คุณครูแนะเทคนิคในการสังเกตเพื่อหา topic, Main idea, supporting idea

Practice

1. นักศึกษาลองทำแบบฝึกหัดใน PowerPoint ด้วยกัน
2. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันแปล และเฉลยแบบฝึกหัดนี้ด้วยกัน

Production

1. นักศึกษาทำข้อสอบเรื่อง topic, Main idea, supporting idea
2. คุณครูเฉลยข้อสอบ และอธิบายเหตุผลในการตอบ

Warp Up

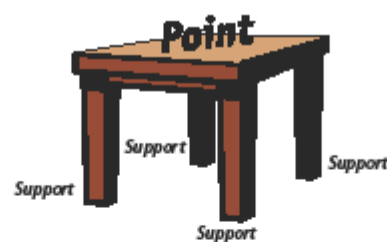
1. คุณครูและนักศึกษารูปหลักในการตอบและความแตกต่างของ topic, Main idea, supporting idea ด้วยกัน

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Power Point Presentation เรื่อง topic, Main idea, supporting idea
- 10.2 ข้อสอบเรื่อง topic, Main idea, supporting idea

4 Main Ideas and Supporting Details in Writing

A **paragraph** is a series of sentences that support a main idea, or point. A paragraph typically starts with the main idea or point (also called the **topic sentence**), and the rest of the paragraph provides specific details to support and develop the point. The illustration below shows the relationship between point and support.

Outlining

An outline is a helpful way to plan a paper or to analyze it. An **outline** shows at a glance the point of a paper and a numbered list of the items that support the point. Here is an example of a paragraph and an outline of the paragraph.

¹People in my family love our dog Punch. ²However, I have several reasons for wanting to get rid of Punch. ³First of all, he knows I don't like him. ⁴Sometimes he gives me an evil look and curls his top lip back to show me his teeth. ⁵The message is clearly, "Someday I'm going to bite you." ⁶Another reason to get rid of Punch is he sheds everywhere. ⁷Every surface in our house is covered with Punch hair. ⁸I spend more time brushing it off my clothes than I do mowing the lawn. ⁹Last of all, Punch is an early riser, while (on weekends) I am not. ¹⁰He will start barking and whining to go outside at 7 a.m., and it's my job to take care of him. ¹¹When I told my family that I had a list of good reasons for getting rid of Punch, they said they would make up a list of reasons to get rid of me.

Point: I have several reasons for wanting to get rid of Punch.

Supporting detail: 1. He knows I don't like him.

Supporting detail: 2. Punch sheds everywhere.

Supporting detail: 3. Punch is an early riser.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Past simple tense

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม
จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ในการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนเรื่องไวยากรณ์นับเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องจากจะ
เป็นการบอกให้ทราบถึงเวลาของเหตุการณ์นั้น ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถบอกโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense ได้

3.2 นักศึกษาสามารถเขียนประโยค Past Simple Tense

4. สาระการเรียนรู้

Vocabulary : wear, dance, play, paint, eat, sing, celebrate, go, watch, have,
fly, make, serve, let, yesterday, yesterday morning, last Sunday, ago, last night

Writing: Put the verbs in brackets into the past simple

Structure ; Past Simple

5. ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการเขียน ทักษะการคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้			
1. นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense ได้	1. นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า	1. แบบประเมินการตอบคำถามในชั้นเรียน	1. การประเมินผ่านเกณฑ์ 70% ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถเขียนประโยค Past Simple Tense	2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบทความที่กำหนดให้	2. แบบฝึกหัดจากใบงานและใบความรู้	2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากกว่า 60%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. คุณครูเขียนประโยค I studied in high school last year. และถามนักศึกษาถึง Tense ที่ใช้และ บอกโครงสร้างของประโยคข้างต้น

Presentation

1. ครูสอนเรื่อง The past simple of the verb to be คือ was/were

Affirmative	Negative
I/he/she/it was	I/he/she/it wasn't
We/you/they were	We/you/they weren't
Interrogative	Short answer
Was I/he/she/it ...?	Yes, I/he/she/it was .
	No, I/he/she/it wasn't .
Were we/you/they ...?	Yes, we/you/they were .
	No. we/you/they weren't .

- คุณครูสอนนักศึกษาเรื่อง Regular Verb โดยให้นักศึกษาสังเกตคำที่นักศึกษาแยกมา และให้นักศึกษาลองอธิบายว่า คำเหล่านี้มีวิธีการเติมที่แตกต่างกันอย่างไร
 - เติม ed ท้ายคำได้เลย
 - เติม -d ท้ายคำกริยาที่ลงท้ายด้วย e
 - เพิ่มตัวสะกดท้ายคำกริยาที่ออกเสียง 1 พยางค์ที่มีสระตัวเดียวและตัวสะกดตัวเดียวและเติม -ed
 - คำที่หน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม ed
- คุณครูสอนนักศึกษาเรื่อง Past Simple Tense และเรื่อง Irregular Verbs
- คุณครูแจกใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense

Practice

- นักศึกษาทำแบบฝึกหัดในหนังสือ โดยการเติม was/were ลงในช่องว่าง
- นักศึกษาทำใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense
- คุณครูและนักศึกษาช่วยกันแปล และเฉลยแบบฝึกหัดนี้ด้วยกัน

Production

- นักศึกษาแต่งประโยคโดยใช้โครงสร้างของ Past Simple Tense
- คุณครูสุ่มนักศึกษา 5 คนโดยให้นักศึกษาที่เหลือ ช่วยกันตรวจประโยคที่แต่งมาด้วยกัน และวิเคราะห์เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง

Warp Up

- คุณครูและนักศึกษารูปลักษณ์ Past Simple Tense ด้วยกัน

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Power Point Presentation เรื่อง Past Simple Tense
- 10.2 ใบงาน / ใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense

Name ClassNo.....

Exercise I : Write the Past Simple form of the verbs below in the correct column.

close phone enjoy visit marry listen cry go play hate wash climb live
 talk look stay ask clean drink open like study carry stop decide tidy
 try call miss swim worry finish start speak bring smile sing arrive eat tap

-d	-ed	-ied	Double consonant + ed	Irregular Verbs

Exercise II : Write the negative sentence and question from the given sentence

- They _____ (be) at home yesterday.

- Liza _____ (study) English last Monday.

- Italian neighbor _____ (buy) a new chair last week.

- The children _____ (speak) to English teacher about exam yesterday.

Exercise III : Complete the sentences with was / were

1. How many people _____ at your house last weekend?
2. The book wasn't difficult. It _____ easy.
3. Those _____ my best jeans.
4. Dinosaurs _____ prehistoric animals.
5. Who _____ his favourite film star?
6. Where _____ you last night?
7. _____ they interested in rap music?
8. Where _____ you yesterday?
9. I _____ (not) at home last night.
10. My mum _____ (not) at work yesterday.

Exercise IV : Write the verbs in brackets in Past Simple.

1. My sister (tidy) her bedroom yesterday morning.
2. We (phone) our cousins last week.
3. The girls (play) on the computer last night.
4. I (not/travel) to Paris three months ago.
5. John (not) at his granny's house last summer.
6. The film (end) very late yesterday.
7. My family (live) in New York in 1995.
8. You (clean) your teeth three times yesterday.
9. My friend and I(not/walk) to home last Monday.
10.you..... (go) to school yesterday ?

Exercise V : Fill in with the past simple

Yesterday Mrs. Wall(tidy) her house. She.....(wash) the windows and(clean) the floors. Then she(go) to the kitchen and(want) to make an apple cake. She.....(take) some apples. But she (not/have) any butter. She (is) very sad because she(like) apple cakes very much.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน	รหัส 417-102
วิชาบังคับมหาวิทยาลัย	ปีการศึกษา 2558
เรื่อง - Present simple tense -Subject and object pronoun	ภาคเรียนที่ 2
	เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม
จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

โครงสร้างของประโยคมักเริ่มด้วยคำสรรพนาม การเรียนคำสรรพนามจะทำให้สามารถพูด
และเขียนได้อย่างถูกต้อง ผู้พูดและผู้ฟังมีความเข้าใจตรงกัน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนสามารถใช้คำสรรพนามได้ถูกต้องตามบริบทประธานและกรรม
- 3.2 นักเรียนสามารถเขียนกฎและโครงสร้าง Present Simple ได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Grammar : Present Simple Tense

Subject Pronouns (I You We They He She It)

Object Pronouns (me you us them him her it)

5. ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการเขียน ทักษะการคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถใช้คำสรรพนามได้ถูกต้องตามบริบทประธานและกรรม	1. นักศึกษาทำแบบฝึกหัด	1. แบบฝึกหัดเรื่องคำสรรพนาม	1. นักศึกษาสามารถตอบคำถามจากใบงานได้มากกว่า 70%
2 นักศึกษาสามารถเขียนกฎและโครงสร้าง Present Simple ได้ถูกต้อง	2. นักศึกษาทำใบงานเรื่อง Present Simple Tense	2. ใบงานเรื่อง Present Simple	2.. นักศึกษาสามารถตอบคำถามจากใบงานได้มากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. นักศึกษาอ่าน และสังเกตประโยค I love him. บนกระดาน จากนั้นคุณครูถามนักศึกษาว่า ประโยคนี้แปลว่าอะไร

T : What does it mean in Thai ?

Ss : ฉันรักเขา

2. คุณครูถามนักศึกษาว่า I คืออะไรของประโยค แล้ว him คืออะไรของประโยค

Presentation

1. คุณครูถามนักศึกษาว่า subject pronouns และ object pronouns ที่ได้ดูไปมีคำว่าอะไรบ้าง โดยคุณครูช่วยเขียนคำที่นักศึกษาบอกบนกระดาน โดยคุณครูตีตาราง 3 ช่อง แต่จะใส่แค่ช่อง 1 กับ 3 จากนั้น คุณครูถามนักศึกษาว่า รู้จัก verb to be ไหม

T : Do you know Verb to be ?

Ss : Yes

T : Can you tell me what are verb to be ?

Ss : is am are

2. คุณครู Elicit ความรู้เดิมของนักศึกษา ว่า เราจะจับคู่ is am are กับ subject pronouns ตัวไหนอย่างไร คุณครูช่วยเติม verb to be ลงในตารางช่องที่ 2 ให้เมื่อนักศึกษาตอบได้ถูกต้อง

Subject Pronouns	Verb to be	Object Pronouns
I	am	me
You	are	you
We	are	us
They*	are	them
He	are	him
She	are	her
It	are	It

3. คุณครูอธิบายการใช้ subject pronouns I ใช้กับ ฉัน You ใช้กับผู้ฟังไม่จำกัดว่าต้องมีคนเดียว we ใช้กับคนหลายคนที่มีผู้พูดอยู่ด้วย they ใช้กับผู้ที่ถูกกล่าวถึง ที่เป็นพหูพจน์ he ใช้กับผู้ถูกกล่าวถึงที่เป็นผู้ชาย she ใช้กับผู้ถูกกล่าวถึงที่เป็นผู้หญิง it ใช้กับสิ่งของ สัตว์ ที่เป็นเอกพจน์ ไม่นำมาใช้กับคน 8 คุณครูเพิ่มเติม they ซึ่งนอกจากสามารถใช้กับคนแล้ว ยังสามารถนำไปใช้กับ สัตว์ หรือสิ่งของ ที่เป็นพหูพจน์ได้อีกด้วย แต่ it นั้นจะใช้กับคนสัตว์สิ่งของที่เป็นเอกพจน์เท่านั้น
4. คุณครูแจกใบงานเรื่อง Present Simple Tense และให้นักศึกษาสังเกตตัวอย่างประโยคทั้ง 4 และเขียนสรุปโครงสร้าง S V ของประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ และคำถามให้ถูกต้อง
5. คุณครูเฉลยใบงาน

ประโยคบอกเล่า : S + V1

ประโยคปฏิเสธ : S + do, does + not + V1

ประโยคคำถาม : Do, does + S + v1

Does ใช้กับประธานเอกพจน์ Do ใช้กับประธานพหูพจน์

Practice

1. คุณครูให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด Present Simple Tense
2. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันเฉลยคำตอบ

Production

1. นักศึกษาทำใบงานเรื่อง Subject & Object pronouns
2. คุณครูเฉลยใบงาน โดยให้นักศึกษาช่วยกันตอบและ คุณครูเขียนคำตอบที่ถูกต้องผ่านทาง Visualizer

Wrap Up

1. คุณครูเขียนโจทย์ลงบนกระดานและให้นักศึกษาช่วยกันตอบอีกครั้ง
2. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุป การใช้ subject และ object pronouns อีกครั้ง
3. คุณครูและนักศึกษาร่วมกันสรุปโครงสร้างประโยคเรื่อง Present Simple Tense

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 ใบงาน เรื่อง Subject & Object pronouns
- 10.2 ใบงาน / ใบความรู้เรื่อง Present Simple Tense

DON'T OR DOESN'T

Fill in the blanks with "don't" or "doesn't" to complete the sentences.

Clark and Sam ___ play volleyball. They usually play basketball.

Joe ___ ride a motorbike. He always rides his bike.

Mr. Tamper ___ work in an office. He works in factory.

David ___ sell vegetables and fruit. He sells meat and chicken.

Mr. Brown ___ have a kitten. He has a pet dog.

The children ___ swim on Sundays. They go fishing.

Joseph ___ get up early at the weekend. He gets up late.

These girls ___ play leapfrog at school. They play hopscotch.

Harry ___ eat healthy food. He always eats fast food.

Those boys ___ go to school on Saturdays. They visit the museum.

Jenny and Sandra ___ go to the library after school.

Peter ___ do his homework. He always plays computer games.

Tom and Jack ___ go walking. They go running every day.

Mark ___ work on Sundays. He goes to a swimming pool.

These children ___ walk to school. They go by school bus.

Mr. Pony ___ travel by bus or plane. He travels by his sports car.

Mary ___ play the violin. She plays the guitar.

Alex and Pamela ___ like driving cars. They like riding horses.

Mr. Puffy ___ drive a lorry. He drives a school bus.

Sue and Jerry ___ watch a football match. They watch a film.

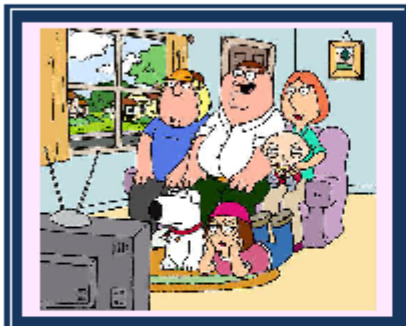

Larry and Andy ___ read books in their free time. They listen to music.

Mr. Bee ___ like going on a summer holiday. He likes winter holidays.

SIMPLE PRESENT TENSE

Fill in the blanks using the correct form of the verbs in brackets

Hello everybody! My name(be) Stewie and this(be) my family.

My mother's name(be) Louis. She(be) a housewife and she(be) 35 years old. She(get up) at 7 o'clock every morning and(prepare) breakfast. She(clean) our house and(feed) our dog. She(cook) well. She(like) listening to the radio and watching soap operas on TV, but she(not like) washing our dog. She usually(meet) her friends at home and she(make) delicious cakes. She(be) the best mom and I(love) her very much.

My father's name(be) Peter. He(be) 35 years old and he(be) fat. He(work) at a factory. The factory(make) cars. My father(like) watching football matches on TV but he can't play football. He always(take) a shower at 7:30 and(leave) home at 8:30. He(get on) the bus and(arrive) at the factory at 9 o'clock. He really(like) his job but he(not earn) much. He(come back) home at 7 o'clock in the evening and(play) with me. I love him as well.

I have got a brother and a sister. Their names(be) Meg and Chris. Meg(be) 13 years old and she(be) a college student. She(be) very intelligent. She(study) 5 hours a day. She can speak three languages, English, Russian and Spanish. Chris(be) 15 years old and he(be) a high school student. He(not be) very intelligent. He(fail) all his Maths exams. He

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Reading Comprehension

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญนับเป็นหนึ่งในเทคนิคการอ่านที่มีความสำคัญมากลำดับหนึ่ง การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง การเดาศัพท์ยาก ล้วนนับเป็นรูปแบบและกระบวนการในการอ่านด้วยเช่นกัน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักศึกษาสามารถเล่าเนื้อเรื่องโดยสรุปเป็นภาษาของตนเองได้
- 3.2 นักศึกษาสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้

4. สาระการเรียนรู้

Reading : Factors that influence people to live in each place

5. ทักษะ/กระบวนการ

การจับใจความสำคัญ การตั้งคำถาม ตอบคำตอบ การสรุปความรู้

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้			
1. นักศึกษาสามารถ เล่าเนื้อเรื่องโดยสรุป เป็นภาษาของตนเองได้	1. นักศึกษาสรุปเนื้อ เรื่องปากเปล่า	1. แบบประเมินการ ตอบคำถามในชั้นเรียน	1. นักศึกษาสามารถ บอกความหมายได้ มากกว่าร้อยละ 80%
2 นักศึกษาสามารถ ตอบคำถามจากเนื้อ เรื่องได้	2. นักศึกษาทำใบงาน เรื่อง Factors that influence people to live in each place	2. ใบงานเรื่อง Factors that influence people to live in each place	2.. นักศึกษาสามารถ ตอบคำถามจากใบงาน ได้มากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. คุณครูแจกใบงานเรื่อง Factors that influence people to live in each place
2. นักศึกษาช่วยกันหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายด้วยกัน และช่วยกันหาความหมาย
3. คุณครูให้แนะแนวเทคนิคการเดาศัพท์จากบริบทใกล้เคียง เมื่อทำข้อสอบและไม่มี Dictionary ในการแปลความหมาย

Presentation

1. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง
2. นักศึกษาแปลเนื้อเรื่องเป็นภาษาของตัวเอง โดยเอาเฉพาะใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง

Practice

1. นักศึกษาทำใบงาน Factors that influence people to live in each place
2. นักศึกษาร่วมกันอภิปรายกลุ่มและวิเคราะห์เพื่อให้คำตอบที่ถูกต้อง
3. คุณครูเฉลยใบงานและแนะนำวิธีการในการให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง

Production

1. นักศึกษาเขียนจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องในใบงาน Factors that influence people to live in each place เป็นภาษาของตัวเอง

Wrap Up

1. คุณครูและนักศึกษาสรุบน้ำหาที่ได้เรียนมาด้วยกันอีกครั้ง
2. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์การอ่าน

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 ใบงาน Factors that influence people to live in each place

Factors that influence people to live in each place

The world's population lives in many different countries on Earth. However, they are not divided evenly between all the countries. There are some countries that are very overcrowded. There are other countries that seem like they have very few people living in them. Why are people spread around the world so unevenly? There are advantages, or good things, about living in a certain place. There are also disadvantages, or bad things, about the same place. The two main factors that influence people who are deciding on a location to live are climate and resources. Climate is the usual weather conditions in a region. Areas that have extreme weather are not very popular places to live. The North Pole and South Pole at the top and bottom of the world are good examples. They are beautiful in their rugged, natural way. However, the disadvantage of the very cold and windy conditions usually keeps people away. Natural resources are things that we get from nature that help us survive. Each region offers different resources. Each region attracts different groups of people. People who enjoy the beach can make their living from the ocean. They can catch and sell fish and other sea creatures. Some people prefer to farm. They can take advantage of rich soil in valleys near rivers. People may be willing to put up with the disadvantages of an area if the advantages are good. The desert is very hot and dry, but it often has valuable mineral deposits. If the resources are worth enough, people may be willing to live in the desert heat

Question and answer

1. What is the difference between an advantage and a disadvantage?

.....

2. How many factors that influence people to live in each place what are they?

.....

3. What is the meaning of climate?

.....

4. Why don't many people live near the north or south poles?

.....

Answer true (T) or false (F)

1. Every country in the world's overcrowded.
2. Resources are the usually weather conditions.
3. The desert isn't the place for living because it's too hot.
4. Some people is willing to live in desert if the resource are worth.
5. The weather of the North Pole is extremely hot.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน	รหัส 417-102
วิชาบังคับมหาวิทยาลัย	ภาคเรียนที่ 2
เรื่อง Writing supporting idea	ปีการศึกษา 2558
	เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนนับเป็นทักษะที่มีความสำคัญในทักษะทั้ง 4 ของทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่การเขียนหรือแต่งประโยคภาษาอังกฤษนั้น จะต้องมีประโยคที่เป็นใจความสำคัญและประโยคที่เป็นประโยคใจความรอง เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถแยก supporting idea ออกจาก main idea ได้

3.2 นักศึกษาสามารถเขียน supporting idea จาก main idea ที่กำหนดมาให้ได้

4. สาระการเรียนรู้

Reading : Finding Main idea, supporting detail

5. ทักษะ/กระบวนการ

การจับใจความสำคัญ การตั้งคำถาม ตอบคำตอบ การสรุปความรู้

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

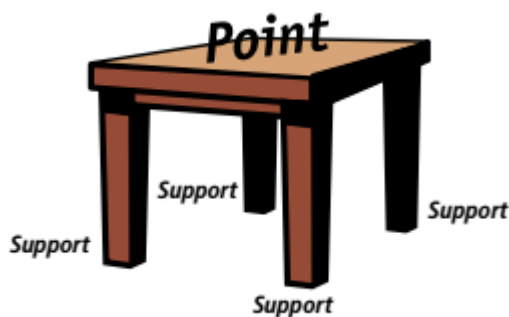
8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักเรียนสามารถ แยแะ supporting idea ออกจาก main idea ได้ 2. นักเรียนสามารถ เขียน supporting idea จาก main idea ที่กำหนดมาให้ได้	1. นักเรียนทำใบงาน Main idea, supporting detail 2. นักเรียนทำใบงาน Main idea, supporting detail	1. ใบงาน Main idea, supporting detail 2. ใบงาน Main idea, supporting detail	1. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจากใบงาน ได้มากกว่า 70% 2.. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจากใบงาน ได้มากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. คุณครูเปิดภาพ และชี้ให้นักศึกษาเห็นถึงลักษณะและความหมายของ Supporting

detail

Presentation

1. คุณครูยกตัวอย่างบทความอย่างง่ายให้นักศึกษาแยก main idea และ supporting detail
2. คุณครูและนักศึกษาร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุในการตอบ

Practice

1. นักศึกษาทำใบงาน Main idea, supporting detail
2. คุณครูเฉลยใบงาน และอธิบายแนวทางในการหา supporting detail

Production

1. นักศึกษาแต่งประโยค / เลือกประโยคต่อจาก Main idea ที่คุณครูมีให้
2. นักศึกษาและคุณครูร่วมกันนำเสนอประโยคของตนเอง

Wrap Up

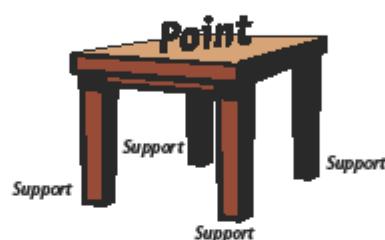
1. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์การอ่าน

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 ใบงาน Main idea, supporting detail

4 Main Ideas and Supporting Details in Writing

A **paragraph** is a series of sentences that support a main idea, or point. A paragraph typically starts with the main idea or point (also called the **topic sentence**), and the rest of the paragraph provides specific details to support and develop the point. The illustration below shows the relationship between point and support.

Outlining

An outline is a helpful way to plan a paper or to analyze it. An **outline** shows at a glance the point of a paper and a numbered list of the items that support the point. Here is an example of a paragraph and an outline of the paragraph.

¹People in my family love our dog Punch. ²However, I have several reasons for wanting to get rid of Punch. ³First of all, he knows I don't like him. ⁴Sometimes he gives me an evil look and curls his top lip back to show me his teeth. ⁵The message is clearly, "Someday I'm going to bite you." ⁶Another reason to get rid of Punch is he sheds everywhere. ⁷Every surface in our house is covered with Punch hair. ⁸I spend more time brushing it off my clothes than I do mowing the lawn. ⁹Last of all, Punch is an early riser, while (on weekends) I am not. ¹⁰He will start barking and whining to go outside at 7 a.m., and it's my job to take care of him. ¹¹When I told my family that I had a list of good reasons for getting rid of Punch, they said they would make up a list of reasons to get rid of me.

Point: I have several reasons for wanting to get rid of Punch.

Supporting detail: 1. He knows I don't like him.

Supporting detail: 2. Punch sheds everywhere.

Supporting detail: 3. Punch is an early riser.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Mid-term exam tryout

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม
จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ
ความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ก่อนการสอบแต่ละครั้ง การเตรียมตัว และการฝึกทำโจทย์ล่วงหน้า จะเป็นการช่วยให้เกิด
ความเข้าใจที่มากขึ้นและฝึกกระบวนการคิด และเพิ่มความมั่นใจการสอบมากขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาในคาบก่อนหน้าตอบคำถามได้ถูกต้อง

3.2 นักศึกษาสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้

4. สาระการเรียนรู้

Reading : นักศึกษาสามารถแยก supporting idea ออกจาก main idea ได้

Grammar : Present Simple Tense

Subject Pronouns (I You We They He She It)

Object Pronouns (me you us them him her it)

Grammar : compound sentence

Vocabulary : for, and, nor, but, or, yet, so

Writing : making compound sentences

5. ทักษะ/กระบวนการ

การจับใจความสำคัญ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การสรุปความรู้

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถใช้ ความรู้ที่ได้เรียนมาใน คาบก่อนหน้าตอบ คำถามได้ถูกต้อง	1. นักศึกษาทำ ข้อสอบ Midterm Tryout	1. ข้อสอบ Midterm Tryout	1. นักศึกษาสามารถ ตอบคำถามจาก ข้อสอบได้มากกว่า 70%
2 นักศึกษาสามารถตอบ คำถามจากเนื้อเรื่องได้	2. นักศึกษาทำ ข้อสอบ Midterm Tryout	2. . ข้อสอบ Midterm Tryout	2.. นักศึกษาสามารถ ตอบคำถามจาก ข้อสอบได้มากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

คุณครูทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาก่อนหน้านี้จำนวน 6 คาบ ได้แก่

1. Compound Sentence
2. Finding topic, Main idea, supporting idea
3. Past simple tense
4. Present simple tense -Subject and object pronoun
5. Reading Comprehension
6. Writing supporting idea

Presentation

1. นักศึกษาร่วมกันอภิปรายในแต่หัวข้อข้างต้น เพื่อให้เกิดการตกตะกอนของความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว
2. คุณครูช่วยแนะแนวและเสริมในบางจุดที่ยังไม่ชัดเจนหรือผิดไปจากเนื้อหาที่ถูกต้อง

Practice

นักศึกษาทำ ข้อสอบ Midterm Tryout

Production

นักศึกษาและคุณครูช่วยกันเฉลย ข้อสอบ Midterm Tryout โดยเน้นให้นักศึกษาอธิบายถึงเหตุผลในการตอบ และวิธีการสังเกตรูปประโยคและวิธีในการตอบ

Wrap Up

คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 ข้อสอบ Midterm Tryout
- 10.2 And but worksheet

Midterm Tryout**Finding topic, Main idea, supporting idea**

Directions: Read the following paragraph and use it to answer pretest questions 1-4.

Robots are being used in sumo wrestling contests. Sumo wrestling is a sport that started in Japan. It takes place in a ring. Two players try to score points by holding each other down or pushing each other out of the ring. Robot sumo uses robots instead of humans. The robot that scores the most points wins.

1. What is the main idea of this paragraph?
 - a. Sumo wrestling is a sport that started in Japan.
 - b. Sumo wrestling takes place in a ring.
 - c. The robot that scores the most points wins.
 - d. Robots are being used in sumo wrestling contests.

2. Which term best describes the main idea of a piece of writing?
 - a. A detail
 - b. A central point
 - c. A broad topic
 - d. An aspect

3. Which term best describes the supporting details of a piece of writing?
 - a. Structure
 - b. Substance
 - c. Majority
 - d. Descriptive

4. Which of the following is a supporting detail of this paragraph?
 - a. Robots are being used in sumo wrestling contests.
 - b. Robot sumo contests are better than human sumo contests.
 - c. Robot sumo uses robots instead of humans.
 - d. Watching robot sumo is boring

Past Simple Tense test

1. The reality show _____ a large audience.
 a. attract b. attracting c. attracted d. was attract
2. I _____ early because I was cold.
 a. leaved b. left c. was leave d. leaves
3. My parents _____ at home at half past six.
 a. arrived b. was arriving c. arrive d. arrives
4. When _____ the trip _____.
 a. was / started b. did / started c. did / start d. was / start
5. Where _____ you _____ yesterday?
 a. did / go b. did / went c. was / go d. were / go
6. I buy flowers every week. Last week I _____ some roses.
 a. buy b. did buy c. was buy d. bought
7. We _____ pizza for lunch.
 a. eat b. ate c. did eat d. was eat
8. She _____ Tom on his bike this evening.
 a. was see b. seeing c. saw d. didn't saw
9. Last weekend, we _____ an old castle.
 a. Visited b. were visit c. visit d. did visit
10. I _____ my scooter.
 a. didn't rode b. wasn't rode c. didn't ride d. wasn't ride
11. Mozart _____ more than 600 pieces of music.
 a. writes b. wrote c. writed d. was wrote
12. We _____ David in town a few days ago.
 a. did see b. was saw c. did saw d. saw

Present Simple Tense test

1. _____ Jim and Joe _____ the flowers every day?
 a. Does / water b. Do / water c. Are / water d. Do / waters
2. I sometimes _____ coffee.
 a. drinking b. drinks c. drink d. am drink
3. I _____ know the correct answer.
 a. am not b. not c. don't d. doesn't
4. They _____ agree with my opinion.
 a. are b. don't c. aren't d. do
5. Kathy usually _____ in front of the window during the class.
 a. sits b. sitting c. sit d. is sit
6. What does this word _____?
 a. means b. meaning c. mean d. is mean
7. He _____ do anything to help me.
 a. don't do b. isn't c. not d. doesn't
8. I come from Canada. Where _____ you come from?
 a. are b. do c. is d. not
9. Jane _____ tea very often.
 a. doesn't drink b. drink c. is drink d. isn't drink
10. How often _____ you play tennis?
 a. do b. are c. is d. have
11. Rice _____ in cold climates.
 a. isn't grow b. don't grow c. aren't grow d. doesn't grow
- 12 Vegetarians _____ meat.
 a. ate b. eat c. don't eat d. doesn't eat

Subject and Object Pronoun

Exercise I : Rearrange the words to form correct sentences.

1. are – him – they – watching.

.....

2. him – saw – there – we.

.....

3. and – are – I – late – you.

.....

4. and – he – help – I – then – will.

.....

5. and – Dad – her – me – swimming – took.

Exercise II : Fill in the blanks with the correct words in the brackets.

Dear Roy,

Thank you for your interesting letter. Everyone enjoyed reading (1) (him/it). The pictures are beautiful. (2) (They/You) are a good photographer, Roy. (3)(I/me) showed the pictures to Miss Tan, the school photographer. (4) (He/She) liked (5)(it/them) too so I gave (6) (her/she) one.

Liz and (I/me) want to learn to take good pictures and Miss Tan is going to teach (8)(we/us). (9) (Us/We) are very excited about this.

Please send (10) (I/me) more photographers.

Best wishes,

NAME: _____ DATE: _____

GRAMMAR WORKSHEET

'AND' and 'BUT'

(with Present Simple Tense)

● Choose the best word to complete each sentence.

1. I am hungry (**and** / **but**) I don't have any money to buy lunch.
2. It's late (**and** / **but**) I'm tired!
3. John likes funny movies (**and** / **but**) he doesn't like scary movies.
4. We live in an apartment (**and** / **but**) we like it very much.
5. Her name is Maria (**and** / **but**) his name is Fernando.
6. I think math is difficult (**and** / **but**) I like it.
7. It's a nice gift (**and** / **but**) I don't like it.
8. Paris is a big city (**and** / **but**) it's the capital of France.
9. My friend isn't very big (**and** / **but**) he's very strong.
10. Fruit tastes good (**and** / **but**) it's healthy for your body.
11. I'm afraid of dogs (**and** / **but**) I'm not afraid of cats.
12. Our train is late (**and** / **but**) I think we will arrive on time.
13. He usually gets home at four o'clock (**and** / **but**) then he does his homework.
14. I want to go to the beach (**and** / **but**) it's raining.
15. Whales are big (**and** / **but**) they live in the ocean.
16. My brother wants to be an astronaut (**and** / **but**) he wants to travel to the moon.
17. Their hamburgers are delicious (**and** / **but**) they are expensive.
18. First I want to play football (**and** / **but**) then I want to go home.
19. He is a good actor (**and** / **but**) he isn't famous.
20. This worksheet is fun (**and** / **but**) it's easy.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Time Clause

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม
จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ
ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนในภาษาอังกฤษมีหลายประเภท Time clause นับเป็นการเขียนที่มีการสร้าง
เงื่อนไข เพื่อให้มีความหลากหลายในการพูด นักศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาไว้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ
เขียน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถแต่งประโยคโดยใช้ Time clause ได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Writing : Time Clause

5. ทักษะ/กระบวนการ

การจับใจความสำคัญ การตั้งคำถาม ตอบคำตอบ การสรุปความรู้

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถแต่งประโยคโดยใช้ Time clause ได้ถูกต้อง	1. นักศึกษาแต่งประโยค Time clause	1. แบบฝึกหัด Time clause	1. นักศึกษาสามารถแต่งประโยคถูกต้องมากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. คุณครูยกตัวอย่างประโยค Time clause ในภาษาไทย และเขียนประโยคภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบและให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายความเหมือนและแตกต่างพร้อมทั้ง เขียนโครงสร้างจากประโยคภาษาอังกฤษที่กำหนดให้

Presentation

1. คุณครูอธิบายเรื่อง Time clause

When, before, after, if +.....ไม่มี will,มี will..... .

.....มี will....., when, before, after, if +.....ไม่มี will

ประธานเอกพจน์ + กริยาเติม s, es

ประธานพหูพจน์ + กริยาปกติ

2. คุณครูแต่งประโยค 2 ประโยคและให้นักศึกษาอภิปรายและวิเคราะห์เพื่อหาจุดที่ผิดของประโยคดังกล่าวที่ให้มีมา

Practice

1. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันแต่งประโยค time clause
2. คุณครูให้แบบฝึกหัดและให้นักศึกษาแต่งประโยคต่อไปจากที่ให้มา

Production

1. นักศึกษาแต่งประโยค Time clause จำนวน 10 ประโยคส่งที่คุณครู
2. คุณครูสุ่มของนักศึกษามาคนละ 2 -3 ประโยคและนำมาอภิปรายร่วมกัน

Wrap Up

1. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Power Point เรื่อง Time clause

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง So และ Because

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง
(non-text information) ที่อ่าน

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การนำคำเชื่อมมาเขียนให้อยู่ในรูปของภาษาอังกฤษที่ตินั้น จะต้องมีความคล้ายตามกัน มี
หลักเหตุและผลที่ดี จะทำให้งานเขียนนั้นน่าอ่าน และเข้าใจง่าย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถแต่งประโยคโดยใช้ so เป็นคำเชื่อมได้ถูกต้อง

3.2 นักศึกษาสามารถแต่งประโยคโดยใช้ because เป็นคำเชื่อมได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Writing : Time Clause

5. ทักษะ/กระบวนการ

การเขียน การคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 7.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้ so เป็นคำเชื่อมได้ถูกต้อง	1. นักเรียนทำแบบฝึกหัด so และ because	1. แบบฝึกหัด so และ because	1. นักเรียนเขียนตอบได้ถูกต้องมากกว่า 70%
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้ because เป็นคำเชื่อมได้ถูกต้อง	2. นักเรียนทำแบบฝึกหัด so และ because	2. แบบฝึกหัด so และ because	2. นักเรียนเขียนตอบได้ถูกต้องมากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

- 1) คุณครูทบทวนเรื่องคำเชื่อมที่เคยเรียนไปเมื่อครั้งเทอมแรก
- 2) คุณครูยกตัวอย่างประโยค so และ because ให้นักศึกษาบอกความหมายและแยกส่วนที่เป็นเหตุและผลออกจากกัน

Presentation

- 1) คุณครูอธิบายการนำ so และ because มาใช้ในประโยค
- 2) คุณครูยกตัวอย่างประโยค so และ because ให้นักศึกษาแยกประโยคและบอกความหมายของประโยคที่คุณครูเขียนให้

Practice

- 1) นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง so และ because ด้วยกัน
- 2) คุณครูและนักเรียนเฉลยแบบฝึกหัดด้วยกัน
- 3) คุณครูถามนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุในการเลือก so หรือ because

Production

- 1) นักศึกษาแต่งประโยค so และ because จำนวน 10 ประโยคส่งที่คุณครู
- 2) คุณครูสุ่มของนักศึกษามาคนละ 2 -3 ประโยคและนำมาอภิปรายร่วมกัน

Wrap Up

- 1) คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Power Point เรื่อง so และ because

Prince of Songkla University
Pattani Campus

NAME: _____

DATE: _____

GRAMMAR QUIZ

AND BUT SO BECAUSE

- Complete these sixteen sentences to score your knowledge of **AND**, **BUT**, **SO**, and **BECAUSE**.

- I was late for class this morning ... the bus was late.
 - so
 - because
 - but
- I usually go home at four o'clock, ... then I watch TV for an hour.
 - and
 - because
 - so
- My classmate studies very hard, ... she always gets good grades.
 - because
 - but
 - so
- Thomas was really hungry this morning ... he didn't eat breakfast.
 - but
 - so
 - because
- We went to the airport, ... we forgot to bring our suitcases.
 - but
 - so
 - because
- Cathy decided to order spaghetti, ... Gary decided to order a pizza.
 - so
 - and
 - because
- I was very sick yesterday, ... I didn't go to work.
 - because
 - so
 - but
- I fell off my bicycle ... I wasn't careful.
 - because
 - so
 - and
- My bedroom was very cold ... I forgot to close the window.
 - because
 - so
 - but
- First we drove to the airport, ... then we got on the plane.
 - but
 - because
 - and
- It's raining outside, ... you should take your umbrella.
 - but
 - because
 - so
- I don't feel very well, ... I think I'll go to see a doctor.
 - but
 - so
 - because
- Sarah called her friend, ... nobody answered the phone.
 - so
 - because
 - but
- I saw my teacher this morning, ... I asked him about the test.
 - and
 - but
 - because
- They felt very bored, ... they turned on the TV and watched a movie.
 - but
 - so
 - because
- I fell off my bicycle, ... I didn't get hurt.
 - so
 - but
 - because

15 – 16 = **Excellent**13 – 14 = **Good**12 or Less = **Study More!**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Course overview

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การสรุปเนื้อเรื่อง เนื้อหา ภาพรวมของการเรียน จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเตรียมตัวสำหรับการสอบที่กำลังจะมาถึงได้ดี

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถบอกประเด็นที่สำคัญในแต่ละเรื่องที่เรียนมา

3.2 นักศึกษาสามารถสรุปประเด็นสำคัญตามหัวข้อที่กำหนดมาได้

4. สาระการเรียนรู้

Writing : Course overview

5. ทักษะ/กระบวนการ

การเขียน การคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถบอกประเด็นที่สำคัญในแต่ละเรื่องที่เรียนมา	1. นักศึกษาตอบปากเปล่า	1. แบบประเมินการตอบปากเปล่า	1. นักศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินมากกว่า 70%
2 นักศึกษาสามารถสรุปประเด็นสำคัญตามหัวข้อที่กำหนดมาได้	2. นักศึกษาทำ mind mapping	2. แบบประเมินชิ้นงาน	2. นักศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินมากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

- 1) คุณครูแนะนำเนื้อหาที่จะเรียนอีก 3 เรื่อง ได้แก่
 - 1.1) การเขียน Chronological order in short paragraph
 - 1.2) Present Simple and Past Simple tense
 - 1.3) Imperative
- 2) คุณครูทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว
 - 2.1) Time Clause
 - 2.2) So และ Because

Presentation

- 1) นักศึกษาร่วมกันอภิปรายในแต่หัวข้อข้างต้น เพื่อให้เกิดการตกตะกอนของความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว
- 2) คุณครูช่วยแนะแนวและเสริมในบางจุดที่ยังไม่ชัดเจนหรือผิดไปจากเนื้อหาที่ถูกต้อง

Practice

คุณครูและนักศึกษาช่วยกันทำแบบฝึกหัดที่เคยทำมาแล้ว เพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนมา

Production

- 1) คุณครูให้นักศึกษาทำ mind mapping สรุปเนื้อหาที่ได้เรียนมา
- 2) คุณครูสุ่มของนักศึกษามานำมาอภิปรายร่วมกัน

Wrap Up

- 2) คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

- 3) สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

ไม่มี

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน	รหัส 417-102
วิชาบังคับมหาวิทยาลัย	ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2558	เวลา 2 คาบ
เรื่อง Chronological order in short paragraph	

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียน Chronological order สำหรับการเขียน ทำให้ผู้อ่าน อ่านบทความนั้น ๆ ได้อย่างลื่นไหล ไม่มีการติดขัด มีการเชื่อมความอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเขียนเป็นอย่างมาก

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถเขียนลำดับในการเขียนภาษาอังกฤษได้

3.2 นักศึกษาสามารถบอกความหมายของ Chronological order แต่ละตัวได้

4. สาระการเรียนรู้

Writing : Chronological order in short paragraph

5. ทักษะ/กระบวนการ

การเขียน การคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 7.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1 นักศึกษาสามารถเขียนลำดับในการเขียนภาษาอังกฤษได้	1. นักศึกษาเขียนย่อหน้า โดยใช้ Chronological order	1. แบบประเมินการเขียน	1. นักศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินมากกว่า 70%
2 นักศึกษาสามารถบอกความหมายของ Chronological order แต่ละตัวได้	2. นักศึกษาบอกความหมายปากเปล่า	2. แบบประเมินการตอบปากเปล่า	2. นักศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินมากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

- 3) คุณครูให้นักศึกษาดูตัวอย่างย่อหน้า ที่มีการนำเอา Chronological order มาใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างประโยคต่าง ๆ ในบทความนั้น ๆ
2. คุณครูถามความหมายของ Chronological order แต่ละตัว

Presentation

- 3) คุณครูสอนเรื่อง Chronological order โดยให้นักศึกษาสังเกตจากตัวอย่างบทความที่กำหนดมาให้
- 4) โดยคุณครูเสริม Chronological order อีกหลายประเภท แก่นักศึกษา

Practice

- 4) คุณครูและนักศึกษาเติม Chronological order ลงในช่องว่างของบทความที่กำหนดให้
- 5) คุณครูและนักศึกษาช่วยกันเฉลย แบบฝึกหัดที่ให้ทำก่อนหน้า

Production

- 3) นักศึกษาเขียนย่อหน้า ตัว Topic ที่ได้ โดยใช้ประโยคอย่างง่าย และใช้คำ Chronological order ในการเชื่อมประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
- 4) คุณครูสุ่มของนักศึกษา 2 คน และนำมาอภิปรายเพื่อหาจุดที่ยังมีข้อผิดพลาดด้วยกัน

Wrap Up

- 4) คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

10. 1 Chronological order worksheet

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Name: _____

Date: _____

Transitional Words Worksheet (Sequencing Part 1)

When you write an essay, you need to use transition words in order to connect ideas together.

Sequence: **first, then, next, after that, thus, therefore, in conclusion, lastly, to conclude**

Directions: Read each sentence and use a transitional word to show sequence.

Example A: I went to the restaurant. I sat next to my friend.

Answer: I went to the restaurant. Then, I sat next to my friend.

1. Susan played basketball at the park. Susan walked home.

2. John and David went to the movies. They went to get ice cream.

3. The family went to the restaurant. The family went to watch a movie together.

4. First, Michael got in line for the movie. He walked inside to buy popcorn.

5. My mom told me about the great news. She told everyone else.

6. My brother couldn't finish his test on time. He got a low grade.

Time and Sequence Words

Keep your story organized and flowing smoothly by writing about events in order. Most stories should have at least three events. Use time and sequence words and phrases to help order the events in your story.

Time and Sequence Words and Phrases:
 first, second, next, last, after, before,
 finally, today, yesterday, meanwhile, later, then,
 next week, last night, this afternoon,
 by the time, in the meantime

Number the sentences in each group to put the events in order.

___ Then, we searched Tom's room.
 ___ We finally found our ball in the backyard.
 ___ First, we looked in my room.

___ The sky filled with storm clouds while he was watering.
 ___ Dad watered the garden this morning.
 ___ By this afternoon, it was raining hard.

___ Now I can play the guitar pretty well.
 ___ I started taking guitar lessons last year.
 ___ After just a few days, I could play some chords.
 ___ Then, I learned to play some simple songs.

Add a time and sequence word or phrase to the beginning of each sentence to order the events.

_____, I went on a camping trip with my family.

_____, we went for a long hike in the woods.

_____, I found a raccoon eating the
 candy bar my little sister left in our tent.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน	รหัส 417-102
วิชาบังคับมหาวิทยาลัย	ภาคเรียนที่ 2
เรื่อง Present Simple and Past Simple tense	เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้โครงสร้างของภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อต่อยอดในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอื่น ๆ ต่อไป เพื่อให้การสื่อสารเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนสามารถเขียนกฎและโครงสร้าง Present Simple ได้ถูกต้อง
- 3.2 นักเรียนสามารถเขียนกฎและโครงสร้าง Past Simple ได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Grammar : Present Simple Tense, Past Simple Tense

5. ทักษะ/กระบวนการ

การเขียน การคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 6.1 ใฝ่เรียนรู้

- 6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
- 6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 7.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถเขียน กฎและโครงสร้าง Present Simple ได้ ถูกต้อง	1. นักศึกษาทำใบ งานเรื่อง Present Simple Tense	1. ใบงานเรื่อง Present Simple	1. นักศึกษาสามารถ เขียนโครงสร้างของ ประโยค present simple ได้ถูกต้อง มากกว่า 80%
2. นักศึกษาสามารถเขียน กฎและโครงสร้าง Past Simple ได้ถูกต้อง	2. นักศึกษาทำใบ งานเรื่อง Past Simple Tense	2. ใบงานเรื่อง Past Simple	2. นักศึกษาสามารถ เขียนโครงสร้างของ ประโยค past simple ได้ถูกต้องมากกว่า 80%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. คุณครูทบทวนเรื่อง Present Simple Tense ที่ได้เรียนมาก่อน Mid Term
2. นักศึกษาดูวิดีโอ เปรียบเทียบประโยคของ Tense ที่ให้มา โดยให้เขียนข้อแตกต่างที่ได้
ระบุไว้จากวิดีโอ ที่ได้ดูไป

Presentation

6. ครูสอนเรื่อง The past simple of the verb to be คือ was/were

Affirmative	Negative
I/he/she/it was We/you/they were	I/he/she/it wasn't We/you/they weren't
Interrogative	Short answer
Was I/he/she/it ...? Were we/you/they ...?	Yes, I/he/she/it was . No, I/he/she/it wasn't . Yes, we/you/they were . No. we/you/they weren't .

Practice

1. นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยทำให้คำในวงเล็บอยู่ในรูปของ Past Simple Tense
2. คุณครูให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด Present Simple Tense
3. คุณครูและนักศึกษาช่วยกันเฉลยคำตอบ

Production

นักศึกษาทำแบบฝึกหัดรวมระหว่าง Present Simple Tense และ Past Simple Tense โดยให้นักศึกษาสังเกตจากคำบอกเวลาที่มีอยู่แล้วในประโยค และ นำคำในวงเล็บมาเติมให้อยู่ใน Tense ที่ถูกต้อง

Wrap Up

คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 วิดีโอเรื่อง Present Simple and Past Simple tense
- 10.2 ใบงานเรื่อง Present Simple and Past Simple tense

-

English exercise "Present Simple vs. Past Simple"

1. She _____ (go) to Australia in 1994 and she liked it very much.
2. My father usually _____ (like) his steak well-done.
3. The dog _____ (eat) its toy last night.
4. The policeman _____ (talk) to the burglar yesterday.
5. _____ (you /have) a test last week?
6. I often see her mother but she never _____ (speak) to me.
7. The gentleman _____ (speak) to his servant 2 hours ago.
8. The kangaroo always _____ (carry) its baby.
9. My friend _____ (talk) a lot every day.
10. The man _____ (drive) to the supermarket last weekend.
11. My brothers _____ (leave) for England last week.
12. My sisters _____ (leave) for England every year in June.
13. I don't like that man because he often _____ (laugh) at me.
14. Her sister never _____ (smoke).
15. The cat usually _____ (leave) its basket when it is hungry.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน

รหัส 417-102

วิชาบังคับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ภาคเรียนที่ 2

เรื่อง Imperative

เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเพื่อสั่งให้ผู้อ่านทำตาม หรือ การเขียนเพื่อห้ามไม่ให้ผู้อ่านทำในสิ่งนั้น การเขียนที่ชัดเจนและถูกต้องจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้อ่านหรือผู้ที่พบเห็น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถเขียนประโยคคำสั่งได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

Writing : Imperative

5. ทักษะ/กระบวนการ

การเขียน การคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถเขียน ประโยคคำสั่งได้ถูกต้อง	1. นักศึกษาเขียน ประโยคคำสั่งได้ ถูกต้อง	1. แบบประเมินการ เขียน	1. นักศึกษาสามารถ เขียนประโยคคำสั่งได้ ถูกต้องมากกว่า 80%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

1. นักศึกษาดูวิดีโอ ประโยคคำสั่งในภาษาอังกฤษ
2. คุณครูถามนักศึกษาถึงประโยคที่ได้ดูไป และเขียนประโยคนั้นให้นักศึกษาอ่านพร้อมกัน
อีกครั้ง

Presentation

1. คุณครูสอนวิธีการแต่งประโยคคำสั่ง คือ Imperative ประโยคคำสั่ง
ใช้โครงสร้าง be + adj.
ใช้โครงสร้าง V.1
ใช้โครงสร้าง never + v.1
ใช้โครงสร้าง Don't + v.1
2. คุณครูยกตัวอย่างและสาธิตวิธีการทำประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำสั่ง
 - 1) A good teacher is patient.
Be patient.
 - 2) A good teacher listens to students.
Listen to students.
 - 3) A good teacher is listening to students .
Listen to students.
 - 4) Good teacher never scream at students.
Never scream at students.
 - 5) Good teachers don't forget student's names.
Don't forget student's names.

Practice

1. คุณครูให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยแต่งประโยคคำสั่งจากประโยคบอกเล่าที่กำหนดให้
2. คุณครูและนักศึกษาเฉลยแบบฝึกหัดด้วยกัน

Production

- 1) นักศึกษาแต่งประโยคคำสั่งอย่างสร้างสรรค์ ทั้งเป็นข้อห้ามและคำสั่ง คนละ 5 ประโยค
- 2) คุณครูและนักศึกษาช่วยกันอภิปรายถึงประโยคที่ได้เขียนมา

Wrap Up

คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 วิดีโอวิดีโอ ประโยคคำสั่งในภาษาอังกฤษ
- 10.2 Imperative Worksheet

Prince of Songkla University
Pattani Campus

imperative

1. Complete the following instructions with these verbs: go, take, turn, cross.

Dialogue A

- Excuse me. How can I get to the bank?
- Go straight on, _____ the second turning on the left, then _____ at the pedestrian crossing, _____ past the post office and the bank is just next to it.

Dialogue B

- Good morning, can you tell me how I can go to the bus station?
- _____ up this road, _____ right at the corner, _____ along to the end of the street and you'll find it there.

2. Make the following instructions negative:

- a. Write a letter Don't write a letter
- b. Sit down
- c. Clean the room
- d. Make dinner
- e. Call your mother
- f. Put on your shoes

3. Make the following instructions affirmative:

- a. Don't send the parcel Send the parcel
- b. Don't make your bed
- c. Don't use the computer
- d. Don't close the window
- e. Don't take those books away
- f. Don't open the fridge

4. Match the two columns to make instructions:

- a Feed
- b Wash
- c Don't
- d Do
- e Let's
- f Tidy
- g Don't
- h Let's

☐	have a drink
☐	put on your jacket; it's hot
☐	your bedroom
☐	go to class; it's eight o'clock
☐	the dishes
☐	your homework
☒	the bird
☐	leave the door open

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่านเขียน	รหัส 417-102
วิชาบังคับมหาวิทยาลัย	ปีการศึกษา 2558
เรื่อง Final Tryout	ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น
อ่านมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม
จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

- ต 1.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ
ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ก่อนการสอบแต่ละครั้ง การเตรียมตัว และการฝึกทำโจทย์ล่วงหน้า จะเป็นการช่วยให้เกิด
ความเข้าใจที่มากขึ้นและฝึกกระบวนการคิด และเพิ่มความมั่นใจการสอบมากขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักศึกษาสามารถใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาในคาบก่อนหน้าตอบคำถามได้ถูกต้อง

3.2 นักศึกษาสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้

4. สาระการเรียนรู้

Writing : Time Clause, Chronological order in short paragraph, Imperative

Grammar : So และ Because, Present Simple and Past Simple tense

5. ทักษะ/กระบวนการ

การเขียน การคิดวิเคราะห์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.1.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7.1 ความสามารถในการสื่อสาร

7.1 ความสามารถในการคิด

8. การวัดและการประเมิน

เป้าหมาย	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักศึกษาสามารถใช้ ความรู้ที่ได้เรียนมาใน คาบก่อนหน้าตอบ คำถามได้ถูกต้อง	1. นักศึกษาทำ ข้อสอบ Final ฉบับฝึก ฝึก	1. ข้อสอบ Final ฉบับ ฝึก	1. นักศึกษาสามารถ ตอบคำถามจาก ข้อสอบได้มากกว่า 70%
2. นักศึกษาสามารถตอบ คำถามจากเนื้อเรื่องได้	2. นักศึกษาทำ ข้อสอบ Final ฉบับ ฝึก	2. ข้อสอบ Final ฉบับ ฝึก	2.. นักศึกษาสามารถ ตอบคำถามจาก ข้อสอบได้มากกว่า 70%

9. กิจกรรมการเรียนรู้

Warm Up

4) คุณครูทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาก่อนหน้านี้จำนวน 6 คาบ ได้แก่

1. Time Clause
2. Chronological order in short paragraph
3. Imperative
4. So และ Because
5. Present Simple and Past Simple tense

Presentation

- 5) นักศึกษาร่วมกันอภิปรายในแต่หัวข้อข้างต้น เพื่อให้เกิดการตกตะกอนของความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว
- 6) คุณครูช่วยแนะแนวและเสริมในบางจุดที่ยังไม่ชัดเจนหรือผิดไปจากเนื้อหาที่ถูกต้อง

Practice

- 6) นักศึกษาทำ ข้อสอบ Final Tryout

Production

- 3) นักศึกษาและคุณครูช่วยกันเฉลย ข้อสอบ Final Tryout โดยเน้นให้นักศึกษาอธิบายถึงเหตุผลในการตอบ และวิธีการสังเกตรูปประโยคและวิธีในการตอบ

Wrap Up

- 5) คุณครูและนักศึกษาช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา พร้อมทั้งเทคนิคในการทำโจทย์

10. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 ข้อสอบ Final Tryout

Final Exercise for Final Exam

Exercise :PRESENT SIMPLE / PAST SIMPLE

1. I studied (study) English last night.
2. I bought (buy) a present for my husband but I think (think) he didn't (did not) (not like) it.
3. I had (have) long hair when I was (be) a little child, but now my hair is (be) very short.
4. Janet wrote (write) a letter to George last night.
5. Ellie brushes (brush) her teeth twice a day.
6. Sarah visits (visit) John every Friday.
7. I took (take) too much alcohol yesterday evening, so I have (have) a terrible headache now.
8. Alex could (can) play the piano when she was 12; now she can (can) play both the piano and the violin.
9. Morgan was not (wasn't) (be, not) so hardworking last year.
10. Linda broke (broke) her leg 2 years ago.
11. Where did you go (go, you) last night ?
12. What did she do (do, she) yesterday morning ?
13. How often do you go (go, you) to shopping ?

Exercise : so and because

1. She is late , _____ she will have to take a taxi.
2. She is tired _____ she has walked for seven miles.
3. It is an ideal restaurant _____ the food here is good and cheap.
4. We are too busy , _____ we can't go the cinema today.
5. She is going to have a drink of water _____ she is thirsty.
6. I am staying in bed today _____ I am very tired.
7. She is studying Italian _____ she loves languages.
8. We didn't go to their party _____ they didn't invite us.
9. She has a lot of money , _____ she can buy that expensive coat.
10. The weather is hot , _____ the children are swimming.

Imperative

1. You should get up now.

2. A good girl is obedient to parents.

3. We don't make noisy.

4. I never break something.

Time Clause : Combine the sentence by using time clause

1. Can you water the flowers? We'll leave the house. (when)

2. I'll finish my lesson by noon. I'll come round. (after)

3. I will buy it. I will have enough money. (when)

4. She will meet me. It will stop raining. (after)

Finding Topic and Topic sentence

Passing fears are common in early childhood. Many 2- to 4-year-olds are afraid of animals, especially dogs. By 6 years, children are more likely to be afraid of the dark. Other common fears are of thunderstorms, doctors, and imaginary creatures.

1 The topic of this paragraph is

A) fear.	B) passing fears.
C) two-to-four year olds fear of animals.	D) common fears

2 The stated main idea of this paragraph is

- A) Passing fears are common in early childhood.
- B) Many 2- to 4-year olds are afraid of animals, especially dogs.
- C) By 6 years, children are more likely to be afraid of the dark.
- D) Other common fears are of thunderstorms, doctors, and imaginary creatures.

3. The star system has been the backbone of the American film industry since the mid 1910s. Stars are the creation of the public, its reigning favorites. Their influence in the fields of fashion, values, and public behavior has been enormous. "The social history of a nation can be written in terms of its film stars," Raymond Durnat has observed. Stars confer instant consequence to any film they appear in. Their fees have staggered the public. In the 1920s, Mary Pickford and Charles Chaplin were the two highest paid employees in the world. Contemporary stars such as Julia Roberts and Tom Cruise command salaries of many millions per film, so popular are these box-office giants. Some stars had careers that spanned five decades: Bette Davis and John Wayne, to name just two. — Giannetti, *Understanding*

Topic : _____

Topic sentence : _____

ภาคผนวก ง
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผศ. ดร.ธีรวรรณ ธีระพงษ์ สาขาวิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ผศ. ดร.ธีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร ภาควิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ดร.กุลวดี ทองไพบูลย์ สาขาวิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ประวัติผู้เขียน

ชื่อและสกุล นางสาวพิกุล แซ่เจน
 รหัสนักศึกษา 5520121008
 วุฒิการศึกษา

วุฒิ	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
รปศ.บ.(วิทยาการจัดการ)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	2550

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

นักวิชาการอุดมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 วิทยาเขตปัตตานี

การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

พิกุล แซ่เจน, ดวงมณี จงรักษ์, ชิดชนก เชิงเขาว์. (2561). ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน
 และการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา
 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารวิชาการ
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 14(2). (อยู่ระหว่างการตีพิมพ์)